

பிழை திருத்தம்

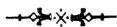
பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
21	27	வென்றுழி	வென்னுழி
27	30	விரிஞ்சன	விரிஞ்சன்

வசனம்

6	14	அன்பேன	அன்பேன
,,	28	ஆகமும்	ஆகமமும்
10	22	களவு, ஆசான்.	களவு, கள்ளான் [டல, ஆசான்.

மு க வு ரை.

அனாதிமலு முத்தராகிய சிவபெருமான் அனாதிமலு பெத்தார் களாகிய ஆனமேச்சுரையும் வண்ணம் அருளிச் செய்யப்பட்ட சிவதங்களிற் சந்தைகம் நோந்த விடத்துப் புராணங்களைக் கொண்டு நிச்சயித்தழிற் வேண்டுமென்று சூத சங்கிதை, வாயு சங்கிதை முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. இதுபற்றியன்றே நைமிசாரணியவாசிகளாகிய மகருஷிகள் பன்னெடுங்காலம் பல பல நூல்களை யாராய்ச்சி செய்து பரம்பொரு ளுணைமையற் யாது பிளவுபட்ட மனத்தினராய்க் கந்த புராணத்தை யாராயந்து ஐயந்திரிபற் மெய்புணர் வெய்தி

அன்ன தோசிவன் பரமென மறையெலா மறையு

மினனு மாங்கவ னிலையினைக் கண்ணனும் யானு

முன்னி நாடியுங் காலகில மவனபதி யொழிந்தோ

மன்னு யிரத்தொகை யென்றன னன்னதொன மலரோன.

என்று தெளிவடைந்து பரம்பதியாகிய சிவபிரானையே தெய்வ மென்று முடிப்படுத்தித் தியான பாவனாதிக்கள் செய்து சரணடைந் தார்கள் இத்தகைய புராணம் பதினெட்டி னுட்பட்ட சைவ புராணத்தின் பெரும் பிரிவுகளு ளொன்றாகிய திருவையாற்றுப் புராண மானமியத்தைய சமுத்திர கலச நியாயமாக மதுரை வாசி யாகிய ஸ்ரீ நிரம்பவழகிய தேசிகர் முதலிய பெரியா பலரும் அவரவர்களுக் கிடைத்தமட்டுமே வடமொழியி னின்றந தென மொழியாகிய தமிழில மொழி பெயர்த தருளினா அவரு ளொருவராகிய ஞானக கூத்த ரெனபவா திருவையாற்று மான மியத்தில தமக்குக் கிடைத்த அகத்தியச சருக்க முதலிய பன்னி ரண்டு சருக்கங்களைச் சொல்வளம் பொருளவளம் பலகப் பத்தி ரசம் ததுப்ப 437 பாடல்களுள் ளடக்கிப் பாடியருளினா. இவ ரது காலம் யாண்டுந் தேடிப் பார்த்தும் புலப்படவில்லை. இந் நூலுள் சைவச சருக்கம் 27-ம் பாடலைப் பாரக்கும் போது மேற் குறித்த ஸ்ரீ நிரம்பவழகிய தேசிகரது மாணக்கரிவ ரெனபது வெளிப்படையாகத் தெரிய வருகின்றது.

ஆதலாலிவர் தேசிகா காலதவ ரென்றாவது அவர் மிகச் சிறிய பிற்காலத்தவ ரென்றாவது சொல்லுதல் மறக்கப்பட மாட்டாது. இப்புராணத்தின் 6-வது சருக்கம் 66-வது “மறைகணிநதனை சைவ நிநதனை பொருமனமும்,” என்ற பாடல் முதல் 70-வது வரையிலுள்ள நான்கு பாடல்களையும் நீண்ட காலமாகச் சிவ பூசை செய்யு மெப்படியா பலரும் பூசை முடிவில தோத்திரஞ் செய்து வருவா ராயினா இதை யானறிவு முதிரு மிள பருவத்திற் கேட்டுப் பாடல்களிலுள்ள பத்திரசத்தை யுருசித்த மனப் பாடமாகித் தோத்திரஞ் செய்யும் நியமம் பூண்டு இப்பாடல்க ளெந்த னாலிலுள்ளனவென்று பல வருடங்களாகத் தேடாநிற்கையில் இந் தைக்குச் சற்றேறக் குறைய முப்பது வருடங்களுக்கு முன் தலயாத திரையாகப் பூலோக கயிலாசமாகிய திருவையாற்றுக்குச் சென்றிருக்கும்போது அங்குப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராகவிருந்த சைவப் பிரபுவாகிய ஸ்ரீ ச கற்பகவிநாயகம் பிள்ளையவர்கள் நூத்தி தலம் திரைக்களின் முதிர்ந்த பத்தியுடையவர்க ளாதலால் தாம் தேடிவைத்திருந்த பஞ்சநகிப் புராண மென்னுந் திருவையாற்றுப் புராணம் ஒலைச்சுவடி யொன்றைக் கொடுத்த இதைப் படித்து எழுதுவாரால் நேர்ந்த பிழைகளை யகற்றிச் செய்து கொடுத்த அச்சிடுக வென்று சொல்லினர். உடனே வாங்கிச் சுவடிபெயர்த்து ரீளப் படித்துப் பாரக்கும்போது மேற்குறித்த நான்கு பாடல்களையும் கண்டு மிகவரியன பெரும் புதைபல் கண்டெடுத்தாற்போல மன மகிழ்ச்சியுற்றுப் பிற அப்புத்த சரிதங்களையும் பார்த்துப் பார்த்து ஆனந்தமடைந்து மதுரைக்கு வந்து அச்சுப் பதிப்பித்தற்கு வேராகியமாகச் சுதந்த காபி யெழுதி வைத்துப் பதிப்பித்தற்கு வேண்டிய பொருளவள முதலிய வசதி வாயாமல் அவைகள் வாய்த்தற்குரிய காலத்தை யெதிரா பார்த்துச் சேமித்து வைத்திருந்தேன். அதன் பின்னாத் திருக் கயிலாய பரமபரைத் தருமபுர ஆதின மடாலயத்தில் சுதந்தத்துவித் சைவ சித்தார்த பானுவா யெழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மகாசந்நிதானம் அவர்கள் திருச்செந்தூர் முதலிய சிவகேசுத்திர யாததிரையாகப் புறப்பட்டு, சென்ற சுக்கிலஸ்ரீ புரட்டாசி மாதத்தில் கலியுக வரதராய் நம குமரக் கடவுள் வீற்றிருந்தருளப் பெற்ற திருப்பாங்குன்றத்தி லெழுந்தருளிய காலத்தில், அடியேன் போய்த் தரிசனஞ் செய்து திருவருட் பிரசாதம் பெற்று வதியுங்காலை ஸ்ரீ சொக்கலிங்க பூசை, மகேசுர பூசைக்குப் பின்

திருக்கூட்டத் தணுகத் தொண்டாகளும், பல வித்துவான்களும் குழுவி மெய்கண்ட சாத்திரம், முத்தி நிச்சயம் முதலிய ஆதின சாத்திர சாமுபிரதாய கருத்துக்களை ஆராய்ச்சி செய்யுமுன்னுக்கு திருவையாற்றுப் புராண விஷயமாக மெல நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை விண்ணப்பஞ் செய்தின. ஸ்ரீ தேசிக சுவாமிகள் என் விண்ணப்பத்தை முகமலாசகியோடு திருச்செனி சாததி 'இப் புராணத்தை நாமே யசகிட்டு வெளிப்படுத்துகிறோம்' எனத் திருவாய் மலாந்தருளி, என்னையுந் தமதாதின வித்துவான்களிடெனக்கு முன்னிருக்கூடப். அ முத்தித் தாண்டவராய பிள்ளை பவாகளைக் கொண்டு புராணத்தைப் பரிசீலிப்பித்தது, ஒவ்வொரு கருக்கத்திற்கு ஒரு கருத்து வசன மெழு தவிர்த்து அச்சிறு பதிப்பித்தது கற்புநய மறஞ்ஞா க ருதி கவிக்காரது படித்துப் பெரினப் மெய்கும் வண்ணம் வெளிப்படுத்த தருளியது

இரட்டோ? இதனமுன இலைமறைகாய்ப்பாடு சிதர்க நுபாதி தசகாரியவகவல், சமபிரதாய தீபம், சித்தாரந்த நிச்சயம், நித்திய கனமநெறி, சாத்திரகலாமலை தசமணிமலை முதலிய குறு தோந்திரத் திரட்டு திருமுல்லை வாயிற் புராணம் திருவாசிலியந்தாதி, வருணாசகிரம் சாத்திரிகை (வடமொழி) முதலிய பற்பல நூல்களையுந் துருவி யெடுத்தது அச்சகிட்டு வெளிப்படுத்த தருளியது, அனறியுந் தமிழ் வளாசகிக் கு முக்கிய தாரணமாகத் தற்போதுள்ள தமிழ் வித்துவான்கள் பலருக்கும் அவ்வாறா தாரதாமிய மறித்து ஒவ்வொரு ரமைபத்தம் சிவையடி சனமானமறித் தருளிக் தமிழ் மொழியையும் வடமொழியையும் அபிவிருத்தி செய்கு வருவது யாவரு மொப்ப வறிந்த விடயமே ஆதின சாததி சுவாந்நம் சுதந்தரதுவித் சைவ சித்தாரந்த பரமசிாரிய குருநாத்தியாராய நமது பீடாதிபத்தியத்திற் கேற்பச் சைவாரி விருத்தியைச் செய்துவரும் இம் மகா சாநிதானத்தின பீடாதிபைத் தமிழ்நக மெனறும் போற்றக் கடமைப் பாடுடைபே

சுபம் ! சுபம் !! சுபம் !!!

இங்ஙனம்,

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்
திருப்பரங்குன்றம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதினம்
அடியார குழாததோருவராகிய வித்துவான் சட்டைநாத முனிவா
இயற்றிய

சிறப்புப் பாமிரம்.

1. சீரமன்னுந் திருச்சடையா நுடையா
ரெமையாந் நிமலா ஞானச
சீரமன்னு மடிபாந்ன செயபணிசண்
டவர்ககடுளே செய்வா னிதப்ப
பாரமன்னும பலதல்கறுந் திருவுருக்கொண்
நிறைந்திவா பரமா தானப
போமன்னு மப்பகிபுட் பெருநெரின
லருமைரினா பெரிதை யாறே
- 2 அங்குணா நுறையிலை யடைந்திம
திருநாவுக ளரச ஞாததி
தங்குடலந் தைத்தயந் தளர்து
மலையூரச சமபு ிநாச்சி
யிங்குளதோர தடமுழைகன றிசைத்திடது
மதுசெய்தா லாமுந்தையற்ற
துங்கமுடைக கயிலைதரி சனஞ்செய்தா
ரிப்பெருமை சொல்லே றுண்டோ
3. சித்தாரதப பெருநெறிககோ முதற்காவா
திருநந்தி தேவாக கிந்த
மெய்ததானத் தைமபுனலு மாட்டியரன்
குருவியலபை விளக்கி னால

இத்தான மையாறென் றிசைப்பரதன
மான்மியத்தை பெவரு தேறச்
சத்தான தமிழ்ப்பாவா ளியற்றியவன
யாரெனனிற் சாற்றக கேணமின்.

4. மெத்தவருந னுனபமெலந நாமபொறுததுப
பிறாகக்தமே விளைகரு மீமலா
முததமகர்ப பொரவெயிலின கொடுமையெலந
தாண்டிபாறுததே யுற்றாக கென்றுஞ்
சித்தமகிழ தாசகனியோ நுநிழலுந
தருபிப்பாழில் நூ தெயவ ஞான
மெய்ததருமைக குருஞ் சாபநதாக
கோமாலே விளம்பு மன்பா

5. விருமபருமைச் சித்தியருட பயனிவற்றி
ஊரைநாடா ளபுதா யாக்குங்
சுருமபிரத மெவசச்சு மான்மியத்தை
மொழிபெயாததா ண டெ ரெல்லாம
நாமபவழ சியவென னு புனிவரர
மவாபா லே நிகந் லொதிப
பெருமாயனுற ஞாஞானக கூததவெனும்
பெயருடையா பேசின மாதேத.

6. செபபேச மானமியமா மாநிலைப
பொன்னே போற ிற யிராள்
தப்பேது மிராதாய்த தனிப்பிரதி
யுதவினரித தூல மீதில
ஒப்போதப பிறரிலரு ணைசலப்போக
கனிவாண ருயாதந ஞான
மெயப்போதா தருகையிறகப பிரமணிப
சூரவரதை விநுகபி யேற்று

7. ஈண்டுபுகித தலத்தெவரு மறிந்திடுமா
றச்சியற்றென் றேவக காழி
யாண்டகையா ரெப்பொழுது மருங்கலைகள்
பலவாய மன்பா மககக்

தாண்டவரா யபபுலவா தமைகடுகாண்டிரா
வசனமுடன் சாரச செயது
காண்டசைய புத்தகமா வெளிப்படுத்தா
னவன்பொறை சநதற்க கேணமின.

- 8 திருத்தருமை யாதீன நிருவாகம்
திருத்ததேவ தேவந தானம்
பொருத்தபுது மவற்றைப்பாடி றுற்றநிமிர்
மெய்யபும கெய்யந் சீன
கருத்தருமுதல் துற்த மெய்யபுபா
புரம்தொருவந் துத்தெ மெய்யம்
விருத்தநிலை நோமநகந் மெய்யந்
தவபு வநோனம் பிபுந

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர வாதீனத்துத்
திருக்கூட்டத் தம்பிரானும், செ ஆத்னதகுகதச சோகதமான
திருள்ளாறு தேவஸ்தானம், 'கோம்மித்தே மாம்பாடு' சரி
தானும்' ஆகிய

இராமலிங்கத் தம்பிரான இயற்றியது.

அகவற்பா.

சாலைபுற கமலையு மகையுந் தருவையு
பரிபுறம பழைய று பழையதி பவறமுட
சுருவா தருமை செயகவம பவியப
பருவாவ தெயதிய பணியினு மனன
பொருவரு தனாகென பொப்புப லிலலக
சுருவா ன வடிவாற் குவாய ரீபாக
ஞானசம பதனை மறபுக தாவாத
தானசம பதனைமந நாத தனாததீட
வருவிய சுருணைப பசில் மறித்திடப
பெருவழி யறிந்த பெரியா மதனை
சிரமப வரகிய பெறிணா தேசிக
பரமபல பெற்ற மாண்புடைப புலவா
தாவரா ஞானசம பதனாகு குறைந்த
நிருவடிப பொருவாத திகவநி னருவையு
மொருமொழி யுரைத்தளி னுணைபடி முணைபடி
வருமொழி யனும மதையா னகமு
மையிணை பெருமடி யனுமைத தபெனு
மையிணை பாசுரத் தருமையு மருளைபுக
தசமணி மாலைய சாற்றிய பணிந்தனா
தசமநி னவமதிற் சாத்திர திடயுட
தசமணி மாலைய சாராதத பாசு
மாநி மோடுஞ் சரிபெனுங் குருவுனந்
பீடா செனபபக லிமைபா ரறிசுவ
திதனைப புலவாத நறறவச சீடருட
சத்தியத் திருவருள தருளுநக மதத

உததமத திருவை யாறறொரு புராண
 மித்தரை புகழ்ச் சித்தரித் தனரா
 லாவகதை யாங்களு மகிலமு முணரப
 பாங்குட னச்சிற பதிகிட வருளிநர்
 தாங்கும புகழ்வளர் சறதரு ராயரு
 வீங்கெழுந் தருளிய கிருபது மூன்றா
 மேந்தரு சடைமுடி யுத்தம தேசிகச்
 சுபபிர மணியத திபபிய குரன்
 மொப்பபா விலலா வுத்தமக் கருணையிற்
 செப்பிச் சரமெனத் திருவைபுறற் றெம
 அப்பாக கருளிய வருநாயி லாப்ப
 பதிப்பதிக் கட்டளை பாதகிடு முனிவன்
 றுகிபெறுஞ் சோம சுந்தரப பெயரோ
 னசகிடு வித்தே யனிததன னெவரு
 மெச்சிப் படித்தயா வீடு பெற்றேகே.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுர வாதீனக் கவிராயர்
 கொடுஞர். அ. சிதம்பரநாத முதலியார் பாடியது.

சீரோருது சயிலாய பரம்பரையுட
 டிகழ்தருமை யாதீ னத்துத
 திருத்தொடை ராமதுரை நிரமபவந
 கியாபாறசெந் தமிழ் பயிறை
 பாசீரோருது புகழ்ஞானக் கூத்தரருந்
 தமிழ்மொழியாற் பாடலு செய்தார
 பரமனம ரையாற்று மானமியத்தைப்
 புலவரெலா ம பாசீரோ னீதே
 நேரோருது கழைச்சுவைபோ வாரமுதோ
 வெணவியப்ப நிறைந்த வன்பால
 கிகழ்ந்பான் மேலொருமூன் றுமதுருவாய்த
 தருமையமா நிடலசு செலவப்
 பேரோவகி யிலதுமுகப் பிரமணிப
 தேசிகனா பெய்வித தச்சிற்
 பிறவகவருள புரிந்தனாபற் பலருமுணாக
 தயாமுத்தி பெறுவான மனமீனா.

உ

குருபாதம்

ஸ்ரீகாழி - விததுவான

ப. அ. சூத்தூத்தாண்டவாய நின்று யவர்கள்

இயற்றிய

சிறிபுரப்பாயிதம்.

தூது அசட்டுரித்தார பெருமை,

ஸ்ரீஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள் பெருமை

மெனவண்ய பரிசுடர புரிசடை யோவ நிநவநிந

பொன்ம சபானி

கன்னிசில தலைநுக நதநெதய விவெற்புத

தவழநது வகம்

மனனிடைய நறைமட மறகுதொதுவ நுவுமிபா

வியு துறற

மெனன்னபா புத்தநிதந கருமபு வெந்நய

மிகவது மெனம

(க)

அரியதொரு பதமாதிநக ணுழி நச புவிமரக

மரண வரதி

பரிவாதற்ப பதஞான மெயநினைவ நவநிவா

மணின முறற

பாவுதிரு டுபமொன மரநமலிபாந சவினுற

படைடை மாபப

பரிசில மா நுநமாதாம பனகோதன பதஞானம

மலிப பரபல

(உ)

நீர்கொண்ட தெனாபுலத தேசநா மனனாநு

விரிய வாயரைச

சொகொடை சுபபிரமணிய தேசிக சுனாமியெனுஞ்
 சீமன பாரிற்
 பேர்கொடை வெண்கிறிய மதிதணரது செம்பெரிய
 மதிபெ பெறறு
 றொகொண்ட முப்பொருளு மினிதெறித்தக் காட்டியெமச்
 கைபக்க வுற்றா. (ஈ)

சந்தர்த்து மடமாதர் ரூபேசயத்துக் குயிற்றிப்பெண்ண
 தொய்நிற சாரைக
 சந்தமலாப பகழிமத னன்னகா னை^{சூ}பாங்கததுக்
 களைநத போது
 வந்தவனற் சாலையினால் சுற்றியபொற் கலசமென
 வனப்புக் காட்டுஞ்
 செந்தணரீர் நாட்டையாற் மப்புா ணாதன்னைத்
 திகழு மசகின (ச)

திக்கனை த்தும் புகழ்நதேத்து மதுரைநீரம பிவலழகர்
 சிறந்த சீட
 விககணைய கவிபுடும் ஞானகூத் தன்வாககை
 யாமெல னொழு
 மிககவழு தாபபநக வருளசெய்தா னையாறன
 மேனைய ப பாச
 செய்க்கா ல மெய்க்ககதுஞ் சிவ ததுபநற கதநககதர்
 திகழக் காத்தோ. (ஊ)

பூநீமத் சேமசுந்தரத் தம்பிரான் சுனாமிகள் புகழ்ச்சி.
 மங்குறவழ் மணிமாடத் தையாற்றெம மசேசராஞா
 மானயி யததைப
 பொங்குமெழு தாவெழுதகி னெழுதுவிநது ஞாலமிசைப்
 புகழுற் ருமா
 திங்கனணி செஞ்சடிலத் திருவான திருவாகி
 தீதுவ ளதானம்
 துங்குழு கிசாரணைசெய் சோமகந் தமகாமச
 சுதுணா மாதோ. (ஐ)

திருமலைப்பள்ளம் ஸ்ரீமாத்ராமாயணம்

பதினாறு வர்த்தமானம்

மேலாங்குடி கந்தம்மாள் சாமிநாதர்

உ

சிவமயம்

பஞ்சநதிப் புராணம்

என்னும்

திருவையாற்றுப் புராணம்.

|| ௨ ||

கடவுள் வாழ்த்து.

ஓல விநாயகர்.

ஞால மெல்லா நயநகர சூறையிடுங்
பாலனஞ்சுக நடுமிணி நீங்கிடுங்
கோல நல்குங் குறையா நிகிதரு
கோல மெனற களிற்றினை யுன்குவாம்

க

(சுலா நாயகர்.)

(வேறு)

சொல்லாது மொருளாது மெல்லோ செயாந்
தொழிலாது மவிழியாதுஞ் சூதி பாது
நல்லோர் ளளவாது மிநுலாது
பாடரியோ டொலியா ளான பாகதி
யெல்லாந் தொழுகிறைஞ்சுந் தில்லமாறு
விவங்கியெழும் விராடபுருட விநாயகனளிற்
செல்லாத பாதாதச சிரதநி விவறு
நிற்பாளுரெய யான்புந்மே சிநகை மெய்வாய்

உ

உ எவ்வொன்பதனை விழி யெனாத வேண்டிக் கூடநிக
ஏ, அரை அளவு—அளவைப் பிரமாணம் விநாட புருடன்—
உலக மெல்லாந் திருமேனியாகிய கடவுள் செல்லாத எட்டாத,
நாதாநதம்—சீ வதத துவட

(செம்பொற் சோதியார்.)

ஞாலமுத னுதாரந புவனத் துள்ளார
 நலனுயிரக னெல்லையறப் பிறநது மாயநது
 மாலயனை முதலாய கடவுள் வாக்கம்
 வநதுவநது வாரிமண னெவு மாயங்
 காலமொரு கணமாகப் புறங்கை யங்கை
 காட்டுவான் போவெவையுங் துன்பு வீட்டிச்
 சில முற விளையாடுஞ் செம்பொற் சோதித்
 திருவையா னுடையனைச் சிறுகை செய்வாம்

௩

(பஞ்சநதேக 11.)

நெய்பாறு புடைபுரளத் திவா னொட
 மேலொடப் பெருமபாம்பு டெருது ாறந
 னையாறு சாலைநக சீதம் பாங்கு
 கழுகுமூர கிறீழுந் துற கனை ாற
 நெய்பாறு ம ாலாழை ம பசுநதே னுறு
 நிறையவின் தற்பாடி நிறைய ாடடி
 பையாற னையாற னென்பாரு கன று
 அவனியெலா டொருதுடைக்க ாள லாமே

சு

(அறம் வளபதத நாயகி.)

வளங்கிளரு மண்டங்க ளனநத டோடி
 வாழுமுயி ரேழகடலின் மணலு மாறநு
 வுளங்குளிர வுயநதோடாருந தகந தேயா
 யுயிரததுணையில லாவு பிராகருந தகந தேயாயத
 தளர்ந்தொருவ ருணாயால வருநகா வண்ணஞ்
 சைவனா யகனையா னுடைய நாத
 னளநதாடி யிருநாழி கெல்லுங் கெண்டே
 யறமவளாதத வணைபதஞ் றெனனி வைப்பாம்.

௩

ஆதி விநாயகர்.

உவறு.

காளி யஞ்சிட வாடா தாயுய
காவ லன்றநு தேவோ த்யெனை
யாளி கழந த விடா தே வேதவி
யாச ரனபு கெடாசே பாசுதம
வாளி லங்குப வேரார மேநாவின
வாய்வு னைந்த ரிரானே வாழிய
கோளி யடபதி தாவீத வாதி
கோயிலி டொண்டி ரானே வாழிய

௬

புருகக் கடவுள்.

—(*)—

கோச வனபதி த தா வாபதி
கேடி லபுதி ரானு பாசுதம
வாச வனபதி தேகேசே தோவன
மாசு கெண்டெழு நாசுதா பபற
வீசு துருதி தேகேசு தாவன
வேலை வெந்தற ம ல குமெத
வாச னுபபு கூடேசு தேவிப
வாழ் வனபதி காவீசு வாழ்ப

67

திருஞான சம்பந்த புலத்தி கவாயிகள்.

—❖❖❖❖❖—

வீதி கண்டவா சீசு ரெபெறும
வேத வஞ்சகா பாபு வாப வீணாகள்
வாதி குஞ்சுமன வேதே டெபற
வாழ் வந்தனா டெனோ தாவன
வோது பணடித ஞானு தாரியா
யோசு சிந்தைப டெனோ தோதிய
வாதி வெங்குரு நாடா வேதப
ஞாய புங்கவன மேலமெல வாழிய.

௭

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

வேறு.

செஞ்சடையா புகழ்விதைதது திருஞான நீர்தேக்கி
யஞ்சுக்களை யறுத்துடனே யமணர்களை வேரறுத்துப்
பஞ்சநதிக் கயிலையினிற் பயன்விளைத்துப் புகலூரிற்
றஞ்சமுதல கண்ட பிரான் சரணகம லசீபாற்றி

க

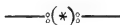
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

அத்தியுரித தருளுமெனை யாளியையென னமரானை
சித்திரமா சங்கனைச்செந் தீப்புலியைப் போரேறறைப்
பத்திவலை யால்வளைத்துப் பணியுந் தொண் டாற்சிறிதக
நத்திலஞம வயலநாவ னமபிதிருப் பதம்போற்றி

க

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

குருவாய்மை தனகருளது குருநதின்கீழ் மிசுக்கேட்ப
பெருவாயமை யமபலத்தே பிறவிவழக கினையறுத்து
வெருவாத வானநதம் விளைநிலத்தைக் கைக்கொண்ட
திருவாத வுராளி செங்கடல்ப் பதம்போற்றி

கக

பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், தொகையடியார்.

சனகாதியர், மற்றையடியார்.

மன்றினடங் கண்டுரு து மாமுனிவா பதம்போற்றி
துன்றிவருந் திருநீதாண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
நன்மறைப் பொருள்கேடத் தாலமுனிவா பதம்போற்றி
சென்று தொழுஞ் சுவனடியார் திருக்கூட்ட மவைப்போற்றி

கஉ

தியிலுநதீண் டங்கரிய திருமேனி திண்டுவர்
கோயினு யகஞ்செய்வா குலவுதிரு வையாறா
வாயிலமா ளிகைத்தொழிலோர் மன்னுதிருப பாட்டிசைப்போ
ராயதிரு மடமுனிவோ ரறஞ்செய்வோர பதம்போற்றி. கங்

விண்ணவர்கள் தழைத்தோங்க வேதியாகள தழைத்தோங்க
மண்ணினம்மழை தழைத்தோங்க மாமுனிவா தழைத்தோங்கத
தண்ணளிமன னவனோங்கச சைவநெறி தழைத்தோங்க
வண்ணறிரு வெண்ணீறு மஞ்செழுத நூ தழைத்தோங்க. கச

தல வணக்கம்.

கனிகழிய ந சாவேரி கரைபுரளுங் காவேரிப
புனிதசலந் தனிஞடிப பொருவிலாத தனிஞடிப
பனிமதிய னையாறு பாலிக்கு மையாறு
நனிவணங்கு மிருந்தவரே நனமைபொற் விருந்தவரே. கரு

நூற்பயன்.

அஞ்சுவகை நீராய் யருணநதி தவமபிரியும்
யஞ்சுநதி புராணத்தைப் படிப்பாரும் வரைவாரும்
விஞ்சுபொருள தேடாரும் விட்டகுறை யாலவந்த
தஞ்சமுருத திரவார நீர் சாருபஞ் சத்தியமே. கசு

அவை யடக்கம்.

கசு அஞ்சுவகை நீர் - சூரிய புட்சரிணி தீர்த்தம், கங்கா
தீர்த்தம், சந்திர கிரணத்தா லுண்டான அமிர்த தீர்த்தம், உமை
யமமையின் தனத்திலுண்டான பாலாறு, நந்திவாய் றுரைத்தீர்த்
தம், இவவைநது தீர்த்தங்களும் திருநகி தேவருக கமிஷேகஞ்
செய்யும் பொருட்டுத் தோன்றியன, இக்காலத்துக் காவிரி நதியில்
மறைந்து விட்டன இந்த ஐந்து ஆறுடைபதனாலே இத்தலத்துக்
குத திருவையாறென்ப பெயராயிற்று

விலைமதியா மாணிககர, விற்பான்றன கடையயலே
யலசலமணி விற்பாருஞ் சிலருண்டே யவனியின்மேற
கலையுணர்நது கவிபாடுங் கவியரசா கவிமுனை
கிலையுணரா வென்சவியு நிகழுமது குறையனறே கள்

முல வந்த வழி.

நந்திதிரு நந்திசுரு நவினறகதை சனற்குமா
வந்தனையி னறகேட்டு வியாதாகுது மகிழ்ந்துபைப்ப
பந்தமறச் சூதாசெய்யுட பதினெட்டிப் புராணத்திற்
சுந்தபுரா னாமமுதலாய நாலிலக்கங் கவியுடைத்தே கடி

திருத்தமுள் பதினெட்டிற் சிவபுரா னாமபத்தா
முருத்திரநற் சிவபுரா னாமமதனி லொன்றின்பா
அருத்திமிகு சிவபுரா னாதனனை யாய்ந்தது
பொருத்தமுடன பளசுத்தி புராணத்தைத் தமிழ்செய்
[வாட, கக]

சருக்கத்தின் தொகை.

—f—

பதிகம் குறமுனிவன பமிகயிலா யசசருகந
மதிசுமாற காவேரி பையாறு சிலாச முனி
மதிசுந்தி நியமேசா வாகிசா சம்பந்த
ரிதமுடைய வனநெருடை ரெழிறசைவ மாரும் 20

பாபிபம் முற்றிற்று.

முதலாவது பதிகச சருக்கம்.

—•••••—

வளநதி கொழித்ததுவளா மாமணிக ளாலு
முளவணிகள் பாங்கிலவள ரோங்குநிதி யாலுந
தளருமிடை மங்சையாக டங்கணிறை வாலு
மளகையென வலவென லாநதிருவை யாரே க

தாழினை ய தண்டலை தருமபசுமை யா லும
வாழிதரு மாலைபொலி மற்றொலிக ளாலுளு
குழுந்தி சங்குதிரை தோணிபட காலு
மாழியென வல்லவென லாந்திருவை யாறே ௨

மனசையிலே பூவொந் வணங்குதவ ரிலலை
யென்கையிலே முப்பொழுது மேததுவாகா சாததி
நனசையிலே பேருதினவா நாகமுசன போற்றுந
தென்னையிலே யென்னுரைசெ யுந்திருவை யாறே ௩

மாமலா செறிநதுவளா செண்பக வணங்க
ளேமகிரி யாதுமென வல்லவென வேங்க நுந
தோருவு கோபுர முளு செகநரோளி புகஞ்சு
காரசலியு மேருநெரி சண்டவணி யொக்தும ௪

வேலையன காசிரியுட வீசுமணிப பா லுந
ஞாலமுறு நதவனா சநநுந காடுளு
சாஸிதரு நெனமலையுந தண்டலையு முளதாம
பாலையை பஞ்சாதிக்க கஞ்சநில முண்டே ௫

தீர்த்த விசேடம்.

—(*)—

பஞ்சநதி லாணந நட பாபபணியுந தீர்த்த
மஞ்சநதி சரழகியா கைபபணியு மாககன
கஞ்சனதி பாபமுடன பாலையும வெல்லா
வஞ்சனதி லெடுவகின மன்னுபவ மெனனே ௬

மூவாதமி பூிபபயனை முற்றிசைபுந கோடு
மாவிசவு தேவநாநா மாஸிட்டுந துனற்
யோவரிய வினனிசையி லொன்றுபட லாலே
தேவநாநா மாஸிட்டுந னததெரிய லாடே ௭

கன்னிய சகற்புசையுந சன்னல்பொழி சாறு
மின்னியந் புகையுடறை வேளவிகளிற் புகையுந

துன்னுதவா சநந்தியிற் சூழ்புகையுந் துன்றி
யின்னமண மினனதிசை பென்றுதெரி யாவே.

அ

மையணியுங் கண்டாபகல வாங்குவது மைய
நையகிசை பாடுதற்கு நலதவன வையம்
மெய்யபதி மங்கையாகண் மின்னிடையு மையந்
தையனமணி மேகலை தரிபபனவு மையம்.

க

தமமைவளாத தேநதினாத மக்கடுக்கண் ரெயவா
ரிமமையுந் கந்தனின் யாமறிந்த துண்டிட
மமமரத தாங்கியம் நுங்குலைநெ நுக்கு
கொமமைமுலை மங்கையாக்குக கூநலகரு வண்டிட.

க௦

மஞ்சனிச மந்துவார திங்களை || மேநக
நஞ்சாணி ரைததமுத குமபமுந யந்த
கொஞ்சுகிளி யோசைகுமு தங்குமி நுந் தாங்கி
வஞ்சியினங் கொம்புநடந் தன்னமட மாதா

கக

ஆன்னடை கண்டுருகி யந்துகிலை பாவா
கன்னியாகள் வன்னமுலை கண்டினை ஓ நயபா
பின்னுமவா புனமுதுவல பெற்றுட வெந்தா
ரினனமுமி நாளாநென விலலென வைய

கஉ

எலலைபற நீங்கெனவ மெண்ணுதல விககன
புலலுதுணை வறபொருந் போரிழிக டாமும
வல்லிய ரணைததன பாரமு மதத கூ
கொல்லவரு கூறுவனுங் குஞ்சர முமொகதம்.

கங

தாங்குதனி நாயகனை நீங்குதனி நெஞ்சம்
பூங்குழலின் மாலைகளி லாதுபுனல வண்டும
வாங்குமுலை தாங்கலின் வருந்திப் துன்பு
மேங்குவ தினைப்பதுள வெனுமொரு பாவை

கசு

வேறு.

என்னறிந் துரைக்க வலலை நெம்பிரான நிநமை தன்னை
முன்னமோர் காலந் தன்னின் சுவருந் தேவா நாமுந்

துன்னல சகர ராசில துயநற்று விசயந தோற்றப்
பன்னருங் கயிலை வாணன முன்னரே பணிந்து நின்றா கடு

உமாமராவநத தென்னை வென்றன லுலக நாதன
சம்புலே கெட டோ மெட்டைத் தானவா தீநாவு செயபந
கொம்பரார தேனி ருலிற கொழுந்தழல் புதுநத தென்ன
வெட்டினே மவரை வெல்லும் விதியருந செயவா யென்
[பா கக

உத்தம நாதன கேளா வுபதேசம் பலவும நல்கி
பத்திரம் பலவு நலக மொழும் விடைகொண டெகந
சுத்திர வகா தவகா குலகதைவே மறுத்துப் போககி
மத்தாய்க் காத்தா வாழநத நாதன வரைபை சார
[பா கக

மந்தம் வையின பாவா வானவா திரணநி னன்று
முந்தம வலிவி னுலே புணறக கோறல் செயதேதா
நந்தமா செதிர வென்று நத்தின மறந்து நன்று
மெய்யு மிறைசி கானு மிவரைச்சோ தியா னெண்ணி ()

இபககினே யுயர்கி யாகி யாவரு மறியா வண்ணந
துயரலாத தோவா முன்னே துரத்தி லெதினே கன்னரா
மயகாதி மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு
மயாபலா கெதினே நன்னா மெய்யு மெய்யு மெய்யு கக

துங்கிட மன்ன ரொகி பாதெனே கிவி ரெனா
னெங்களை வினவு தான யாவனென மற தார மனத்தை
மங்கிட மன்னும விண்ணு மலைசுருங் கடலா னேழந
செவான வாகி திகுரு ரொபானல யான மெய்யு மெய்யு மெய்யு

அருமரிய சைப ரொகை மங்கிய கோகநி திபத
துருப ரினே ந மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு
மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு
விருமரியத துருபை கோசச சுட்டனன வெய்யு மெய்யு மெய்யு ()

மீண்டித துருபை மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு
மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு மெய்யு

நீண்டதிக கடவுள போனன வந்தில வீயும போக
யீண்டவா தமமை யாரென றற்குவென் தேவி விட்டா உஉ

வாயுவுஞ் சிவனை நோக்க வலியவ ராகி நின்றா
நீயிரா ரெனறு நெருதை யானிற்க ியா ரென்று
னாயுடி விலக மெல்லா மழித்தொ ரு கணத்தின மாய்க்குந்
தூயனும் வாடி வென்றான சோதிபத கருமபை யீந்த உங்

புலவிய து துமணிக காற்றே பறந்திடப் போகா ரெயினப
பலவியை கடித்தா சிறிப பரமனை சிவனது பார்த்து
மெல்லியற படியை மொதி விசம்பினை கிழிப வீசி

* வல்லியத் துருப்பைப் போகா விரிமொழிற் கெடந்த தன
[தே உச

பின்ன ரு து துமபை நோக்கப் பெயர்ந்தது சற்று மினறான்
மனவிய காற்று ராணி மறைந்தன மகவான வந்தான்
முன்ன ம வந்தாக காணை முகரணை பறைந்து நின்ற
னனனைபை கண்டா னுகியடியினை தொழுது விழுகதான்.)

புழுதுல களித்த தாயை முன்னவ நெங்கே வந்த
வழுவினா விடவ நெங்கே யென்றன மவாரி சானமோ
விழுந்தயா யுந்தை செயத விடுவ தும வெளகி மெட்டு
பழுதில வுன்றாக சண்டி பராணு மறைந்த கருமபை உசு

தருக்கினு லந்தை ரெயவா ராபுணா பறந்து வாழ்வா
ரு தருக்கசெய நனா சொன்னு ருயவரோ வுயயா சூழ்ந்தரு
செருக்கினுற மெயி ரிசன றிருவடித் தவங்க வார்பு
யருத்தியா லுயவ் னென்றே யனையை மடங்க சோகதா உள

சிவனரு ளைப் வேறொ திரைமு மசைபா நென்றே
"பாதிட தூலிற கேட்டோ மனறிடி மருததுங் கண்டோ
மவனரு ளைநி மிகவே று ளு வசையா நென நென்னிப
புன்னியிற் சிவனை க காட்டப் புராணத்தைப் பாந் கென்றம் ()

புருதலாவிது பதிகச் சருக்கம்

முற்றிற

(ஆகத் திருவிருத்தம்—ச'அ.)

இரண்டாவது

குறுமுனிச் சருக்கம்.

—(க.)—

சுபபுரங் லீச செற்றருண முநலவனைப் பணிந்து
தபசி லாசகில மீததிரங் கொடுத்தவா தானே
யொப்பி லாச சித்தி முததிப் புனனெற லாலே
செபசி பேசக மெனபாக புருவையா ததன்

க

அத்த லத்தினி கெத்தியன குறுமுனி யான
சுத்த மாக்கை நொலவன நூரிய வருணன
பெத்த சுசகி மையகுமபத்தினில் வந்தான
முத்த மிதநாடல் பன்னி நில்லெற பெத்திதான.

உ

வேலை பொத்திந தானவன வெளிசெயவே நடி
வேலை யுண்டன னையினுல வெற்பனை நடைத்தோன
வேலை யெந்தய வெவன வினையங்கு நடி
வேலை செய்த வினா னமும யொழிபு பற்றேன

ங

அரவிந பபணி சடையாபா றெமெலங் டாடேன
அரவிந சபபாச யாசனை யறிஞா நடைதோன
பரவிந தச பபாதுல கீதாதுபணித்தான
பரவிந பபுவி பயங் செனி நுநா மழிந்தான

சு

தகதி னையி துடிஅறத் தனிமலர் நுந் தா
னாக னத்திந் துணொடி யுண்புன் லொத்தோ
னிகக மண்டல மொன, ந் தானி பெற்றேன
மிகக காவிரி நகலாயை விடுமண னு செய்தான

டு

சுட்ட னுனமறைச செழுநாடற பெருங்கரை நாரிடா
னட்ட சித்தியும மழமலை யையாபா றெத்தோன

மட்டு வீசிய வன்னியிற் குவளைகள் பெற்றோன்
விட்டு வீசிய திருட மேனமையுங் கண்டோன்.

க

அலகை கோடியை யமராக டலைவராய வைத்தோன்
றலை விரிந்திச னாகம ய்ப் போகமுன் சபித்தோ
னுலகம் வாழவுறச் சிவதனம் வுத்தரங் கேட்டோன்
புலவா பன்னிரு வாக நூற றமிழைநதம் புகுனோன்.

எ

ஆய மாதவ நகத்திய மாமுனி யென்போ
னேய மாதவா குழாத தொடு மிததலத் தெயதி
மேய யோசனை நீளமா வீணைதுவந தறுகநூ
துய சூரிய புடகரி ணிப்பெயா குழநத

அ

சோதி கண்டியூர துருத்திசோற மததுறை பழனம்
வேதி செய்ததலந திருவையா நேழ்வை மீயவு
மாதி காசிபன் கவுதம நங்கராக குறசன்
காத லத்திரி பிருகுவா வசிடனைக கண்டு

க

ஆரிய சூரிய புடகரி ணிப்புன லாடி-த
தரிய மாவுரி சாத்திபுத துளமுஞ் சாததி
புரிய புண்டாஞ் சாத்தியொண ணியதிபு முத்ததுப
புவிவ லஞ்சடை முத்தரன பூசை முடிதது

க0

புகழநத கண்டிகை யாயிரந தெட்டுமேயா பூண்டு
கிகழநத வையனை யாற்றை செவ பூண்டு
நிகழநத தககண வகைபெலா நீலைபறச் செயது
யகிழநது நுத்திர மோகினுன ப்ருவுள மகிழ.

கக

பரநத கண்ணினீர் பாயமேன மீழறத்தி பாய
புரநத வேதங்க ளோதிநீள பூக்கம மேதி
வரநத நுமபதம் வாழகநிண னருளுற வாழகநி
நிரநத வககா மஞ்சரின றேடுகினு னினைநது

கஉ

ஆமல நினபதி யடைநதன னினீனயு மடைநதேன
கமல நானடிகள் கனவினுங் காணரும் பொருளோ
விமல முத்திக ளடியவாக களிப்பதா வேணபுத
தமலம் பூனையுந் தாளியுஞ் சாத்துவாய சரணம்.

கங

துட்டர் முப்புர மெரிததருள் சோதியே சரணஞ்
துட்டன் வேளவியைத் துடைத்தருள் சோதியே சரணஞ்
சிட்ட ருககறஞ் செப்பிய செலவனே சரணஞ்
சிட்ட ருய்நதிட நஞ்சுண்ட தேவனே சரணம். கச

பேய ராகிலுந் திருவடி பிதறுவார தமக்குந்
தாயா போலின றருளிய சமபுவே சரண
நேய மிலலராய நிரதைகா புரிபவர் தமக்குத்
தியி லுங்கடுந் தியனே திருவடி சரணம். கரு

உடைய நாதவென கருததறிந் துதவெனப் பணிந்து
விடை கொண்டங்கையான மஞ்சன விராமல ரேந்தித்
தடையி லாச்சனைக் குள்ளன தனிதனறி யிபற்றி
படைவி னுனமறை விதிபபடி யாச்சனை யாற்றி கக

மூன்று காலமுஞ் சூரிய கிரணியின் மூழ்கி
மூன்று காலமும் பூசையு போமமு முத்தது
மூன்று காலப் பூதலனை யாற்றிப் பணிந்து
மூன்று காலமுந் பிதககண வகையெலா முயன்று. கௌ

பன்னி ராயிர மரம்பஞ் சாக்காஞ் செபித்து
மன்னி யோகம் டாங்கும வகைவகை யாற்றி
யுன்னு காயகனி சாகு வங்களை யுணவா
ளின்ன வாறுபன் னுளிருந் தவங்களை யிபனறூன. கவு

இந்த மாதவத் தெரிவான புலப்படா தறிந்து
கருத் போழ்த லுண்டுகா கண்படை துறந்து
சந்த மாதவத் துறந்தனை ரொழிகளுந் துறந்து
வந்து போகிப் வாயுவை வகைபற மாற்றி. கக

நடுவு நாடியிற கழுமுனை வாயுவை வாகுகி
கடுகு நாவனைக் காலவ லத்தினிற் செருகி
முக்கு மிகுதி யங்களை யறிவினான மூடி
விடுச டைக்கினை மேதினிக சீமுற வீழ்த்தது. ௨0

ஒடிய நத்தினிற் பெருவிர னிலத்தினி லூன்றி
மருவு கிளர்பஞ் சாதகனி மத்திய நிலையில்

வெருவில் சூரிய புடகரி ணிககரை மீதாவ
கருமை நிடடையிற பரசிவன பேரொளி யடைந்தான் உக

புகக காலமு மறிகிலான பொருமமை வெயயி
றகக தணபனி யறிகிலான றலததையு மறியான்
மிகக தண்ணையு மறிகிலான வெந்துட லுருகித்
திககி லுமபுகை ியமுருகது திருவுந்த தந்திந்து உஉ

பவள மேனியும பாலிந்த திரமுநாற நேரநாற
தவள சாந்தமுஞ் சந்திர மலியியுங் கனபுங்
கவள மாவூரிப போரணையுங் கதிவிந் டலிதேதால
திவரு மாடைபுந் தெவியார்ப் பகமு ம உங

ஞான மாலவிடை மீதனி னுமமற புழங்கு
வான ஆருதுயி முழங்குமேல ானவா ருழங்கு
கான கினனா புழங்குற கணங்குற முழங்கு
வான ராபக ினையினை யிறனு மணைந்தா உசு

நீட்டை ஏட்டைய பாதகிய மாமுனி ருமருத
வட்ட பாதகியாக கணபின சாகக் கி பருனை
விட்டு வந்துகூளு மணவா டொழுதுயி ருதமுருக
சிடடா முன்ன ரையா னுன பாபு னுன றெரியான உரு

ஆதி ஏராததீய படியவாக கருவியு மபே
சோதி யுளொழுஞ் சோதிபே யுளொழுமித துணையே
பாதி மாதொரு கூறனே பறறிலா பறிற
கோதி லனபருக கணபின கூததனை சரணம் உக

ஊனக கூததினி லுழனறிடா வகைதந்த தாடை
ஞானக கூததனை நளவிரூட கூததனை முனிவா
கானக கூததனை யிலையிற கூததனை திலைத
தானக கூததனை சரணபுண் டிகமே சரணம். உங

தெண்ணா னுனக கின்றல முன்ன ரே தெண்ணன
கண்டு கொள்கினை யென்றனை கடவுளு மசிழ்ந்தது

மணி மனபினுல முனிவனே புனசெயன மகிழந்தோம
விண்டு நினகருத துள்ளதை விளம்புலா யென்றான உறு

அடிய னேனினைத் திருவடி படங்கினி றேததக
செடிய வென்னுருத் குறளவடி வாயரு வென்றான
சடிய மாகவ தகதனங் குறி வடிவா

முடி வி லுன்னொயா குறுமுனி யானெ மொழிநகான உக

அவவி டததின் கதததிபன குறுமுனி யான
வெவவி டததருங் குறுமுனி மொறெந்த உரைததா
திவவி யததனுஞ் சிறியினு வெந் தனுஞ் செல்லும
பெவவி மீதினு டததமுனா தாகவ தததம் 140

மணன டங்கலு முண்ணுமேழ வாரிவ விழங்கு
மொணனி நங்கலை படங்கலு மொல்லு னுநங்க
கணனு தீழ்விற் புத்தமன சாறவா தததது
மெணன வாகளை பவாதப விவடி தத சிறி தா 141

அருமை மாகவ ததததிபன குறுமுனி யான
பெருமை கூறினும் பினனரு மான ப வாய
மொருமை யாறசெலு முததம ததததது முறைபபா
மருவு மாகததத திக பவாக ததததம வதைத்தா. 142

இரண்டாவது குறுமுனி ச நகம்

முறிந் தி

ஆகத் திருவிருத்தம் அ0.

முன்ருவது

கயிலாயச் சருக்கம்.

—(*)—

சிவன ளித்த வடிவுகண்டு சித்தி வாய்த்த முனிவனுந்
தவமு ளாதத நிலைமையிற் றகையி னீபபு மிலலையா
மௌன சிட்டையதனைவிட்டு வாய்பிட்டு வாழத்தினுன
பவனி னீண்பப தத்கிலவீழ்ந்து பாடிச் சூதது மாமுனா. ௧

மேலுங் கீழுஞ் சாருமாறகும் விரிஞ்ச னுக்கு நண்ணிலாய
தாலந் தூல வோதனவீழ்த சடில முனிவாக கருள்கிலாய்
சிலங் கொண்டு மூலங்கண்ட சித்தாக கின்ன மருள்கிலா
யாலங் கொண்ட கண்டததண்ண லடியாக கெளிமை யாபி
[யை. ௨

நெஞ்சில வஞ்ச பங்குநாத நித்த பாததா பததனை
யஞ்ச மொன்றி நெஞ்சருக்கு மனபாக கின்ப வாரியே
பஞ்சின் மெல்ல புப்பணைத்த கொங்கை மங்கை பங்கு
வஞ்ச கங்குநாத வநெஞ்சின் மயுவ பங்கு டருக்கலை ௩

காவ லாள நீயி நாத கயிலை சயிலங் காண்பதா
மாவ லாகி நெஞ்சுநாத தழிந்தொழிந்த தையனை
பாவ லாள பாடிகரத பரம வென்று வீழ்தனை
சேவ லாள வாய்திறந்து திருவு ளஞ்சைய கின்றனன். ௪

சிரி யனற முனிவநாத மந்தி தததைச ரொபநி
சூரி யனரு ளத்தினமூழ்கிற் சீசாதிக கயிலை காண்துவாய்
நேர தாந் நாமைக கண்டு நித்த சித்த னுவையென்
முரி யன்மொழிநதுசேவி னம்ப ரததொ ளித்தனை ௫

அநாத ரததொ ளித்தபிண பணிந்து நின்ற சத்தியன
கந்த ரககு ளத்தனைக கருத்தி ருத்திச சூரியன
சுந்த ரககு ளத்திலஞ்செ முந்தைச சொல்லி மூழ்கினுன
முந்த பாக்கு மூலமான கயிலை மேன்மு ளைத்தனை. ௬

உன்னு மாயி ரமமோராரி யோச ணைக்க ணுயரமாய்ப்
பன்னி ராயி ரமபரநத யோச ணைக்க ணகலமாய்
மன்னு மாம தித்திரண்ட வெண்மை யாகிப் பாங்கெலாம
பன்ன சாலை மாட கூட மாளிகை மடங்களே. எ

ஆக மங்க ளாகமங்க ளோது வாராக ளங்கெலாம
பாக வேத் மநதவேத மோது வாராகள் பாங்கெலாம
யோக பாத ரநதயோ குணர்த்து வார்க ளங்கெலா
மேக ஞான பாதிரா யியமபு வாரக ளெங்குமே. அ

பால லோச னத்துநாலு தோளர் பாங்கர் ஞாங்கரே
மேலுங் கீழுந தெரியவேடி மீளு வாராகள் கூட்டமே
போல லோக சிடிசெய்யும் பூத நாதர் புஞ்சமே
சில ரிட்டை யட்டசித்தி தொட்ட சித்தா சங்கமே கூ

ஆயி ரங்க ரங்கள்கொட்டிப் பாடு வாரக ளெங்குமே
யாயி ரஞ்சி ரங்களெட்டி யாடு வாரக ளெங்குமே
யாயி ரங்க ரத்திலமுட்டுக் கொட்டு வார்க ளெங்குமே
யாயி ரங்க ரத்தினட்டுத தட்டு வார்க ளெங்குமே. க0

சந்நி திக்க ணுடுமபூத கோடி கோடி கோடியே
சந்நி திக்க ணுடுங்குனி கோடி கோடி கோடியே
சந்நி திக்க ணுடுமாதர் கோடி கோடி கோடியே
சந்நி திக்கட் பாடுநதேவா கோடி கோடி கோடியே. கக

வநத தேவர் பத்தாசிததர் மால யன்பு ரந்தர
னென்னை காலம பாததிருந திரங்கு வாரக ளெங்கணு
முநது கால மானகாலை முடிசு ளோடு முடிபட
நந்தி தேவா கைபபிரம படிப்பர் சென்று ஞாங்கரே. க2

பூதங் காக்கும் வாயிலும் புணருங் கூளி வாயிலும்
வேதங் காக்கும் வாயிலும் விசயக்க ணங்கள் வாயினு
நாதர் நநதி வாயிலும் நயந்து போய கத்தியன்
காத லோடு கபிலைவாணன் கனக முன்றில் சென்றனன் கங

ஆல முண்ட கண்டமு மணிநத மௌலித் துண்டமுஞ்
சூல முங்க பாலமு மயய வரத தோளகளும்

பால நேததி ரம்முஞ்சத்தி பாகமும் பதனகளுந
கோலச் செக்கா மேனியுந குமரா பாலுந சண்டனன் கச
கண்டு கொண்ட கததியன கண்க டாரை பிலகிடக
கொண்ட புளக மேலிடக் குழறி வாயுந கழறிடப
பண்டை யங்க மட்டகன்கள பஞ்ச கமப ணிநதனன்
றொண்டின் வேத சாததிரங்க டோததி ரங்கா சாற்றி
[னன், கரு

நன்று நன்ற கததியா நயநது வந்த ணையென
மனறு ளாடு சயிலை வாணா மகிழ்ந்து வாழ்ததுரைததபி
னன்று தென்ற ரைத்தல முயாநகி ருநத தத்தரை
சென்றி ருக்கி லொத்திருக்கு மென்று செபபி னுனரோ,கச
மனகை பாக னங்குரைதத வாகை நோக்கி மாதவங்
சங்கை பண்ணி நண்ணிவீழநது தாழநதெ முநது தொழுது
யங்கி லக்கம யோசனை யளவு யாநத விரதததைச [பீபா
செங்கை யால முததபபாத லததி லோ,ச சென்றதே, கள

குமப முனிவன வமபரிருவாக கொன்று போதும் வழியிலே
யமப லத்து ளாடுவாரை யமப ரத லே விஞ்சையா
தமபு ருக்கள நாரதாதி தொழுது நின்று பாடலா
லுமபாக கிரியு மிமபாததருவு முருகி பருகி வீழநதவே கஅ

தருவுந கிரியு முருக்ககண்டு சைவ முனிபு முருகினு
னுருகு மலையிற் படிக்கதுண்ட மொன்றை பெருகது முனிவனு
மருவு மதுரை யாலவாயின மண்டபத்திற் கொண்டு போய்ப்
பெருகும் படிக்க வடிவக்கலைக்குப் பீட மாக வைத்தனன், கக

மதுரை யால வாயின்மேய மன்னா சொன்ன நற்பொருண்
முதிர வாழ்த்தி யதிரநட்ட முட்ட விட்ட முறைமையின
சதுரை வாழ்த்தி யதிரவாழி தனைய ழைத்த சதுரதென
னதுரை பென்று சென்றுநின் நகத்தி யனப ணிநதுபின், உ

ஆங்கு நின்று குறும்பலாவி னரியைச் சென்ற கத்திடைப்
பாங்கு நின்ற பரமனாகப் பாட வரியு முருகினுன்
வாங்கி யரியைத் திரட்டிக்குறுக்கி வாழ்த்தி லிங்க மாககினுன்
தீங்கி றிருக்குந் ருலமாகி நிகழ்ந்த பெயருந திகழ்ந்ததே, உக

மதியம் பொதியுந் திருக தற்றாலம் வணங்கிச் சிவனை வணங்கி
[நின்

கசக வரமுங் கொண்டுபோகி யதிக முயர்ந்த தென்றலம்

பெய மலையி லிருந்து, தருது புனைந்த சிவனை நினைந்தனன்

ற சூடக தும் வடக துங் தணககு மெத்தும் புவிபை

[பெயர்ந்த தே. 22]

கைலாயச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

அகத் திருவிருத்தம் ஈஉ.

நான்காவது

காவிரிச் சருக்கம்.

பூகபுங் தருவிட புனை வனனிபு

நாசமுஞ் சூதடி மலர் பூமுங்

கூகதுங் தருவிட புனை வனனிபு

மாதமு சூதடி மலர் பூமுங்

க

மரவமுங் வஞ்சிபு மலர் பூமுங்

நரவபுந் தாசமுங் தாசமுங்

தாசமுங் தாசமுங் தாசமுங்

காசமுந் தாசமுந் தாசமுந்

உ

ஞாயிறுந் தங்குந் தாசமுந்

தேவமுந் தாசமுந் தாசமுந்

தேவமுந் தாசமுந் தாசமுந்

வாயுந் தாசமுந் தாசமுந்

ங

உககரனா லுரிபுண வெழுக்கப புலவினைப

பகககரு மேய்தரப மாதபும புறறுமா

முசுககரு மாதபு மொய்கக மோனிக

விசுககமா மிருபபவ ரெண்ணில கோடியே.

ச

வனமெலா முனிவர்கள் வரங்கள் கேட்பவ
ரினமெலாம வானவ ரியக்கா விஞ்சையா
சனமெலாஞ் சித்திகள் கற்குந் தாபதா
கனமெலா மலாமழை பொழியுங் காணிலே.

௩

அகத்தியன் மலையினி லாடு மந்திகண்
மகத்துவ மங்கையா மதிமு கததையு
மிகத்தினிற் சுணைகள் லெட்டிப் பாரதததம்
முகத்தையுங் கண்டுபோய் முறுவல செய்யுமே

௬

கண்பொருந் தாமுனிக கணங்கண் மேவிய
விண்பொரு மலயமேன் மேவு மாமுனி
தண்பொரு ரைப்பெயா தாங்கிச் சாகாத
தெண்பெருந் தரளமே விளைகரு மெனபவே.

௭

மலயமா மலையின்மேன மன்னு மாதவ
னுலவறப் பூசையு முஞ்நி போமமு
நலமுறச் செய்துபன் னுனி ருந்நாயின
கலையுடைக கையாவெண் காநி மேமினான்.

௮

மாதவக குழாததொடு வந்த மாதவன்
வேதபுட் கரிணியின் மூழ்கி மேதக்க
காதலவெண் காடரைக கழல்ப ணிர்தன்ன
நீதிலாப பிதக்கண் விதமுஞ் செய்தன்ன.

௯

அஞ்செழுத தோதியங் கிருந்த காலையி
லெஞ்சலில் சமுத்திர ராச னெய்தினான்
மஞ்சன் மலாகொடு முனிவன் றுளினில
விஞ்சிய பூசைகள் விதியிற் செய்தன்ன.

௧௦.

பூசைகள் குயிறந்ய புணரி மன்னனை
பேசற முன்னரே யிருக்கை நலகினான்
நேசற மனக்கிடை செப்பு வாயென
வாசற வெழுந்துமின றவனுங் கூறுவான்.

௧௧.

காகிரி யெனபவன் கமல நான்முகன்
காவிரி சிந்தையிற் றுவங்கத் தோனநினான்.

நாவிரி கலையெலா நயந்தது கற்றவள
பூவிரி பாதகம் போகக் வல்லவள.

௧௨

முன்னரே மேலா முத்தி மைப்பெயாக
கன்னியை யோதந் கமேவா நெனபவன்
மனமக ளாகநற மவமி யற்றினு
னனவ டனைவ் து யவனு கீர்தனன.

௧௩

நலமலி யழகினு னல்ல கலவியாற
குலமலி நனமையாற குணத்தி னன்மையா
யுலகினினை மங்கைய ரொருவ ரொப்பரோ
திலதமே பலலது செப்ப லாகுமோ.

௧௪

சுகத்தினி லெருவ நுந் தனகடுநாப பிலலவ
ணசுகத்தி லென மணத்தினு னமமைப புலகுறா
ரிசுகத்தினி லெருவ நு மிலலை யென்னுநா
ளசுகத்திய முனிவந் தங்க னெனயதினய.

௧௫

நினனது பெருமையை நயத்துப் பாராதன
டனனிக ரிலலவ னென்று தாழ்ந்தனள
மனனிய விதினா டணமுஞ் செயதனை
யனனவ ளருள்வ ன டாது மையனை

௧௬

காமரு பத்கினுற ினனி யோருந்
தேமரு தீரத்தமாய்த திகழந்த தோருரு
நாமரு தீரத்தமாய் வவ்வை நல்கிடின
மாமலி யுயிரெலாட வாழு மெனறனன.

௧௭

பூருவ சிருடயிற பூத நாதனு
நாருறு நதபதி பென்று நாட்டினு
னோருறு கங்கையெ யாதி தீரத்தமுஞ்
சிருற வெனது வந்து சேரந்தன.

௧௮

என்றவ னுரைத்ததுங் கடவி ராசனை
நின்றரீப பொன்னியைத் தருவ னிலலெஞ்ச
சென்றனன னையாடல் வரையையச் சேரந்தன
னனறிசோ கமேவனை நயந்து கண்டனன.

௧௯

சையமால் வரையினிற் றகுங்க வேரனும்
பொய்யிலா முனிவனைப் பூசை செய்தன
னையமில் கவேரனை யாழி நாயக
னாய்முமா நின்மகட குணரசு செபதினான்.

௨௦

ஊர்த்தமாம வடிவினி லொன்னுன பாலது
தீர்த்தமாம வடிவனைக் கொண்டு செல்லுகேம்
பூர்த்தியாய்ப் பொருந்தெனப் புதந்நது போற்றினு
னாததவன் பொருந்தினு னையன் வாழ்ந்தனன்.

௨௧

வேறு.

குமணடையிட டமணாகுள் முனிவாகுள் கூத்தெழ
விமணடலந் தழைத்திட வெங் துமெய் வியர்ப்பெழ
வமணடையிற் பஸ்கொளவா ருநினு லபிமுக
கமணடல மொனறினிற் காசிரி நாவகனான்.

௨௨

வேறு.

குடககினுங் குணதிசை நோக்கி யாலயம்
வடககினுந் தெற்கினும வணங்கி யே குவான
கடககருங் கையினிற் கமணட லத்தையா
ரிடத்தினில் வைத்தன னெங்குங் மாதவன்.

௨௩

வைத்தன னெழுதுபோய் மறைபிற புருகன
னத்தகு காலையி லைங்க ரத்தினுன
குத்திர காகமாய் வடிவு கொண்டு போய்ச்
சித்திரக கமணடல நீரைச் சிந்தினான்.

௨௪

சிந்திய கமணடல சீத நீரெனறு
கந்தமா ரூயபுட் கரிணி முழகிய
யுந்தரு சதக்கை யுடனி ருந்துபோய்
வெந்திறற் கடனினில் விரைநது வீழ்ந்ததே.

௨௫

நீக்கருங் குறுமுனி நியதி முற வொ
தாக்கருங் கமணடல மனைந்து பார்த்தனன்
போககற் றிகழ்ந்தது புந்தி யாராநதிது
நீக்கருங் தாக்கையுத் செயல் வல்லதே.

௨௬

என்கருத கெண்ணமு மின்ன தாதலின்
முன்கரத் தைங்கரன் முடித்திட டானெனத
தன்கரக் கமடாலந் தாங்கி மான்மழு
மின்கரத் தைபரை யாறு மேவினான்.

௨௭

கொடபிலா முனிவாகள குழாத்துட சூரிய
புடகரி ணிபபுனன் மூழ்கிப் புண்ணிய
நடபினுற் றிருவையா றுடைய நாதனைக்
கடபுனல களிதகக கண்டு வாழ்ந்தனன்.

௨௮

அழுதனை ஸ்ருதுதன னறறு வீழந்தனை
வழுவினாப் பலபல வலமுஞ் செய்தனை
றழுநிய வுருத்திர சமக் கோதின
ஸுழுதிய துருவெழுத தஞ்சு கோதினான்

௨௯

நெயறினா றயிரினு னிறைந்த பாவினா
செய்வான றெனினுற் கருப்பஞ் சாற்றினான்
பையிலாப் பலபல மஞ்ச னத்தினா
கையினா பூசைகள் களிப்பிற் செய்தனன்.

௩௦

அறுசுவைக கய்யினு லமிரத் மூரலா
னிபவிய பாறயி நெயப் முதத்தினு
னறுமலா சாதினு னயநது பூசைகள்
குறுமுனி யடிபவா கூட்டம போற்றினான்

௩௧

முதக்யும் பெரகமு முபன்று தேடுவான
சித்திதான சுவர்ணயச சிவனொடு மூமபரைப்
பத்தியாற பூசைகள் பரிப்ப தேயிது
சத்தியஞ் சத்திய மென்று சாற்றினான்

௩௨

மூன்றுநா ளிப்படி முதலவன பூசையுந்
கோன்றிய மறுவிலாத தொண்டா பூசையு
மேனறுகொண் டியலபினுற் செய்த ின்னாவாள்
கானறெரி கரத்தாசாய்க் காடு மேவினான்.

௩௩

கடிமலர் மஞ்சனங் காததஞ் சந்தன
மடிசினற் றாபதி பங்க ளா தியாற்

படியில்சாய்க காடரைப பூசை பண்ணினான்
மடியிலாச சமுத்திர ராசன் வந்தனன்.

௩௪

வடகலை தென்கலை வல்ல மன்னனைக்
கடலடி பணிதலும் கண்ட கத்தியன
படர்தரு திராத்தரின் பால ணைந்த தேத
யிடரினி யில்லையே பென்று கூறினான்.

௩௫

அறை கடல காவிரி யணைந்த சங்கமத்
துறையினிற் காலங்க ளறிந்து சுதநனும்
முறையினின் மூழ்கினான் முயன்ற பாதக
முறைதரு மங்கியின் விறகை யொக நமே

௩௬

சங்கமத் துறையினைச் சாரிற் மிண்டடி
லிங்கது மூழ்கிடி லியாவ னாகிலு
மங்கனை பெருமையை யறையற பாலதோ
திங்களி னினைத்தது சித்தி யாகுமே.

௩௭

புணரியே கேடடியோ வென்று புங்கவன்
குணமுறக் கூறினான் கூபடி யஞ்சலி
மணமலா கொண்டடி வழத்தி வைபகத்
திணையிலா மூன்றுநா ளென்செய் தாயென.

௩௮

சேட்டநீ ரரசனே செம்பி யேசசுரத்
தாட்கொளுஞ் சிவனையு மடியா தமமையுந்
தீட்டிய பூசனை செய்து வேதியா
கூட்டமும போற்றினோ மென்று கூறினான்.

௩௯

ஆயுமை யாற்றின தரிய மாகத்தை
நாயனா ரருடகதை நல்ல மாதவா
நேயமாக கதைகளை நிகழ்த்து கென்றன
நாயமா முனிவனுஞ் சொல்லு வானகோ.

௪௦

காவிரிச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௪௨.

ஐந்தாவது

பஞ்சநதிச சருக்கம்.

—(*)—

என்று ளனசிவ னன்னுள திவ்விய வில்லக
மென்று ளனசிவ னன்னுள செப்பிபேச மரமுந
துன்று மாதல மெங்கணு மெங்கணுந துன்பச
சென்ற சமபுனை வாயினுற சொபுவா ருளபோ **க**

திருக்கு நானமுந னாகிபோன படை ததன விறைவன
புருக் காததினாற படைதத்து திருவை யாறதனில
விருப்ப மிலலவ ராரினு மூன்று நாண மேவில
வருதது பாதகந தழலாடு விற்கினை மாணும **உ**

தரைக்கு விப்பபு பாதக ரிலெயன்று தலத்தோர
கரைக்கும் பாதக னாகிலுங் கடவுளை யாறொ
மறைபனை லொரு ராரிரு காவலன பாவ
மரைக கணத்தினினை மாயந்தி மவனுமா னிடனோ. **உ**

தவமி லாதவ ராரினுந் தவமுத்தி லெகு
முவமை யிலபதி மூன்றதி லொன்றிந் காசி
யவரில் காசி யாததரு ள்ருட்டி யார
சிவனு மாநினிற் றிருவையா றதிகமே செப்பில். **ச**

தேசங் காசியை யொப்பது திருவையா றதனி
லெசில கவரையி லதிகமாம பொன்னிநித தலத்தில
வாசம் பெற்றவா றிறாதவ றிறாதவா மனனோ
வாசின முத்தியை படைவது ததிக மாமல **ரு**

கவகை யேழுதன மூன்றரைக கோட்டிராத தங்க
டுங்க நற்றலா காவிரி யாடிதம பாவ
மங்க முக்குமோர காண்மூழ்நெ பாவங்க விகுந
திங்கண் மூழ்கினோக லெவ்வல் னெனசசிவன் றைகத்தான்.

பிரம கத்தி பொன் களவுகள் னாண்டலே ராசா
னரிவை திணடலத் திணடினோக லெவ்வல் மருதும

புரமன் சூரிய புடகரி ணிபபுனன மூழ்கிப்

பரமன் சேவடி பணிவதே சாந்தியென ஹரைகும்

எ

திருவை யாற்றிடைச சோந்தவர் யாவர்க ளிடத்து

மொருகு டிக்கொரு புதலவனைப் பெற்றவா போல

வருளு மனனையு மப்பரு மவரையே பாப்பா

மருவு துன்னல ரவாகுளு ரேலவா மாய்வா.

அ

செலவ மலகிய திருவைபாற் றினிலன்பு செலலப

புலல லுற்றவா புல்லரே யாயினும புரிந்து

மலகு தாவினை வணங்குவாரா தமைச்சிவன மகிழ்ச்சி

நல்ல கந்தனை நயந்தது மானவே நயக்கும்.

4

இடப காமிய மெயதுமை யாற்றினை யெய்தி

யடப மாசுததி யென்குண மட்டாங்க யோகளு

சிடப காட்சிக ளெட்டுவிளு ஞானமுளு சேருளு

சடப சுவாச டமபதம வேண்டினுளு சாரும்

க0

அருவ ருப்பறப பசுவினெய யாலணி நூலா

லொருவி ளகங்கி லுழிகா லஞ்சிவ லோக

மருவு வனபல விளக்கி வானையா புகழ்வா

செருமை நெயவிளக டிடவ னமருல கிருப்பன

கக

ஆம ணக்குறிய் பிட்டவ ரல்லலு மிடியுந

தாம ண சுவா தண்டில தமிழமே யிட்டாற்

றேம ணக துநற் றிருக்கயி லாயமீ திருப்பா

மா ணக் துறந் தெவ்ருமா மெனமறை சாற்றும்.

க2

சுதந பூரிபிற் சுதநனாய் பூவனந தொருத்தோன

வைத்த வனபழு தினர்மா மலரினை யெடுத்தோ

னித்த நாரினா கட்டிப்போய் நித்தனாக களித்தோ

னத்த நல்கினே னருஞ்சிவ லோகமீ திருப்பன.

கந

மணத்த பூவினி லொன்றுமா தேவன்மேல வைக்கிற்

குணத்தி லென்பது கோடி தன் குலத்தினி லுள்ளா

ரிணக்க மாநக கததைவிட டேறுவ ரென்றா

புணரக்கும் பூவனம வைத்தவன் பெருமை யார புகலவார்.

திருட வந்தொரு காரெலி திரியினைத் தூண்ட -
வருமை சூவுல காண்டதுங் கண்டிசை யொருவன் [வா
பொருவின மங்கைபைக் கோயிலிற் கொண்டோயப புணர்
னொருவி ள்ச்சிட சூவுல காண்டது முளதே கரு

கூறுங் காரகில சந்தனங் குங்கிலி யங்க
னாறும பலபல பொடியினு னறுமபுகை யெடுத்தோல
மேறுந தன்னது திரவிய நித்தனாக களித்தோ
னாறு செஞகடை வைத்தவா சிவபுரி யனைவான. கசு

ஐயன சூரிய புடகரி ணிபுபுன லாடிச
செய்ய பூசைபுளு செயவனைற சிவபுரி யடைவன்
வைய மாபாவன வானுல காளுவன் வேண்டிற
மியய சேவடி யடைநவ னிறுதியிற் றொடநதே. கள

பஞ் மாநதி நாரினிற் பரிவு னபாம
னஞ்சு தொண்டருக கழுங்கசை வித்தவ னரனா
விஞ்சு வானபுரி யடைநவன வெகுவிதம படைத்தோன்
றஞ்சு மாகிய பாசுவ ன யினை சாரவான் கசு

ஹைய வாககுடி றோனடை வளநிதி முதலா
நிறைய நல்கினு னெறிபட லீவள்ளியை முயன்றோ
னுறைய னிறதிர னுயரபதி பதித்தவாக குணடி
பொறையி னல்கினு னபூதி யாயர சாளவன். கசு

எறுமபின் வாயரி சிவத்தே நுமிகசடை யரிசி
யறுமப சிகரணிற் றிவை மாறவை நதவாக களித்தோன
பெறுமப தமறிற் பதிவிற கோடிவ தியாகத்
நமஞ்சு வாக நி ண்டுபுயை நல்கினு னொரும ௨௦

பஞ் மாநதிப் பாசிவன றிருவுள் டவாழக
மஞ்சு னபபெ டு யளித்தவா வளமுழ தளித்தோ
மிஞ்சு பூண்ட வவண்கில லீவனடுவ வளித்தோ
நஞ்சு முண்டவா சம்பத்தி னலபணிந திருப்பா ௨௧

கிரிஞ்சனை புனைசை வேண்டுவ தனையாற கொண்டாறு
புகிந்த சூரிய புடகரி ணிபுபுன ள்ச்சிட

பரிந்து பூசைமுப போதுமை யாற்றிப் பரவித்
தெரிந்த யாகமும் பலபல கிதிப்படி செய்து. ௨௨

மாநீ லாதபஞ சாக்கினி மததியி னினறு
தேறு நெஞ்சினுற் சிவனடித தியானம் தழுந்தி
யூழி லாததன னுடம்பினை யுண்டியா லொறுக்க
வீழி லாதவை யாறனு மெதிரப் படத் தோனற. ௨௩

பரமன சேவடி பணிந்து நான் முகனெதிர நிறப்ப
பிரம னேவரங் கேளெனப் பிரானுரை செய்தா
னுர மளிதது நின் னுலகினைப் படைப்பதி காரம
வரம ளிததுநின் மந்திர முமபக ரென்றான். ௨௪

உருட்டி யந்தகன் றீனையுதைத் தருளிய பெருமான்
சிருட்டி நானமுகற் கருள செய்து செவியின் மந்திரமும்
மருட்டி ருக்கற் வருள செய்து வரமபல கொடுத்தான்
வெருட்டி ருக்கற் பிரமனும் விடைகொண்டு போனான். ௨௫

மாயன முன்னரே வஞ்சக ரால்கைப் புணடு
தேய மெங்கணுந் தவ மபல செய்தனன் றெளியா
னபனா நமதைப் ரையாற்றை நயந்து
நேய மாகிய சேவடி நித்தலும் பணிந்து ௨௬

மணத்த மஞ்சன மாகைக் ளாதியால் வாய்ப்பப்
பணைத்த புசைகள் செய்தனன் பரமனுந் தோன்ற
வணக்கஞ் செய்துட னடுங்கமா மறைத்துத் செய்தான்
றணப்பி லாவர மென்கொலை வென்றனன் றலைவன். ௨௭

களாதத் வஞ்சகா கிளை செயனுங் களையற் வேண்டும்
வளைத்த வானபடை யருளென வுரைத்தனன் மாயன்
விளைத்த வானவன விதித்தருள செய்தனன் றவத்தா
விளைத்த மாயனும் வணங்கினி நேற்றன் னன்றே. ௨௮

மூல மாலயன முன்னரே தவங்களை முடுகப்
பால நேத்திர னவர்க்கிரு பாகமு மளித்துச்
சூலம் போலவை யாறனுஞ் சுடா வடிவானு
மால யன்னுரை தீர்த்தமும் வரமபெற வளித்தான் ௨௯

தக்கன் வேள்கியிற் பற்களைப் போக்கிய தபன்ன
மிகக மாதவஞ் செய்தலால் கிமலனுந் தோன்றி
யுக்க பற்களு மருளின னுவன்படி தீர்த்தம்
புக்க சூரிய புட்கரி ணிப்பெய ராமால்.

௩௧

வாம தேவனென் றொருமுனி வளமபடு தவத்தோன்
றும் ஁ஞ்சனங் கொண்டிறை சரணங்கா போற்றக
நாம னைச்சடுங் கண்ணனு நண்ணி முன் றினறு
சேம மாகிய வசங்களத திருமுனிக களித்தான

௩௨

முனிவா தனகளிற் றலைவனும் வசிட்டமா முனிவன்
கனியு நெஞ்சினுற் கழலினைப் பூசையும பண்ணி
யினிய சங்கர யாகமு மியற்றினு னிறைவ
ன்னிவ சங்களை நல்கினுன் முனிவனு நயந்தான்

௩௩

முபற்சி யாகநாங் குறுமுனி யாவதன முன்னே
செயற்கை கூரநதிடத திருவடப பூசையுஞ் செயதோங்
கயற்க ணுளறம வளாததவா காவலன றேன்றி
யியற்கை யாகநம மிட்டகா மியமபல வீந்தான்

௩௪

பிறவி யிலலவ ரந்தர சரிகள பிறபரி
புறவி மாதவா துயில் பசி யிலலவ ரநேக
ரிறுதி யிலலவ னையனை யாற்றனி லெய்தி
யறுதி சூரிய புட்கரி ணிப்புன லாடி

௩௫

ஆனந்த சித்தரு மருண்டை யானகழல வணங்கி
நினங்க னோடுபன மாமலா மஞ்சன மேந்தித்
தினமப ணிந்திடத திருவையா றுடையவன் றேனறி
மனங்கு னிரந்திட வரமபல நல்கினுன மாதோ.

௩௬

சுதத மாமுனிக கணங்களை யாற்றினை ராநத
யெதத லததினிற் றவ மபுரி வேரமென வியமப
நித்தி யததல மேழினு மிருமென நிமலன்
சுதத வாய்மொழி யந்தரத தெழுந்தது தோன்ற.

௩௭

பாவ நாசவேம பன்னசா லையிலெழுந தருளித்
தேவ தேவனின் றிருக்கணை கருளபுரி பென்றா

கோவின் மேலவருந் திருவைபா றுடைய வெங்கோமான
மாவ ரத்தனை யருளிஞன் முனிவரு மகிழ்ந்தார். ௩௭

நற்ற லங்கனி லெழுவரு நற்றவம் புரிந்து
பிறறை யெண்ணில காலங்க ளெயாந்த ின வந்தா
நற்ற வாக்கரு டிருவைபா ற ண்ணலுந் தோன்றி
முறையு நலவரங் கொடுத்தனன் முத்தியு மளித்தான் ௩௮

சிலா நென்னெருந் திருமுனி முனிகுற் றேட்டன
புலாத் தையநதையும் பைங்கயை மெய்கா டு மகற்றிக்
கலாதி யேழையுங் கரணங்க ண்ண கையுங் களைந்து
நிலாவ ணிருதவா திருவா த் தாமரை நினைந்து. ௩௯

பன்ன சாடையை பாற்றினிற் பரிவுட னமைத்து
முன்னு மூசைமுக் காலமு முயற்சியாங் முத்தேத்
பன்னிம மாதவ மொருவாசெய யாரேனச செயதா
னென்னை யாருரை யாற்றும் வந்தெ ருத்தோன்ற ௪௦

பத்தி பாற்றொழு தழுங்குமுன பணிந்தெ தா திறப்
முத்தி மாதவ வரங்களை மொழிகுவா ியன்ற
னித்தி யதனவ நிலைபெற வருந்த வொன்றான்
சத்தி பாக்லுந் தந்தன மென்றெ திர மறைந்தான் ௪௧

பின்றை யேதிரு நந்தியைப் பிளையாப் பெற்று
னென்று கூறினான் சமுத்திர ராசனு மிறைஞ்சி
நன்று கூறின சிலாசுந் நந்தியெம் பிராணு
மன்று செய்தவங் கென வகுத்துரை செய்வான். ௪௨

பஞ்சநதிச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௩௮௪.

ஆரூவது

சிலாசமுனிச் சருக்கம்.

—:(*):—

தேவ முனிக்களின் மேலவ னுன சிலாச முனி ததவனும
பாவ மிகச்செய்த பாவிகள் வாழ்பதி பராப நெனச்சிவனு
ரேவலி லத்தல மேவினா கால னிறைஞ்சி யிணைக்கழலின்
மேவிய பூசைக ளேபதி னுறும் விதப்படி செயதனனே ௧

நல்ல முனிததவ னேயடி யேனுழி நன்னிய தென்கொலெனச்
சொல்லு நமன்றனை நாககிச சிலாசா துவா வுரைத்திடுவா
மேலையி லாப்பவ முன்ன மியற்றின னெயது பிறப்பிதனிற்
கலுண வாக வகுத்தது கேளொரு காரண மாகுவதே. ௨

முநது பிறப்பி வருந்திய காலையின முநி மிப்பபவராய
வந்த வருக்கலை யென்றை பாவம் வருந்திய கலுணவாய்
நந்த வினைநதது நாழுண மேயது நாளமறை பாகமு
மந்த வினைக்க ளகனபி நினை பனைநதிடி லென்றனவே. ௩

சிவனு டிமேவிய நவகுண னுன சிலாச முனி ததவன்டைய
நவமுறு தீவினை கலுண வாகி நயநது வினைநதது
லீவனிகா மாதவா யாரினி யுயருவ ரெனனித் தீவினையா
லவமுறு பாதக ரென்பி வாரென வந்தக னெருநனனை ௪

பொனனைத தேடி னலவழி புகுப புகழுட பெறலாமே
பின்னைத தேவா தொழுமபத முண்டே பேசா நிலையுண்டே
யின்னற் கொடுநர கின்றே கருவிலு மெய்திப் பிறவானே
தன்னைக கொலத தானே துணிவான னுனே தனியுண்பான். ௫

நீரே நிதியந தேடினி ரந்த நிதியமு நிலைகிலலா
வாரீர நீரு முண்டிரா புண்ணிய வழிபிலு ரலகாதே
பாரீர நாகப் படுகுழி மீது பதைத்து நெருப்புணட
ராராதா னுண்ணப் படலா சொல்லீ ரந்தோ வந்தோவே. ௬

என்முக நோக்கினி ரொன்பதி கண்ட ரொன்னினி வேண்டுமெனத்
தென்முக னுகிய கின்னிர பங்க டெரிநதிட வேண்டுமென

நன்முக னுகிய நற்றவன் வேண்ட நடுங்க விரைநதுவருந்
துன்முக னென்றொரு தூதனை யந்தகன் றுணைபென வேவின
[னே. எ

தூதுரை துன்முக னெடு சிலாசன ரெனனா கங்கனெலாம்
வேதனை யோடு வந்தெதிர் கண்டு மெலிந்த நடுங்கிமிகப்
பாதக ரானவா மேயவன மீகப் பஹுனை நாகத்தின்
மீது நெருப்பெரி யப்பல குடுனும் வேதனை கண்டனனே. அ

காலொடு கைகள் கழுத்தி லெடுத்தது கட்டிசு குடுண்டா
மேலொடு காறலை கீழுற மத்திகை வீசிக் கொள்ளென்பா
பாறுணும வாயிற நகடு மடுக்க கனலிற் பதையுண்பார்
கோலிய தோபல கொட்டக் கட்செவி தொட்டுக் கோவென
[பா. கூ

வேறு.

தீயினில வைத்துக் குறி பிடுங்கித் தீயுண்பா
வாயி விருப்பு முளைகண் மடுக்க மயங்குண்பா
பாய சலாகைகள் செவியின மடுக்கப் பதையுண்பா
ரேய சலாகைகள் கணகள் னுகியி லெற்றுண்பா. கடு

வேறு

வெங்கரு நாயகள் கடித்துத் தததசை வீங்குண்பா
சங்கையி லாநி யென்பு கடுக்கத் தகருண்பா
பொங்கிய கரடிகள் புலிகள் பிடுங்கி புடையுண்பா
ரிங்கிவா படுவது கண்டு சிலாசனு மெனசெய்வான். கக

அங்கன னெபென னாழு தேயென் னையாவே
சங்கர சங்கர வென்று நடுங்கித் தரைமீதே
மங்க கிழுகது புரண்டு மருண்ட மயக்கோடே
புங்கவன் கைகள் சென்னியின் மோதி யுரைக்கின்றான். கஉ

கண்டக வீரிய காவல துன்முக வாவென்றான்
மிண்ட னடுங்கித் தெண்டனு மிட்டு விளமபென்றான்
மண்டி நெருப்பெழ வனம் கக்குழி தன்மீதே
கொண்டு குலைந்து கழிந்தவர் பாவங் கூறென்றான். கக

உள்ள பிதாவழி தன்வழி தாய்வழி யுண்டானா
தள்ளலின் மூவேழ் தலைமுறை யோருந் தாழாதே
தெள்ளிய பிண்ட முதகக் கிரியைகள் செய்வானோர்
பிள்ளையி லாதவர் படுவரிந் நிரயம் பெரியோனே, கச

சைவ முனித்தவ ராச தவங்க ளுணைப்போலச
செய்வ தொருத்தரு மிலகை சிந்தே குறையன்றோ
நைவ துனக்கொரு பிள்ளையி லாத நவையாலே
பொய்வழி நகிக் காண விதித்தது போலென்றான், கடு

கேட்டலு முன்னம படுதூய ரததிற கேதமுற
வீட்டிய தருமத் தலைவனு மெதாக்கொள வெதாபேசிக்
காட்டுறு நரகத் தலைவன் பின்னை கடுகிவா
வாட்டிகழ முனிவ னிலலென வுரைசெய்து வந்தானால் கசு

பஞ்ச நதிப்பதி வந்த சிலாசன பாவோடு
கஞ்ச மலாசநடி கமழும் மயனரி தீர்த்தகதி
லஞ்ச நதிப்புன லாடித் தொண்டிற் புண்டாமும
விஞ்சுற விட்டித் தனிய மங்கள விதிசெய்து கள

கருமா வுரியன பெருமான சிவமான கையேந்தி
வருமா னெனோ னமமா னெனமான மலையையைய
மருமான பெருமான றருமா சிவலோ கையாதே
திருமா நகரன னொருமான பாகன் றிருமுன்னே, கசு

வீழ்நது துடித்தது நடித்தது முடித்த சடைதாழ்த
தாழ்நது சருத்தி லருத்தி தரித்தான் மறையோடுச
சூழ்நத பிதககண மெத்தனை யத்தனை புஞ்செய்தே
தாழ்நதுடை சமை சகததைபு மொத்தமு தானமுன்னே, ()

விரிசடை யானே விடையுடை யானே வினைமாயைத்
துரிசடை யானே தோலுடை யானே துகளற ிறாக
கெரிபடை யானே யிகலபடை யானே யிகலசாய்வா
னரிபடை யானே யருளா யருளா யபயமரோ, ௨௦

என்ன பிறப்பை யெடுத்தனன முன்னே யியாதே
மன்னிய கல்லுண வாக வருந்தினன மைந்தரிலாப

பன்னிய பாவமன்னிய நரக பலன்கண்டே
னுன்னடி யேனுக் கிதுதரு மோசொல லுடையானே. ௨௧

உருவழ குஞ்சிவ பததியு மறிவு மொருகாலுங்
கருவினி லடையா நிலைமையும் வேதா கமநூலின்
பெருமையு மொருமைப பேரா னந்தம பேராத
வருமையு முடையா னொருபுதல வன்றனை யருளென்றான். ()

மைநதர் பிறந்தும பயனென் றனவழி மற்றுள்ளோர
சிரதை மகிழ்நது தேவர்க ளுலகளு சோவாரை
யந்தமி னரகத திடுவார் சிலருண் டமமையிலும்
பந்தமி லிம்மையி லுமபய னீவரா பலருண்டே ௨௨

உததம புத்திர னைத்தரு வாயென ஹணாவோஹம்
பத்திர புட்ப மணநதோ யம்புகை தீபங்கள்
மெத்திய போனகளு சந்தந கந்த மிகவேந்தி
யத்தனை யாற்றை முக்கா லத்தினு மாச்சித்தான். ௨௩

காய முறைத்திட வங்க பிதககண முஞ்செய்து
மாயை தொலைத்திட வந்து துதித்து வலஞ்செய்து
தாய தொரங்கந தடவ லியற்றி யெழுத்தஞ்சு
மேய விதிப்படி யோதின னிடடையு மேவின னே ௨௪

அககனி முததொழி லுய்த்தபி னொப்பறி னின்மிகவே
முக்கண னடியவ ரிசசைப படியமு துநலகித்
தககவா முனிவர்கள் குரவாக டமமாச சனைசெய்து
மிக்ஞா மாமறை வேதியா பூசை மிகவாற்றி. ௨௫

கடனசெய்து முன்னம புலலிய கல்லுண வுங்கொள்ளா
னிடம்பட வாயுவு நீருங் கொள்ளா னிமைமூடான
மடமபடு மலலும் பகலூந தவமே வறிதமரா
னுடம்பை யொறுப்ப தெத்தனை யத்தனை யுஞ்செய்தான். ௨௬

இப்படி பன்னாண முயலவு மீச னெதிர்காணு
செப்பிய வயனரி தெய்விக தீர்த்தப புனலாடி
யப்புன லின்கரை யக்கரை யரணடி முடிசூடி
யொப்பறு பஞ்சாக் கினிரடு வொருகா லினினின்றான். ௨௭

வேறு,

இரவியை நிமிர்ந்து நோக்கு மினைவிழி மாறிச் சென்னி
கரமொரா நிலத்தி லுன்றுங் கால்விர னிலையு மாற்றா
னுரனுறு புலனை யுள்ளே யொடுக்கிய நிலையு மாற்றான
பரவிய தனையுங் காணான பகலிர வென்றுங் காணான.

௨௭

வாங்கிய வாயு வனறி மறுததுவீர சிக்க வெண்ணான
முங்கிய குமப கத்தின றீனசகமு முனைபிற் போக்கிப
பாங்கிலா நுருவிச சென்று பரசிவன பதத்தைப் பற்றித்
தூங்கிய வினப் மாற்றான தூங்கிய தனையுங் காணான.

௩௦

வனபுறு வெயயில் காறறு மழையிடி யொன்றுங் காணான
முன்புற வஞ்ச தீயுஞ் சுவது கருத்தி லெண்ண
னென்புட னிறைச்சி யாதி யேழுநின் றுருக வீச
னன்புநின் றுருகக் கின்னே யனநதகா லங்க னின் றான.

௩௧

கிண்ணவ ரழுது நைய விரிஞ்சனமா லழுது நைய
மண்ணவ ரழுது நைய மாங்களு மழுது நைய
நண்ணிப் பறப்ப லாவ நடப்பன கிடப்ப நையத்
தெண்ணிலா வணிகத் தோதி திருவுளந தெரிந்த தனறே

௩௨

தெனளுமா னிக்க வெறபிற் செழுமபச்சை மணிபோ யொன்றி
வெள்ளிமால் வரையின மேவ வியனமலை நடந்தா லென்ன
வுள்ளமா திருவை யாற னுமையுடன் விடைமேற் றேன்றிக
களளமில் சிலாசன முனை கட்டிலன காண நின்றான.

௩௩

அமராகண் முழங்கி யாபப் வைந்துதந துபியு மாபபத்
தமரமா மறைக ளாபபத் தனகண் முழங்கி யாபபக்
கமலனா முகுந்த னாபபக் கற்பக் காரி பெயயத்
திமிரமா லறுக்கு மீசன சிலாசனை நோக்கி நின்றான.

௩௪

உள்ளதது னின்ற தோதி யுகந்துமுன னிற்ப ஞான
வெள்ளத்துட் சிலாசன மூழ்கி மீண்டுங்கண் னீரின் மூழ்கித்
தூளிப்போய்ப் பணிந்து வேத தோத்திரம் பண்ணி நிற்பக்
களளாக்குக் காண நாதன காதலா லுளம கிழந்தான.

௩௫

நற்றவ முனிவ நமமை நயநதூர் வியநது செய்த
வெற்றிசோ பத்தி கண்டு மேவுபு மகிழ்நது நின்றோ
முற்றுநின் கருத்தி லுள்ள வரங்களை மொழிவா யென்றான்
மற்றுவே தில்லை நல்ல மைநதனை யருள்வா யென்றான். ௩௬

கோத்திரஞ் சிலம் வாயமை குறைவிலா வறிவு மிகக
சாத்திரஞ் சகல விததை சார்ந்தான நவததி னாலே
பாத்திர வானோ மைநதன் பதினாறு யாண்டு நினபாற
காத்திரங் கொண்டு நிற்பன கருத்தறுத நன்கோ மென்றான். ௩௭

அண்ணலே யண்டா கோவே யுய்யனே களிதத மைநத
னெண்ணிரன் டாண்டு கால மிருப்பதே சாலு மென்றான்
புண்ணிய முனிவ கேணமோ புரிநதூர் வேளவி செய்யு
மண்ணினி லுழவிற காணு மெனறனன பாயை வல்லான ௩௮

வசையற மைநதன றனை வருமுனிக கருளி நாத
னசைவற மறைநது நின்ற னதற்பின மேன மறைநது நிறற
திசையினை முனிவ னோக்கிச சிறப்பினுல ளனநகி யீச
னசையினை வாழ்த்தி வாழ்த்தி நைக ளைந துருகிப் போநது ௩௯

வீறுசால் செம்பொற சோதி விண்ணவ மறியா வண்ண
லாறுசால் சடையோன சொன்ன வடைநினுல யாகம பண்ண
நாறுசா லுழுவான வேண்டி நோக்கியோ தலததை நண்ணி
நீறுசான முனிவா கோமா னீரனை நிறையத தேக்கி ௪௦

மயிரெலும் போடு நநது வரிபர லுப்பு மறுறு
முயிரவிடு தலையோ டிப்பி யூன்றுவோ னெண்டு சுககான்
செயிரறத தெரிநது செங்கல கருங்கலேய் பொடிச னீக்கிப்
பயிலுறு கரிகா போக்கிப் பரிநறபொடு சலப்பை யூனறி ௪௧

பட்டுநூல வடத்தைப் பூட்டிப் பயிற்றுக் கழிலை சேவாற
கிடநான மறையொ பற்றிச செனறுசா லுமுத காலே
யட்டமா மூத்தி யைய னருளினு லொருமா னிக்கப்
பெட்டியா திததன மூனறும பெருமையிற் றேனறிற் றனறே. ௪௨

ஆலமா கண்டத தெண்டோ கையலை யாறன் றன்னா
காலையா திததன போன்ற கதிரொளிப் பெட்டி தன்னக

கோலமா முனிவ ரஞ்சிக் குழாங்குழா மாகச் சென்று
சிலமார் நடுக்கத் தோடிக் தெளிவொடுந் திறந்தா ரன்றே. சக

அண்டமு நள்ளுங் கீழு மகிலமுங் காண ஞானக்
கண்டரு நெற்றிக் கண்ணுங் கதிர்விடு முடியுந் திங்கட
மெண்டமு நாலு தோளுளு சுடர்விடு வடிவு மாகக்
கொண்டதோர மூர்த்தங் கண்டு குலைகுலைத் தழுது நின்றார். சச

சோதிவிட் டெழுநது வீசுளு சுந்தர மூர்த்தி தன்னை
வாதனை முனிவன சென்று வலஞ்செய்து வணங்கிப் போற்ற
வாதியை யாறன விண்மே லருவமாய் மறைநது நின்று
தீதிலாப் பெட்டி தன்னை மூடிப்பின் றிறவா யென்றான். சநி

அருளிய மொழியைக் கேளா வருமுனி நணுகிச் சென்று
தெருநூற்ப பெட்டி மூடித் திறந்தன னறிந்த காலை
யருமையாங் குழவி யாகி யழுதன னமலன பினனும
பெருமையாங் குழவி யுறநன பிள்ளையாக் கைக்கொ ளென்றான். ()

மனைவியு முனிவா கோவு மகிழ்ச்சிமீக் கூரக் கிட்டி
யினையவான குழவி தன்னை யேந்தினன் மோநது கொண்டு
புனைபிழை மனைவி கையிற கொடுத்தனன புகழநது தேவி
தனையிழந துருகி நின்று தழுவிமார பனைத்துக் கொண்டாள். ()

நழுவிய விளமை மூப்பு நனாதிரை சாவு சாதம்
வழுவிய பசினோ யிலலா மறுவிலா நந்தித் தேவைக்
குழவியென நெண்ணி யன்னை குவிமுலை பாலு மீநது
புழுதியுந துடைத்துத் தொடடி லுபுகுத்தின ளகத்தி னுபபண். ()

மஞ்சன மாட்டிப் பூட்டி மணிவளைச் சுட்டி சாததி
யஞ்சன மிட்டு நெற்றித் திலதமு மணிநது நாளுந்
துஞ்சலி லாத செப்பி யேசசுர நாமுளு சூட்டத்
தஞ்சனந திரண்டு சென்று தனித்தனி வாழ்த்தி னார்கா. சக

பான்மையா லழுது மூட்டிப் படிநடை பழகச் செய்து
நான்மறை சொன்ன கனம் நலம்பெற விதித்துச் செய்து
மேன்மையா லையாண டாகு மேவிய பருவந தனனி
னான்மறை வடிவி னாக்கு நான்மறை தொடங்கு வித்தாா ௩௦

நந்தியெம பிராறகு நல்லோர நற்கலை பயிற்று சித்த
லந்தமி லாழி தேங்சப பணிபெய்து நிறைத்த லாகும்
புந்தியான் மேரு மின்னப பொன்கலை விளக்கல் போலும்
லந்தமா மழைக்குத தண்ணீர் வார்ப்பது மானு மன்னோ ௩௧

அடைவினால வேத மோதி யாகம் மடங்கு வோதித
தடைபடாக கலை னோதிச் சாததிர முழுது மோதி
புடையவ ருரைத்த நூலக னொன்றொழி யாம லோதிப
புடைபடு முனிவாக கெல்லாம பொருளவிரித துரைக்க லுற
[முன். ௩௨

அணியினன் முருக னென்கோ வறியினற சிவனே யென்கோ
தணிவினற பூமி யென்கோ தவத்தினற நறதை யென்கோ
பணிவினற நேய மென்கோ பரிவின லுமைதா னென்கோ
நணியவாக சூரியோ னலகு நந்தியை யறிகி லெனே. ௩௩

வாழிய சிலாச வேந்தன் மனையிடை யழுதா லோநா
ளேழிசை மொழியா டேவி யென்கொலோ வழத தெனறா
ருழியின மைநத னுரு மழுதது சொல்லி ரெனற
சேழிரண் டாண்டு சென்ற யினிவய திரண்டே யென்றான. ௩௪

மண்ணினிற் பிறந்து தததம் வயிற்றினை வளர்த்து வாழ்ந்து
திண்ணிய வறங்கள் செய்யாச சியெனுஞ் சிதடா செத்தா
லுணமையாத தந்தை தாய ருயிரினை விடுவா நந்தம்
புண்ணிய மூர்த்தி நீங்கிற் புலியிலா ருயவ ரென்று ௩௫

ஆயிரந தந்தை தாயோ டழுவது மைநதன கண்டு
கோவிழற் சென்று கோவில வருமெங்கள் கோவைப போற்றிப்
பாவியேன பொருட்டாற ருயுந தந்தையும் பதைப்ப தென்னோ
தூவிதழ்ச சடையாய் நிதயத் துவமருள் செயக வென்று. ௩௬

அஞ்சினன் புகலவான் பாத மடைநதவாக கருளசெய வானே
நஞ்சமுண் டடராக கெல்லா நலவுழ தனித்த கோவே
பஞ்சின்மெல லடியாள பாதம் பதித்தருள் பரம யோகி
வஞ்சனே னயநது சொன்ன வரந்தனை யருளவா யென்று. ௩௭

அயனரி தீர்த்த மூழ்கி யருமையா நியதி யாற்றிப்
பயனுருத் திரமு மோதிப் பயிலுமஞ் செழுதது மோதி

பயாவறச் சிவனை யுன்னி யணிகளா தீராத நாபப
ஊயர்வுடன மூழ்கித் தாளா லொருவிர லுன்றி நின்றான். ௩௮

நீரிடை நெடுநாள் செல்ல நெடுங்கனி னெண்டு வண்டு
காருறு பெருமீன் சின்மீன் சுருந்தது பாம்பு செநது
சாருற விரித்துத் தன்றீற றசைநிணங் குடலக டின்றே
யேருற விலாகின் பாங்கு ரொன்பையு மரித்துத் தின்னும. ௩௯

புத்திர னழிந்து போகப் பொறுமையாற பொருமி விமயி
யத்தனு மனை தாது மழுதழு தாற்றி மாயச்
சித்தர்கண் முனிவா பத்தர் தேவாக ளாது மாயச்
சத்தியுளு சிவனுங் கண்டு தரித்திலா விடைமேற னேன்றி. ௪௦

துணங்கைபா ரிடங்க ளாடத் தொலகணங் குணங்கி யாட
வண்ங்குமா முனிவா சித்தா வானவர் மலாகள சிந்த
விணங்குரு ரியாகள கோடி யெரித்தலபோன் மேனமை வல்லி
யணங்கொரு பாக மாக வையனை யாறன வந்தான். ௪௧

அருந்தவ முடுகி யாற்றி யங்கமவே ருளி வேறுய்
வருந்தசெப பேச வமமோ வென்றனன மங்கை பாகன
ந்ருந்திய மைந்தன ினாத திருவளா பொயகை நீங்கிக்
சுருந்தங் கண்ணா பாகன சமுனை கண்டு கொண்டான் ௪௨

தோயமீ தொருகா னின்று சுடருட லழிந்து போகக்
காயநொந் துறைபப் வீழ்ந்து களிப்புடன றுணங்கை யாடி.
வாயினு லலறிப் போற்றி மனத்தினு னினைந்து நைந்து
பேயாபோன மருண்டு நொக்கிப் பித்தாபோ லவச மானான். ௪௩

மறிபுனல பள்ளத் தொடு மாண்பென மூலங் கல்லுளு
சிறியவா நிதியங் கண்ட செருக்கெனத் திருமுன சென்றான்
கறவையான கனறை நோக்குங் களிப்பெனக் கடவுள் சென்று
திருவிடை மைந்தா வேண்டும வாகுளைச் செப்பு கென்றான். ௪௪

பயமுற வடியே னுகுப பதினா யாண்டு தானே
கியமமென் றனை யையா நின்றழு தாக னையா
வயமலி நித்த காயம் வரம்பதி னாறீ யென்று
னயனரி காண வண்ண லவ்வாட யாவை யென்ன. ௪௫

வேறு.

மறைக ணிந்தனை சைவநிந் தனைபொறு மனமுந்
தறுக ணைமபுல னேதனக கேவலசெய் சதிரும்
பிறவி தீதெனப் பேதையா தமமொடு பிணக்கு
முறுதி நலலறஞ் செயபவா தங்கனோ நெவும.

கூகூ

மனமும் வாககுநின் னனபாபா லொருபபி மகிழ்வுங்
கனவி லுஞ்சிவ னனபருக கடிமையாங் கருத்து
நினைவில் வேறொரு கடவுளை வழிபடா நெறியும்
புனித நற்சிவ கீர்த்தியே யுரைத்திடம் பொலிவும்.

கூகூ

யாது கேட்பினு மனபருக கீவதே யியலபு
மாத வத்தினே ரொறுக்கினும் வணங்கிந் மகிழ்வு
மோது நலனுப தேசநல லுறுதியு மனபா
தீது செய்யினுஞ் சிவனீக் யெனக்கொளுந் தெனியும்.

கூகூ

திமை யாமபர சமயங் னொழித்ததிந் திறமு
மேழு றுமபர மாதரைப் பரிசியா வியலபு
வாய்மை யாகவே பிறாதனம் விரும்பிடா வனமுந்
தாய்மை நெஞ்சினிற பிறாமனை நோக்குறத் துறவும.

கூகூ

வேறு.

துறக்கமீ துறையினு நரகிற் றேயகினு
பிறக்கினும் பிறக்கினு மினபந் தய்க்கினும்
பிறைக்கொழுந் தணிசடைப் பெரும விவவர
மறுத்திடா தெனக்குநீ வழங்கல வேண்டுமால்.

எ0

வேறு.

இவ்வர மெம்பி ரானு மீயசசெப் பேசன பெற்றான்
செவ்விய சிலாசன் றுனுந் தேவியு மகிழ்ந்து வாழ்ந்தா
ரைவகை நீரு மாடி யருண்மைந்த னந்தி யான
சைவமாக கதையைக் கேட்பாய் சமுத்திர ராச வென்றான்.

சிலாச முனிச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௫௫.

ஏழாவது

நந்திகேசுவரச் சருக்கம்.

எங்களருளு செப்பேச நெற்புடம்பு நலஞ்சிறக்கக்
சுங்கையினீர் கமலதேதான் கமண்டலநீ நுமையமமை
கொங்கையினீர் கொண்டனீர் குணநதி வாயுரைநீ
ரங்கையினு ஸையாற னபிடேகம பண்ணினனே.

க

அஞ்சுவகைத் தீர்ததன்கொண டையாற னாட்தலா
லெஞ்சலிலாக் காலையெழு மிரவியைப்போன மெய்விளங்கி
விஞ்சலுற வொளிவீச வியனசெபபி பேசுகாததைப்
பஞ்சகதி யெனறுலகம் பதினாலும் பகாநதனனே.

உ

ஒருநோக்கந் தழனோக்கு முமைபாகன மைநதனுக்குத்
திருநோக்கந் பரிசுத்தாற நிகழ்வாகதா பாவனையா
லருநோக்கால யோகத்தா லருநூலா லருநபெருக்கக்
குருநோக்கத் திருவடியாற கொடுமலங்கள் களைந்தனனே.

ங

வருநதி மிசைக்கொண்டு வானுலகந் திரிபுரங்கள்
கருநதி விழகைத்த கண்ணுதலோ னெனறுலகக்
குருநதி யையாறன் குலவுமுனி மைந்தனுக்குத்
திருநதி தேவனெனத் திருநாமஞ் சாற்றினனே

ச

ஆதியிலந் திருநதி யநாதியிலந் திருநதி
வாதனையால வியையாட வருமிடமுந் திருநதி
தீதிலாத் திருநதி திகழ்பெருமை திசைமுகன
மோதுகினு மவாக்குவா யொருகோடி போதாவே.

ரு

ஒருவணக்க மில்லாரு மொருநாளிவந் தபுவணங்கிற
கருவணக்க நீக்குந்தென கைலாய னருளிலே
பெருவணக்கம் பெறுமுனிவா பெருகுதிருக் கோத்திரத்திற்
நிருவணக்க நதிக்குத் திருக்கலியா ணஞ்செய்தான.

க

அருக்கனருப பொய்கையினி லழகுபெற நோடி
மருக்கமழுந் திருவடிக்கு மருக்கமழு மலாசாததிக

குருக்களுமா ணுககளும்போட குலவுநந்திக கையாற
னிருக்குடனு கம்பபொருளை யினிதுரைக்கு மந்நாளில்.

எ

கமலநான முகன்சிவனைக் கருதுமனத தினிலுதித்த
விமலனா கலைகளெலாம வேதவியா சர்க்குரைததுத
தமலமறுத தாடகொண்ட சனற்குமர மாமுனிவ
னமலனு ரையாறறி லீணந்தகா விரிமூழ்கி.

அ

அக்காலங் கண்டுகைபாம் பணிகண்டன் மேருகிரித்
திக்காலின் கீழிருக்குஞ் சிவபெருமான் றிருவடிபின்
மூக்காலம் பூசிதது முறைமையினில் வலஞ்செய்து
நெக்கால மறையோதி நெடுகாலஞ் சென்றதற்பின்.

க

மருவையார் குழல்வல்லி மணவாளா வான்கங்கை
யுருவையார் சடைமுடிதத வுத்தமனை சததியனை
கருவையான் கடப்பதற்குத் திருவுளத்திற கண்டருளித
திருவையா றுடையானே திருவடிவைத தருளென்றான்.

கரு

முறைமையினற் றவம்புரிந்து முனிவனகய் முறையிடலு
மறைமது நீர் வயலபாயு மையாறன கேட்டருளி
மறைமுதல்வ திருநாதி வா வென்ன வருகழைத்துக
குறைவில்சன்ற குமரற்குத குலவுபுகம் புரியெனறான்.

கக

நருப்பஞ்சா நயல்வயலிற கடைமடைக ளுடைத்தோடுந
திருப்பஞ்ச நதிப்பரணை நியானிததுத திருநாதி
புருப்பஞ்ச மலநீங்கி யுருகுசனா குமரனுக்கு
விருப்பஞ்செய் திருப்பதங்கா விளங்கமுடி வைத்தனனே.

கஉ

துயிலாதா ரயிலாதா துறைவழுவா நிலைநிற்கும
கயிலாய மலையுடையான் காரணத்தை நந்திக்குப்
பயிலவாகப் பணித்தருளப் பரவுநாதி கணங்களுடன்
வெயிலாக மணியெரிக்கும் வெள்ளிமலை மேற்சென்றான்.

கங

மறறிணையி லாககயிலை மலைநாத னந்திக்கு
நெற்றியிறகண ணுலுபுய நெருப்புருவம் பிறைகொண் முடி
சற்றமொரு குறையிலலாச் சாரூபம் பணித்தருளிப்
பெற்றியினு லருடசுரிகைப் பிசம்புமருள செய்தனனே.

கச

இம்]

திருவையாற்றுப் புராணம்

சக.

போசனைகள் பன்னிரண்டா யிரமுள்ள திருமலையிற்
பேசரிய சாரூபம் பெற்றகண நாதருக்கும்
பாசயிலாச சித்தருக்கும் பாரிடங்க ளானவர்க்கு
மாசினமே லதிகார மையனீர் தருள்செய்தான்.

கரு'

ஏழமுகிள் புடைசூழந்த கிருநாங்கு வாயிலுக்கும்
வாழியதன் றிண்பபணிய வரும்டியா யாவரையுஞ்
சூழவரு காலங்க ளறிந்துவிடுந் தொலபணிகு
மாழிகுழ் புவித்தனனு லயத்தினுங்கா வலகொடுத்தான்.

கக.

தலைவனருள டணிவிடைக டனித்தனித்த னிடைத்தாங்கி
மலையரையன் மடப்பாவை யுடனவனை வலஞ்செய்து
நிலையுடைமை யாலவணங்கி நின்றுவிடை கொண்டேகித்
தொலைவிலாத தானத்தின் றுறைதுறைகா வலபணித்தான்.

கங'

நயப்புடைய கயிலாய நாதனருள பணிவிடைகள்
வியப்பவரு மநநாளில வெள்ளிமலை நாதனையு
மயக்கமற்ற நந்தியையும் வடிவறியா தேமயங்கிப்
பயப்பட்டு மலைமடநதை பாடிண்பபோய்ப பணிந்தனளே.

கஅ.

அஞ்சியுமை யாணிற் பவாயிழையா டிணநோக்கிப்
பஞ்சிலுமெல லடியுமையே பயந்ததுவென பகரென்று
னஞ்சனிகண் டத்தானே நானறிந்தே னுணையுணையுஞ்
செஞ்சுவே நந்தியையுந் தெரிவரிதென றுரைசெய்தாள்.

கக.

உமைநங்கை மொழிந்தருளு முறைகேட்டுத் திருநந்தி
யமைவுபெறச் சிவபெருமா னடிவணங்கி விடைகொண்டு
தமையடைந்த கணங்களுடன் சன்றகுமரா புடைசூழ
விமையவர்க டவமபுரியு மேழ்தலமும பணிந்தேத்தி.

உ0'

சூரியபுட கரினியினிற் றுதைந்தாடி யையாற்றி
னரியொரு பாகனைப்பன் னுடபணிந்து பூசித்து
நேரியநான மறைதுதித்தா னிருமலனு நந்திவந்த
காரியமென் னுமையென்றுன கலைநந்தி வாய்புதைத்து

உக

உன்முகமு மென்முகமு முமையமமை யறியாம
னின்முகத்தை நோநோக்கி நின்றுபயந் துமைசெய்தா

னென்முதத்தைக் கவிமுகமா விசையவரந் தருகென்றான்
பனமுகமாய் நின்றபிரான் பகாநதவரம பரிநதளித்தான். ௨௨

அப்பொழுதே கவிமுகமா மற்புதத்தைக் கண்டுருகி
வைபபுதன் கைபபட்ட வறியன்போற் கூத்தாடி
விபபொழுதே விடைதருக வென்றிறைபால விடைகொண்டு
பைப்பணிபூ ணப்பினைந்த பரன்கயிலை மலையனைந்தான். ௨௩

முமமைபுல களித்தவளு முதலவனுமவீற் றிருந்தருளுஞ்
செமமையலங் கண்டுருகித் திருநந்தி பணிந்தேத்தத்
நமமையா ளுடையபிரா னந்திவரு சென்றழைத்தே
பரிமமையிலே பயனனிகுரு மெழுநானகா கமம்பகாந்தான். ௨௪

ஆகமத்தின பயனனேளா வணிகயிலை மலேகாத்து
மோகமிலாக் கணங்களுககு முதலவனு யங்கிருந்தான
சாகரநா யகவென்றான் தமிழமுனியே யையாற்றைச்
சோகமறக கண்டடியேயன் றொழுவேண்டு மென்றுரைத்து. ௨௫

நேமியோ னெழுந்திருந்து நிறைகுமப முனிவனடித்
தாமரையைப் பணிந்தேத்தச் சைவமுனி யெழுந்திருந்து
காமுறுகின் றுனுடனே கலந்துமேற் றிசைநோக்கித்
தேமருவு மையாற்றிற் சென்றனைந்தா நிருவாகரும. ௨௬

அயனரிதீரத் தபபுனலி லாடியெழுந் ததற்பின்னா
நியமமுடன் சூரியதீரத் தபபுனலி னீராடிப்
பயனருளுந் திருவையா றுடையபிராந பதமபணிந்து
வியனுடைய தவமுயன்று மேவியிருந் தனநநாள். ௨௭

அஞ்செழுத்தை யறிவிக்கு மகத்தியனை யடிபணிந்து
வஞ்சமறு கடலரசன் மாமுனியே யடிபேற்குப்
பஞ்சநதிப் புராணத்திற் பலகதையும் பகரென்று
னெஞ்சருகிச் சிவயோகி நியமேசா கதையுரைப்பான். ௨௮

நந்திகேசுவரச் சருக்கம்

முற்றிற்று

—

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௮௩.

எட்டாவது

நியமேசச் சருக்கம்.

—(*)—

பீடு காட்டிய சோழ நாட்டுறை யூரின் மண்மழை பெய்தநா
ஊடு போற்றிய சோழ மாசுஞல நற்ற வஞ்செய்து தோனறினான்
வீடு காட்டிய சதமகனபயில் விண்ணி லேதிகழ கற்பகக
காடு போற்கொடை யானன் மாசுகரி கால சோழனென நெருவ
னே க

விண்ணி னண்ணிய வண்ண பாணு விளக்க மொன்று நிரப்பினுன
மண்ணி னண்ணிய சூரி யனென மற்ற றங்கு விளக்கினு [ன
னெண்ணி லாருயிர தந்தை தாய்பெற விவனெ டிதது வளராததுளா
கண்ணு மாவியு மாயி னுனகரி கால சோழனென நெருவனே ௨

நீளையு மாதவா விவதி யாககவா நீளவில் வேண்டிய பதிகளு
மனை ய வாககுப கார பெ ததநீள பதத கைத்தவு நலகினுன
மனைச ளெங்கனு மடம டங்கலு மனறல சென்று நடத்தினு
னனை ய பூமியி லாறி லொன்ற தன கடமை கொண்டர சாளவனே

உண்டி யாதிய பண்ட கனறரன நெண்டி லிசைசுகள கொண்டவ
ரண்டா தொண்டிசை மங்கை பங்க மனைநத கோயில் வணங்கிபே
மிண்டு செம்பொறு மேயநது வாயநத விதிபப டித்திகழ பூசையு
மண்டு நற்றிதி மதிவி ழாவ்னின மலகு பூசையு நலகினுன. ௪

முநது மித்தரு வேவா சததுரு விவ ரொன்று முயன்றுபிர
யநத மித்திரா தனை யொத்திட வரச ளிகருவன் முரணரைச
சிறத வெட்டி நிறுத்து வன்சிறு கைய ரைத்தரை தேயகருவன
வநது பொறகரி யிற்பு லிக்கொடி வைப்ப தாக நடந்தனன. ௫

வளைமு முக்கின துடிகள் கொட்டன வயிரொ லித்தன திகிரிகள
களையொ லித்தன கரடி கையபண கிடுக டித்தன முருடுக
டுளையு டைக்குமு றவிலொ லித்தன துடிய டித்தன முரசொடே
யளவில் கொக்கரை திமிலை கொட்டின வதிர வுட்கின வண்டமே()

வடுக ரொட்டியர் திமிலர் பப்பார் வடதி சைககரு நாடர்கண்
முடுகு தொட்டியர் குடகர் குட்டுவா முசறு முக்குவர் மறவர்கள்
படுது ருக்காக ணெடுவ டக்காகன் பரதா துததுவா துதவாகன்
கடுவர் குசசார் குகுடர் குக்கிடர் கடலை யொத்தன படைகளே எ

வரைந டத்திட லீனைய கைக்கிரி வடகி ரிக்கலை யணையதோ
தினாநி ரைத்தன குரக தத்திரா சிறுப டைத்தலை வராணைகள்
துரைகள் வசகிரர் மறலி யொத்தவா சுடரு முததலை கைத்தல
வரையா சுககிரா குருவை யொத்தவ ரண்ட ரண்டமு மிண்டலே()

திங்க ளஞ்சடை யங்க ணன்பதி சென்று சென்று பணிநது போய்ச்
சங்க ரனநிகழ கமப மாநதி தன்னி லறபுதங் கண்டன
னெங்கு மங்கு லுறைஞ்ச மாமதி னுலு காத மியற்றினுன்
மங்கை பங்கினா வல்ல மாநகா மருது தீயெழ நோக்கினுன். ௬

கங்கை யம்புனன மூழ்கி யங்குள கருது திரத்தமு மூழ்கினன்
வெங்க டங்கள் கடநது சென்று விரைநது மேருவி லேறினன
பொந்து கின்றம கிழ்சசியோடு புலிககொடிப பொறி யிடன
னங்க திற்கன கமப நித்தணி சேனை வாழ வனித்தனன். ௧0

ஒட்ட சங்களி யானை சேனைக ளோங்க வீங்கு தனஞ்சமந
தெட்ட மேற்றிசை யிற்றொ டாநதுந டநதி றைஞ்சி யரன்பதி
பட்ட வாததனர் மகுட வாததனா பாங்கி ஷோங்கிப திறைபிடச்
சிட்ட ரைப்பரி பாலனஞ செய்து செயய சைய மடைநதனன் ௧௧

காவி ரிப்புன லுள்ள டங்கிட வெங்கு நற்கரை கடடினுன்
மாவி ரைத்தெழு சோலை குழ்சிவ தான மெங்கும வணங்கினுன
பாவி கட்கரி தாய சங்கரா பாம பஞ்ச நதிககணிற்
றேவ ரைத்தொழ வரலுமோடிய தோபு தைநது திகைத்ததே ()

நொந்து கமமியர் தமமை நோக்கிட னுண்டொ ழிற்கரு மாளரு
மெந்தி ரத்தி லியற்ற வேகில யானை சேனைக ளீர்க்கவும
வந்த சைந்தில வண்பு லோகிதர் மநதி ரத்தலை வேலாகடா
முநது தெய்விக யோகி புங்கவர் முனிவா செய்கை யெனச்சொ

இத்த லத்தினை யாழ வெட்டுக வென்று ரைத்தனன் மன்னனு
மத்த லத்தினை யாழ வெட்டின ரஞ்ச தாசிவ லிங்கமுஞ்
சுத்தி மைந்தாகள் சுத்த மாதாகள் சண்டர் சூரிய ரனைவரு
முத்த லத்திடைத் தோன்றி னாரொரு யோகி யோன்சடை கண
[டதே. ௧௪]

அந்த யோகியி ருந்த பூமி யகழ்ந்த பின்வெளி யாகினு
சந்த ராசனு மந்த யோகி சரண் பணிந்து நடுங்கினு
வந்த சோழனை யந்த யோகி மகிழ்ந்தி ருந்து சிரித்தனன
சிறதை யாகி யெழுந்தி ராயெனச் செபரி னானவ னொபகினன். ()

பாத லத்திடை ஞானற தாடி பணைத்த வேணி! ரோமரீண்
மீத லத்திடை வேணி முந்திட மேனி மண்ணுற மேவலாற
பேதமாத முதைந்து ந்ன்று பிடுங்கி மொயம்பி லெழுந்திருந்
தாதி பூமியி னின்று னனபுவி ராச னங்க ணனைந்தனன். ௧௬

தாக போக முடப குணவந ளபித்து நற்சிவ சங்கர
போக மீதினின் மூழ்கி ந்ன்ற புராத னனனிய மீசசுன்ன
பாக மணனுற மீண்டு மாண்டர சனபணிந் தெதிரா நின்றனன்
யோகி புலா மகிழ்ந்த வறகொரு தண்ட வித்துரை செய்வனல்.

கோடி கொடி துரங்க சேனை யெதிராகக் லுங்கொலை செய்திரு
தேடு தண்டின் வீசின பூவாக டேவ ராகினு நல்லெனும்
நீடு போக நினைந்த காய நினைந்த சித்த யனித்ததி
மாடு நாடு மனித்தி டிங்கரி கால மன்ன வெனச் சொன்ன. ௧௮

வேறு.

அத்தகைத் தண்டினுக் கதுவொப பல்லற
பித்தருஞ் சொல்வரோ பினனு முண்டெனச்
சுத்தனே யென்றான் சோழன றனகளிப
பித்தனை யென்றியா னியம்ப வல்லனே. ௧௯

நன்னல முனிவரு நந்தி தேவரும
பொன்னுல கமரரும் பூசை யாற்றிய
வண்ணலை யாறனு மையன் றுனிவ
ஹன்னலர் காண்கிலா தொளித்தி ருந்தனன். ௨௦

மண்ணுல காளநீ வந்து தேரன்றலாற
புண்ணியன் றேன்றினுன் போற்று வாயெனத்
தண்ணளி மன்னனுஞ் சாணம் போற்றிசெய்
தண்ணலை வணங்கினு னன்பிற பாடினான்.

௨௧

ஆண்டருள யோகிமுன் னரசன் பின்னைவந்
திண்டுநின் மேனியி லெழுந்த சாய்ந்திடு
நீண்டரோ மங்களை நீக்கிப் போக்கிட
வேண்டுமென் றுரைத்தனன் யோகி மேலினான்

௨௨

மேலிய யோசியும் விடைகொ டுத்தன
லாயை யகலவனே வென்று மஞ்சவ
னேவலை மறுப்பனே விவன்று மேருவன
மாவலான் பின்னரும் வணங்கி யேகினான்.

௨௩

பயனருள பரனபதம் பற்றி நிற்பதே
நியமமாக கருதிய நியம நாதனு
நயமலி திருவையா றுடைய நாதனை
வயமலி கருத்தினுல வணங்கி வாழ்த்தினான்

௨௪

வேறு.

ஞானற தாது நலஞ் சடை புண்டா
மேன்ற கண்டுகை குண்டலம் புகத்த
மானற வறகலை யாடை தரித்தான
றேன்றி னுனருட டொல்குந் வாகியே.

௨௫

குருவ தாவுருக சொண்டவை யாற்றைப
பரவி னுனபணிந் தானமறை பாடின
னாக ராவென றறற்றி யழுதனன்
கரவி லுன்மததா போலக களித்தனன்.

௨௬

நின்ம லன்றிரு வாயா னிபமனே
தன்ம நீளவாஞ் சாற்றுத வென்றன
னென்ம லபபொதி யான்சுமந் தாற்றிலேன்
றென்ம லாபபதஞ் சூட்டரு ளென்றனன்.

௨௭

ஞானத தீயை நலம்பெற மூட்டுக
ஆனக காய மொழியுமென் றுனசிவன்
வானத தார்தொழு மன்னன் சமாதுயி
வீனக காய மெரிந்தெழு நோக்கினுன்.

௨௮

நோகதுங் காலைமி னோகநய பண்டையி
லாககை வெந்தோ ரணியுருக கொண்டனன்
காகது நாயகன் கண்டு நியமனை
நீக்கு மாலயஞ் செய்ய நிகழத்தினுன்.

௨௯

ஆல யங்களைக் கட்டுவ னையனே
வேலை செய்வோ னினைசெயுங் கமயியா
காலை யங்கழைக் கட்டி கருஞ்சிலை
பேலுங் காண வெனககிலை பெனறனன்

௩௦

நீதி யோக நியமேச னேயுனக
கேதுங் காட்டுவ னென்பின்ன ரையினிப
பேறு கென்றுமுன் போந்தனன புண்ணிய
நாதன் கோயிலி னநதிதன பின்னரே

௩௧

ஏனற நந்தி யினிய குளப்படி
மூன்று குண்டமாய் மூன்றுகுண்டத்திது
மூன்று கமசிலை பொன்றினி லேசெமபொ
னாற தொன்றிற் கழைக்கட்டி யானதே.

௩௨

பொற் குண்டத்தினிற் பொன்றெலை யாதுநா
சிறபா பல்பணி செய்வாக கெடுத்திதி
சொற்ப ணிககிடு வெல்லந தொலைகிலா
கறாகள கட்டாத தொலைகில கட்டுவாய்

௩௩

முன்ன நந்தி முன்வ ரமராகண
மன்னு பூசைகள் செய்ய வரநதரு
மின்ன லிங்க மிதுவிது வாலயஞ்
சினமை போலவே செய்கவென றுனரன்.

௩௪

அயனு மாலு மறியாத வண்ணலு
நியமே சற்குற நேரே நிதியளித
துயருங் கோயி லுறைநதனன் நியாகியுந்
துயரி லாததொழில் செய்யத் தொடங்கினான்.

௩௫

அறங்கள் செய்தவ னனநில கொடுங் கோலா
சிறநத நாளிலே யெக்க ரிடுநதல
நிறஞ் செயுமபடி நீணிலைக கோபுரஞ்
சிறநத மாடஞ் சிகரந திருமகில.

௩௬

சுற்றுந தேவர் துலங்கிப் வாலப
மற்று மண்டப மாளிகை சூளிகை
தெற்றி சாலை திருமடைப பள்ளிகனா
மற்றுங் கோயில் பலபல கூடினான்

௩௭

எங்க ணுஞ்சுதை பூசி பெழுதினான்
பொங்கு வனசிக ரங்குளபொன் லேய்நதனன்
றங்கு பூசைகள் சாந்திகன செய்வதற
கங்குண சைவ ரணிபெற வேற்றி னான்

௩௮

சமைநத வீதிக டானம பரிகர
மமைநத மாமட மாடிகள் கூவலகள்
கமழந்த நநத வனங்கடுங் காலபுயல
சுமநத சாலைகள் சோலைக ளாககினான்.

௩௯

வெறுத்த யோகி விருமபித திருப்பணிச
சிறப்பு நோக்கித் திருவுளம வாழநதுதி
தறுத்த வங்க மருளுமை யாறனும
பொறுத்த வெள்விடை மேற்பொலி வெய்தினான்.

௪0

அறமவ ளாததவள் பாகமு மணடாகா
மறைமு முக்கமு மாமலா வாரியு
முறையும் விஞ்சையா துநதுபி யோசையு
நிறைய வந்தா நியமேசன முன்னரே.

௪௧

நித்தம போற்று நியமேச நின்னது
 பததி நனறுநன நெனறு பதமலா
 முத்தி நலக முனிவனை கண்டில
 ரததன றனனை புங் கண்டில ரண்டரே

சுஉ

வாய்ந்த மாடுகதை சொன லீன மறிகடல
 வேந்த வினனும விளம்புவ வேராகதை
 யாயநது கேட்பவ ரண்டாககு மண்டரா
 மேய்ந்த வீசன பததி விருப்பரே

சுந

நியமேசச சருக்கம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் நஉசு.

ஒன்பதாவது

வாகீசச சருக்கம்.

— (v) —

கோடாத புகழாளர் மாலைதவா குடிக்கொண்ட பதியெங்கனும
 வாடாத தமிழ்பாடும் வாசுச ரென்னுமொரு மதிமாதவா
 வீடாத வடபூமி பணிபுட விருப்பிற் பருப்பதத்தி
 னுடாம னுடும் பிரானைத் தமிழ்ப்பா நபந்தோதினா

க

வாழத்திப பணிநதனா சத்திசிவன மெவுமவடிவைக கண்டுநெஞ்
 சாழத்தித் திருக்கயிலை யாப்பனையு மன்னையையு மணையெனனஞச்
 சூழ்த்துற்ற பேரன்பு மேன மெ லெழசசென்று சூழ்ந்துதிதிபா
 வீழ்த்துக கலாழந்துதின விடைக்கொண்டு வடகண்ட மிசைமேனி

[அர். உ

அங்கணுள் ளனபதிகள் பாடிப் பணிந்துபோ யருள்கூர்வே
கங்கையம் புனன்மூழ்கி யண்ணலையு நண்ணிநற் கழல்பாடினார்
றங்கிவரு மாதவாக டங்களை நிறுத்தியே தனியேகினார்
பொங்குபுன லிலலாத புலிகரடி யரியாளி பொருகானிலே. ௩

காடுந் தடங்களும முளளுஞ் சுரத்திற கவாததவழியும்
வீடுந் கருங்கலுஞ் செங்கலும் வெண்கலும் வெந்தபரலு
நீடும் பரம்பும முரம்புந் கரம்புநீள கானியாறுந்
கோடுந் கொடுங்குன்று மேகினு ரெழிலியிழிற் றுனறுகளுமே. ௪

செலலுங் கடங்களிற் சொனறிசிறி தொனறினுந் தீண்டகில்லா
கல்லுந் கிழங்குகனி காய்களுஞ் சாகமுந் கண்டாலுமோ
புல்லும் பறித்தில ரல்லும் பகற்கணும போவதொழியா
கொல்லுந் கொடுங்கால் விலங்குந் கலங்குந் குறுகாதரோ ௫

மாமரந் துற்றுவரை துற்றுவன துற்றலால் வழியுமுண்டோ
சோமனும் பானுவந் காணுமோ துன்றுமிரு ளனறியினறே
நாமருவு வாசீச ரந்தநெறி தன்னினு நடநதேகினா
காமரணி காலடிகள் கறடுக ளிரண்டுமோ கழிவுறறவே. ௬

காலடிகள் கறடுக ளிரண்டுமோ கழிவுறக கையிரண்டா
லேலுமுனி வனறவழ வததமு மிறததலா லெழின்மாரபிறை
சாலையு மியற்றினபின் மாரபகந் தேய்தரத தனியரையினுன்
மாலுமுது காற்செல்ல மற்றவை மிறததலான மறறென் செய்வா

பழுவெலும் பழிதரச சிறிதிடம் புரளவப் பழுவெலும்புந்
கழிவுறக கரிவுறக கண்டிலா செலவழிக் கயிலைமலையி
னுழிமிசைக கண்கணெஞ் சனறிலே றேபுறுப் பொனறிலாதவ்
வழிபடச செலவவாக கருடாக கயிலைவாழ வளளலவந்தான. ௭

வேறு.

மாயன் மாறவு மலரவன் புலரவுந் காணு
நாய னாரொரு தடங்கொண்டு நரசடை முடியுந்
தூய வற்கலை யாடையுந் துவளும்வெண னுலு
நேய புண்டர வடிவுமாய் வந்துமுன் னினறா. ௮

வந்த மாமுனி வண்மைவா கீசனை நோக்கி
யெந்த நாடுநீ ரெப்பெய ரெங்கனஞ் செல்வீ
ரந்த மெய்யுறுப் பழிந்ததே னழிந்தவை கழிந்துகு
சிந்தை நொந்திலீர் தெளிவுறச் செப்புமென் றுரைத்தாரா. ௧௦

ஒழுகு மெண்பதது நானகுநா றுயிரம யோனி
முழுதும் வட்டமிட டவவழி சீவாவழி முயன்று
புழுவ ளாப்பது போலவினை வைத்திடத திருக்கு
மிழுதை யேன்றனக கூாகளா போகளா விலலை. ௧௧

கிடடா மேவிய திருக்கயி லாயமா மலையின
மட்டு வாரகுமுன மாதொரு பாகமா வாழு
மட்ட மூாதகியைக காண்பனோ வடியினை பணியக
கிடடு மோவென வந்தன னிதுமனக கிடையே. ௧௨

பத்தா போலுநீர் முன்னரே பகாந்தது பின்னாப
பித்தா போலவே பிதற்றினீர் பேயரும் பிதற்றா
சுத்தா வாழ்திருக் கயிலாய முண்டென்று சொலவ
ருத்த மக்கிரி மனிதர் கண்டவ ருண்டோ ௧௩

வேலைக காய்சசிமுன னட்டுவைத தென்னவெம பரவிற
காலைப் போக்கினீர் கைபையும் போக்கினீர் கமழு
மாலைச சாறுமா வருககையிற் பாபுநா டகனது
பாலைக குண்ணடந தென்பயன கண்டனீர் பகரீர். ௧௪

மீண்டு போவிருந் தீதசமே மேவுவி ரிதுவே
யீண்டென சிந்தையி னிகழந்ததென் றுரைத்தன நிறைவ
ராண்ட நாயக னடியவர்க் கருளபுரி யானேற்
பூண்ட மாதவா தவங்களைன செயவது புகல்வீர். ௧௫

நன்று நன்றுமா முனிவனை நலமிலா விலவது
கொன்று தினறிடிற கபிலையைக் குறுகுவ தென்கே
மன்ற நற்றவ மெனசெயு மெனறனா மடிந்தா
வினறென சிந்தையை விலங்குதின் னாதென விசைத்தாரா. ()

ஆகெ டாகயி லாயமா மலையினிற் சிந்தை
போகு மல்லதை காலுரு விலையே புகளி
ராகு மென்னினை வாகலா லிறந்திறந தெடுத்தத்
தாக மோடுதன் கயிலையைச சாருவ னென்றார்.

கௌ

கழ்மாண் டெப்பமாக கருங்கட னீந்திவந தேறு
நற்ற வனறனை வெல்லரி தெனறுநா யகனார்
மற்றை வானிடை மறைந்தொரு வடிவமாய் நின்றே
யுற்ற நாவினுக் கரசனே யெழுந்தி ரென ஹிரைத்தாரா.

கஅ

எனக ணாதிரோ வின்கெழுந தருளின ரென்ன
வனக மூறுதிரந தாகமும் பண்டுபோ லாக
யுனக ணினறவ ருரைசெய்த திசையினைப் பணிநது
துங்க நற்றமிழ் பாடினா ராடினா தொழுதாரா.

கக

ஐய னேயருட் கடலினில வினாந்தவா ரமுதே
மெய்யனை மெய்யா மெய்யினைப் பற்றினால் விடாத்
செய்ய னேதிருக கயிலைமா மலைப்பெருந தேனே
தையல் பாகனே சரணபூங் கமலமே சரணம்.

உ௦

பசசை மால்வரை பவளமால் வரையினிற படிநத
ரிசச யத்திரு மேனியு நின்னடி யாநு
மசச மிலகயி லாயமும் காண்பதா வடியே
னிசசை யாயினே னெந்தைய யருளெனப் பணிந்தார்.

உ௧

அன்பி னால்வடி வாகிய நானினுக் கரசை
முனடி கண்டவிப் பொய்கையின் ஈழகியை யாற்றி
னன்கு மாலயன பொய்கையிற் றேனறி நற்பயிலை
யின்பவ கண்டுபின னமமையுங் காண்பை யென்றிசைத்தான்.

எந்தை யுந்திரு நோக்கருள செயதெதிர நிறப்
வந்த நானினுக் கரசரு மஞ்செழுத தோதித்
தந்த வானியின மூழ்கினா தலைவனை யாற்றில்
வந்து தோனறினா ரயனரி வானியின மீது.

உ௨

நாரணன்னயன் பொய்கையி னுவினு கரசர்
காரணககரை யேறலுங் கண்டமா முனிவர்
தாரணிககணிற் றுபதா வானவ ரனைத்தும
பூரணப் பொரு ளையனை யாற்றிப் புகழ்ந்தார்.

உச

மகிழ்ந்த நாவினு கரசரும் விஞ்சையா வானா
புகழ்ந்த பானுகம் பாதிபா பூதவெ தாள
நிகழ்ந்த துறதுபி யோசையுங் கேட்டனா நெடுவான்
றிகழ்ந்த வெவுளியங் கிரியையுங் கண்டனர் தெளியார்.

உரு

வேறு.

மயிலனைய சாயனமட மானனைய நோக்கங்
சூயிலனைய தீவகிளவி கோங்கினருங் கொங்கை
புயலனைய கூந்தன்மடப் பூங்கொடி யிடப்பாற
காசிலமலை நாதனையுங் கணகுளிரக கண்டார்.

உசு

நந்தியெதிர நிற்பவரு ணந்திகண நாதா
மைந்தாகண முராரிமல ரோனமறை துதிப்ப
வந்தரத்திற றெயவமட வாரகண்ட மாடக்
கந்திருவா கினனரா கலந்திசைகள பாட

உள

வானவாண் மாமுனிவா மற்றுமுள சித்தா
தானவாகண மோகினிநா யோகினிகள சாலும
பானுமுத லோகனாட வுடபரி கரத்தோ
ரேனையா திசைக்கடவுள சாரண நிறைஞ்சு.

உஅ

நடப்பன பறப்பனவு நாரமுறை வனவுங்
கிடப்பனவு நிற்பனவு மூவனவுங் கேடி
றடுப்பரு சரசாகங் டாவாரு மடங்கக
கடப்பரிய சந்திசிவ மானநிலை கண்டார்.

உக

புடபதவ மானிகள பொழிந்து புவிதூரப்பத
திடபமுனி தேனியாக னேந்துவகை சிந்த
தடபமுறு மஞ்சவகை மஞ்சுங் டணிப்ப
நட்புடைய தேவாபதி நற்கனகஞ் சிந்த.

உ௦

வெள்ளிமலை யிற்புதுமை யாவும் வெளிக்கண்டு
வள்ளலை யடிக்கடி வணங்குவார் துதிப்பர்
துள்ளுவ ரிணங்குவா துணங்கைக ணடங்கள்
கொள்ளுயர் மகிழ்ச்சிநிலை கூற லெளிதன்றே.

கூக

மெய்வளரும் வெள்ளிமலை மேற்புதுமை யெல்லாஞ்
சைவமுனி கண்டனர் தனித்தனியும் பாடித்
தெய்விக வளம்பல சிறந்தபடி பாடி
மைவளருங் கண்டன்மறை யாவரமுங் கொண்டார்

கூஉ

மின்னுநெடுங் காலம்பிரி யாதடி வணங்கிப்
பன்னரிய பாட்டுவிதம் பலபலவும் பாடி
மின்னமுழ வாரப்பணி வீதியின முயன்றே
யெனனைபுடை யானடி யிறைஞ்சிவிடை கொண்டார்.

கூங

பாநதுருத்தி பெய்ஃவளா பயிலசயிலக காடும்
வேநதுருத்தா காடுகளு மேவிப்பணி சடைமேற்
காநதுருத்தன நெனையிலை கண்டுபணி கொண்டு
பூநதுருத்தி மாநகரிற் புகுகனாவா சீசா.

கூச

பொய்யிலியைப் பூநதுருத்திப் புண்ணிபனைப் போற்ற
மெய்யிலுற வீழந லுவிளங் காப்பதிசும பாடிசு
கையிலுழ வாரங்கொண்டி கைவலங்கா செய்தே
செய்யின்மணிக் கனனலுறத் திண்பதி யிருந்தா

கூடு

வாகீசச் சருக்கம்

முற்றிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூசுக.

பத்தாவது

சம்பந்தச் சருக்கம்.

வெம்பந்த நீக்க வல்ல மெல்லியன முலைப்பா லுண்டு
வெம்பந்தங் களைமுன சாடும விமலனா நோக்கம் பெற்றுச்
சம்பந்தா விடைமேலென்று தனிலிரல் சுடிக் காட்டுஞ்
சம்பந்தா சரிதை கூறச் சமுத்திர ராச கேண்மோ.

க

ஞானசும பந்தா முன்ன னுனமறை சேமஞ் செய்த
வா லுறுந் தலத்தை நீங்கி மதுரைமா நகரிற் சென்று
மீனவந் கனல் யேவி மீளவு மனலை மாற்றிப்
பானலம் பதிகந் தீயிற் பதிகத்து பச்சை யாகக்

உ

ஆற்றிலே டிட்டு மீண்டு மந்தவே டெதிரே போக்கி
மேற்றிகழ் பதிக வேடு மீளவுங் காரில் வாங்கித்
தோற்றலா னாகண் முன்னே டொன்ன தவறே மெனன
வேறுறுவன சமண ரெண்ண ரிரவரைந் தழுவி லேற்றி

க

மாடமா கூடற் கொடான மிழந்திட நீறு லலி
கூடலா மகிழ் நீறு கொடுத்திடுங் கூடல் சாரத்
நாடெலாம் பரப்பி நீறு நுறவா டுமை பெல்ல
மோடமு மேற்றி யாப நுறைவிடந் தேடி வந்தா

ச

அப்பரு மெதிரே சென்றன சடியரிந் காதல் பின்னே
செப்பருஞ் சிவிகை தாங்கிச் சென்றனா பின்ன யாரு
மொப்பரு முனிவ் செங்கை யென்றன ருமடைந் தாங்குந்
தப்பருஞ் செல்வம் பெற்றே னென்றுபோய்த தாளில் விழந்தா. னு

பெருந்தவா பணிந்த போது பின்னையா விடைப் பெய்தி
யருந்தவா தமமைப் போற்றி யப்பரே யும்த செய்க
யிருந்தவா நென்னே யென்றன கிருவருந் திறவி நோய்கு
மருந்தாபூந் துருத்தி நாதா லொப் பணிந்து வாழ்த்தி

க

மெய்யாபால விடைகொண டேகி விருப்பினான் மடத்தி லெய்தி
யையரே மேனி யென்பா வலாமுகம் புலாநத தென்னே
பையவே பகரு மென்றா பரவுபூந துருத்தி மேய
பொய்யிலி யாருக் கேனும் பூசைக்கு மாறு செய்து, எ

குடதிசைத் திருமால் பூசை கொள்வதே யமையு மென்று
மடமுடை நெஞ்ச ராய வயிணவர் வஞ்சகு செய்து
கிடலரும் வீதி சோலை விளைநிலம் வாழை கன்ன
நீடாகுளம் பறித்துப் பூசை செய்பவர்த துநதது கிட்டார் அ

புரவலன திருமா லன்பன பொய்யதி காரஞ செய்வோன
பாசிய திருமா லன்பன பாங்குறை குடிக டாமும்
விசுவிய திருமா லன்பா வேதியா தாமு மற்றே
லாவணி யவருக் கேற்க வனபரா ரில்லை யென்றா கூ

சமபநத ரிதனைக் கேட்டுத் தமபிரான கோயி னண்ணி
புமபாமுப புரங்கண் மாள வொருகணத தெரிசெய் தோனை
யிமபரிற் றக்கன வேள்வி யிமைப்பினி லழித்திட் டானே
சம்புலே யிலைபுற கேடகத தருவதே யென்று நைநது கூ

கங்கையஞ சடைய னுரைக காதலாற் பணிநது போற்றி
யங்கையிற றுள மொற்றி யறுத்ததுஞ சதியில விடடுப
பொங்குமே பிசையிற் பண்ணைப் புகழ்நா ளத்திற் போக்கி
யங்கருந் திருப்பாட டோத வகிலமு முருகிற் றனறே. கக

கருணையே வடிவ மான கமழும்பூந துருத்தி நாதா
பெருகிய விசையாற பாடும பிள்ளையா பாடிக கேட்டு
வருணனை யழைத்துச் சண்டி வயிணவா மாணி போகப்
பொருவரும் பொன்னி யாறறைப் பொருகட லாக்கு கென்றா.கஉ,

அணங்கொரு பாக மான வையாபூந துருத்தி நாத
ரிணங்கின றருளக் கேட்ட வியலபுடை வருண ராசன
வணங்கின றேத்திப் போக மாகமே கங்க டமமைக
குணங்குளாற குடக்குத் திகுதுட் குளமழை பொழியு மென்றான்.

இடித்துமே கங்கண மினனி யிருண்டிருள கிழிய மின்னித
தடித்துக்கால் வீழ்நது தாழ்நத தடங்கடல் சுவற வாங்கி
நடத்திய கடலுங் குன்று நடப்பினு மேன்ற தாகக்
கடத்திரின் றூர்க்கு போலக் கனமழை பொழிநது பொங்கி. கச

சையமால் வரையைத் தத்தித் தடங்கரை கிழியக் குத்தி
மையாபாழஞ் சண்டி மிண்டா வயிணவா மனைகள் போததுச்
செய்வான குழவி பாலா சிறியவா தருணா மூத்தோர்
கையரைக் களைநது பொன்னி கடலிடைக் கொடுத்த தன்றே. கடு

அறப்பயன் தீர்ந்த காலை யழுதழு நஞ்சு மாமே
மறப்பயன் தீர்ந்த காலை வனனஞ்சு மழுத மாமே
அறக்கீழ் திருப்பா னெண்ணித் தொண்டாகண மாய ஞாகஞ்சு
சிறப்பினும் செயத் நன்மை தீரையாய் விளைந்த தன்றே. கசு

அத்தியை யுரித்த நாத ருடையே புகழு கேடு
முத்திதா னலக் வலல முத்திக விருவா செய்த
பத்தியைப் புகழு கேடு பாழஞ்சாடி மிண்டாக் குள்ள
புத்தியைப் புகழ்கே னோவப் புல்லரைப் புகழு கேடு கள

இருக்கின்ற மனையிற் நிபை யெழியின ரியற்றி வைத்தாரா
தருக்கினா மாட மென்றே தலைவியுங் கிளையு மெங்கே
வருக்கமாக காவ லானன மனையினிற் போன லத்தி
குருக்கினர் தலைமட டனறே குடிஞ்சு தொடரு மன்றே கஅ

வயிணவ ரடங்க லுமபோய மங்கட லுற்ற பிள்ள
ருயாவினா பரந்த வெள்ள முள்ளடங் கிசசென ரோடப்
பயிலுமவா சீசா தாமும் பரவரும் பிள்ளை யாரு
மயிலா பூந் துருத்தி மேலொன மாயனா கோயில் சென்றா. கசு

மாயனைச் சிவனுப் பாட மாயவ னுருகி யொன்றாச்
சேயிழை பங்க னங்கச் சிவலிங்க வடிவ மானா
பாயமால் பரிவா ரங்கன பரபரி வார மானா
கோயிலும் பரமன் மேய கோய லாய் விளங்கிற் றனறே. ௨௦

அரியுருப பரம லிங்க மாதலகண் டிருவ ரும்போய்ப்
பரிவுறப் பணிந்து சந்தப் பாட்டுக ளிசையிற் பாடித்
தெரிவுற வலமுஞ் செய்து திருவெழுத தைத்து மோதி
விரிவுறச் சிலநா ளங்கண் மேவுநா ளொருநாண் மன் றீனா. ௨௧

பொன்னிமா நதியி லேந்து குண்டமாயப் பொலிந்து தோன்ற
மன்னிய குண்டத தைந்து வைணவா வுது தோன்றித்
தன்னிக ரிலலார் பாதந் தனிததனி பணிந்து நின்று
சநிலை யவரை யனனா சந்திச சைவ ராககி* ௨௨

திவ்விய லிங்க மான சிவனையாச சிப்பான செய்த
வவ்விய லகத்தில வேலைக் கதிபதி டாக்ச செய்தார
சைவரா மைந்து பேருஞ் சம்பந்தர் பதத்தில வீழ்ந்தா .
மெய்வகை தெரிந் தோ மெய்வ விண்ணப்பங் கேட்க வென்று. ()

எங்களைச் சைவ ராககி யிமையவ ராக வைத்தீர்
நங்களோ டொன்றி நின்றா நடுக்கடா புநது போனா
சங்கவா தமமை பெல்லா மழைதவநீர் சைவ ராக்கிப்
பொங்கிய வுந் தக கின்று புழினை சாடந் தெனறா. ௨௩

குண்டத்திற் பிறந்த வைவா குணவுமா னிடாக ளன்றீர்
முண்டத்தி னீற்ற ரொணை முடித்தநி சின்று ரொன்றங்
கண்டததார பரவும பிள்ளை யடொழி கேட்டுக் காள்
கண்டததார தமமை வாழ்த்திக் கையினிற் றுள மேதி ௨௪

நாவிரி யிசையாற் பாட நம்பாதா மசித்தது வாழ்ச
காவிரி பெருகி வந்து கடலிடை யழிந்து போன
மேவலர் தமமைத தாககி மீண்டுமக ரையி லேற்றப்
பூவலர் மாரி தெய்வ துறதுபி பொலிந வன்றே ௨௫

பெருங்கடன மடிந்தா ரெல்லா ம பிள்ளையா பதத்தில வீழ்த
தருந்திரு றீறு சாதகிச சைவரா வுபத சிததுப்
பரிந்திடு மனைக ளொல்லா ம பண்டைய மனைபோ னலகித்
திருந்திய வனகை வேந்தன செவ்வம போற் செவ்வ மீந்தாரா. ௨௬

பொடியணி மெய்யர் வாழும் பூததுருத திக்கண் கங்கை
முடியரைப பாடுங் காலை முடிமன்ன னிருவா தங்க
ளடியினை பணிந்து நாயேற் கருளுக பணிக ளென்றான்
படியினிற் பரமா கோயிற் கிருமுடி பாலி யென்றார்.

௨௮

துருத்தியே முதலா வுள்ள துகள்லாக கோயிற் கெல்லாம
கிருத்திகை மிகவு நலகி வேந்தனும் விடைகொண டேகக
கருத்தினுற் பணிந்து போற்றிக கன்னிநா டப்பா சென்றா
ரருத்தியாற் புகலி னோக்கி யருந்தமிழ் விரகர் சென்றார்.

௨௯

இப்படிப் பெரியோர் செய்கை மிருங்கடன மன்ன கையாளு
செப்பினோ மின்ன மொன்று பெப்புலோ நாவ லூராவா
மொப்பரு நமசி யென்பா ரொருவாமா தேவா தமமைக
கைப்பிடி யாகப் பற்றங் காதலா கதையைக கேண்மோ

௩௦

சம்பந்தச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௧௧.

பதினொருவது

வன்னொண்டச சருக்கம்.

காமரங் கண்ணசெலாக கயிலைநா னாகக ரே
காமரம் பாடுவன் கருதமுந் தாங்குவன
சாமரந் தணாபயில் சநிதி முன்னரே
சாமரம் விசுவன நம்பிரான் றேழனை.

௧

நங்கைமா ரிருவரா னுவ லூர் வந்தன
னங்கவன் வதுவையை பவரியிற் றடைசெயது
சங்கரன முறையிடச சாதனங் கீற்றான்
செங்கண்மால் விடையிலச சிவனியுந் கண்டோர்

௨

அதிகையம் பதியிலங் கண்ணடி பெற்றுளான்
சதுராம பலவாதந் தகுமொழி கேட்டுளான்
விததொழும் புகலியின் விடையின்மேற் கண்டன
னெதிரகொளக கையிலையிற் றேழுநா யெய்தினன். ௩

பரனருள் புரிதரப பரவையைப் புல்லின
னுருகுதொண டத்தொகை யோதினான் குண்டையூர்த
திரளுநெற் கொண்டனன் செங்கலபொன னுக்கினன்
கரவிலந தணன்வழி காட்டிடப் பாடினான் ௪

நம்பிபா டித்திரு நதியினிற் செம்பொனை
யம்பொன ஞாகஞளத தேற்றினான் வெள்ளிடைச
சம்புநல கும்பொதிச சொனறியுந தாங்கின
னெம்பிரா னிங்கிரந திட்டதுந தொடனன். ௫

அங்கணன் மகிழடி தங்கிடச சங்கிலி
கொங்கையிற் கூடினான் கோலையுந தாங்கினான்
சங்கநன கச்சியிற் றனகணைப் பெற்றனன்
அங்கநற் றுருத்தியிற் றெனடையுந தொலைதனன். ௬

ஆதியா ஞாரபா லோவழி பெற்றுளான்
சோதியா ஞாரைத தூதுஞ்செ லுத்தினான்
வாதைதிர் சேராகோன் மன்னுநட பாயினான்
பாதிமா தாகணைப் பனசையிற் கண்டுளான் ௭

வேறு

கோர மான்றிருக காததினா குலவிய பகிக
ளார மாநலத தாலிசை பாடிவன் றெண்டன
சேர மான்பெரு மாளுடன் பிறபதி செலவா
னீர மாதிருப பனவரை விடெழுந திருந்து ௮

குடதி சைக்கணி விருவருங் குழாததொடு செலுவகாந்
றிடமு டைத்தவா கண்முனே திருவையா றுடையார்
வடதி சைத்திருக கோபுர மாளிகை காணு
வுடறு மாவியு முள்ளமு முருகிடப் பணிநதாரா. ௯

விடல ருமபத மேவுதற கொருவழி காணார்
கடலை நண்புடன காவிரி கூடிவந தென்னப
படருந குன்றுகா காடுகண மேடுகன பரநது
புடவி தன்னையும் விண்ணையும் விழுங்குவ போனறு. ௧௦

இடிமுழுககிவிற றிரைநுரை சிந்தியெங் கெனகுங்
கடிக மழந்திடுங் காகில சந்தன மெற்றிப
படிநி றைநதிட நவமணி பலவித மிறைத்துக
குடிநெ ருக்கிய கோயிலும வெள்ளமுங் கணடு ௧௧

தாயைக கணிதன ளாடிய கன்றுதா னென்கோ
வாயைக கண்டுவிழந் தலர்ய குழவிதா னென்கோ
பேயைக கொண்டவா பிதற்றுமே ஸிட்டவ டென்கோ
வாயைப பேழபடத திறநதுவிட டலர்னா வருநதி. ௧௨

பரவுளு செய்கையொன றற்கிலே னெனப்பத மெடுதது
விசவு நெஞ்சினிற் கிடையெலாம் விண்ணப்படு செய்தா
ரவ னிறநவா பொறுப்பரோ வாலய நீங்கிக்
கரவி லாககணம் புடைவாக கடுநடை வந்து ௧௩

ஓல மோலமவன றெண்டனே வந்தன மோல
மோல மோலநடு சுந்தர வந்தன மோல
மோல மோலநம நமபியா ஞாநனே யோல
மோல மோலமென பததனை யென்றுரை செபுங்கால. ௧௪

குணக்கி லோடிய காவிரி குணத்தை யோடி
வணக்கும வெள்ளிமல வரையென வாங்கிமே லோங்க
விணக்கு மெம்பிரான் மறைந்தன னிருவருங் கனிததுத்
தணக்குங் காவிரி மணலினிற் சாரநதுகூத தாடி. ௧௫

செம்பொற் சோதியைச் செறிமண லாற்றிடைப பணிநது
கமபித துள்ளமுங் கரைநதெழுக கண்ணினர் வரவு
மம்பொற் கோயிலி லையனை யாற்றினத தொழுது
தம்பற றுலவலகு செய்துநீங் கரிதெனத் தணநது. ௧௬

உன்ன ரும்மிடைகொண்டிகா யிரிகடந் தேக
மன்னு காமிரி கீழ்த்திசை யேகமேற் றிசைபோப்
வன்ன வான் பொருண் மறவாகள் பறித்திடப் பாடிப்
பின்னர் வாங்கினர் முதலவாயப் பிள்ளையு மழைத்தார. கௌ

வேழ மேற்கயி லாயமா மலையினில் விளங்கத்
தோழ னாருடன சென்றனா சொற்றிருப் பதிக
மாழி மன்னனை நினகையாற றந்தன ரறிதி
வாழி சங்கரற் கணுககரா யிருந்தனர் லந்து.

கவு

வன் றெண்டச் சருக்க

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் சாகு.

பன்னிரண்டாவது

சைவ சருக்கம்

பூக்கமழந் தேமாவைப் பொருமநதி போயலைபாட
தேக்கமழு மதுபெருகச சிறுமநதி மிதந் தேறு
மாககமுள வையாற ருட்கைவ ராய்வந்து
நோக்கரிய திருமேனி பூசித்த படிநுவலவாம்.

க

தருமநதி தமக்கியலச சாலோக நெறிவைததுக
குருபநதி செய்வார்க்குக் குலவுமலாப பதமருளு
மருபநத ரையாற ரடியிணைய யாசசிப்பா
ரிருபநது நாலுபே பெழிற்சைவ மறையவரே

௨

ஆங்குள்ள மறையவரி லருட்சைவர் தாமொருவா
கங்கையினி ராடுதற்குக் கனிமனநதி னாற்சென்றா
சங்கையின லவாவரவு தாழ்த்ததா லவாகாணி
யிங்கிருந்தோர் கைக்கொள்ள விருபநது மூன்றாக்கி.

௩

கணக்கெழுதிக் கரையிருத்திக் காணிபகிர்ந் திடுங்காலை
வணக்கமுடன் போனவர்தம் மணியாடன் மகனுடன்போ
யிணக்கமுட னவர்கையி லெய்தியெழின் மறையவனே
தணப்பரிய வென்காணி நீர்பறிக்கத் தகாதென்றாள்.

௪

காலிலான் நன்காணி யிருந்தோர்கள் கரையிருத்திச்
சாலுமென மொழிந்தாக டகுமனைவி யானிருந்தே
னேலுமவா மைந்தனுயிற் கிருக்கின்ற னவருமினி
மேலனைவா நீர்கேடுமேவவேண டாவென்றாள்.

௫

பெண்காணி யாளுதியோ பிடாபிடித்துத் தளளுமென்றா
மண்காணி யாள்பவர்கள் வலிசெய்தா னிலைநிலலா
கிண்காணி யாள்பவரு மிகைசெய்வா ரோவெவர்க்குங்
கண்காணி யாய்நினறோ னையாறன் கண்டிரே

௬

பற்றிலா தம்பற்றே பாலனுக்காக் காலனுயிர்
செற்றநுளும் பெருமானே திருவையா றுடையானே
யற்றவருக குறுதுணையே யஞ்சினா புகலிடமே
மற்றொருவா துணையிலேன் மலர்ப்பதத்துக கடைக்கலமே.

௭

வருணனுக்குப் பதங்கொடுத்த மாதேவ னேமுறையோ
வருணனுக்கு வரமளித்த வையாற னேமுறையோ
கிருணிறைத்த விட்டருந்த மெம்பெருமா னேமுறையோ
கருணைவடி வாயெங்குங் கலந்தபொரு னேமுறையோ.

௮

பொய்யாக்கைப் புரத்துடனே பொடிசெய்த புண்ணியனே
மெய்யாகட ரெஞ்சகத்தை கிட்டகலா மெய்ப்பொருளே
பையனே பையாவே பையாற்றெம் பெருமானே
கையாசெயுங் கணக்கழிவு கண்டிரோ வென்றமுதாள்.

௯

மறுவிலாச சிவமறையோன மணியாட்டி புலம்புதலுஞ்
சிறுபுதலவ னின்றமுது தேம்புதலுஞ் சிவமறையோ
ரறுதியிலா வழிவழக்கு மையாறன் கண்டருளி
புறுதியினுற் கண்கைக்குப் போனவாபோ லுருக்கொணடு.

௧௦

வேறு.

விழுதத சோமனும் வெண்புரி நூலும்வெண் சிகையும்
பழுத்த மேனியும் பண்டியும் புண்டரப பரபு
மழுத்து கண்டிகை யாறணி காதுங் கைத்தண்டும்
வழுத்து காவடித் தோளுமா பெழுநதுநேர் வந்தார். கக

பெரிய பண்டித சைவரை யெதிர்ந்துநம பெருமைக
சூரிய சைவபு ரந்தான றிருவையா றுஷ்டயா
னரிய பஞ்சந திப்பெரு மானறம வளாததா
டெரியு மைந்தருஞ் சுகமிருந் தீரெனச் செபபி. கஉ

அடைவி னாலவா தங்களைத் தழீஇகுகொள வவரு
மிடையு நஞ்சடைப பாம்பென வெளகின ருலகி
லுடைய பங்கினி யார்க்கிலை யென்றன னுடையான
கடையர் செப்பிழை கருதிலீ ரென்றனா மறையோர். கங

அநத வேளையின் மைந்தனு மனைவிபு மனைநது
சிறதை நைந்துநின் றழுதன ரவாகளைத் தேற்றிச்
சந்த மாமனைக கேவின னுகிமேற் சமபு
முநது சூரிய புட்கரி ணிபபுனன மூழகி கச

நீறு சாததின னியதியு முடி ததுந்ள சடைமே
லாறு தேக்கிய வையனை யாற்றனை யனைநது
கூறு மர்ச்சனைக குளளன வகைவகை கொணாநது
வீறு மேற்படச் சுத்திக னைவகை விரிதது கடு

ஆத னத்துடன் மூர்த்திமூ லங்களை யமைத்துச
சாத னப்படுந் தாபன வகையெலா மாட்டிக
கோதி லைவகை மாமணங் குங்கும மாட்டி
வாத னைப்படுங் காவடி மஞ்சன மாட்டி. கக

விலைம திப்பரும வெண்டுகின மேனிமேற் சாததிக
கலவை சந்தனக் குங்குமக் களபமுஞ் சாத்தி
யலகில் மன்மல ரைவகை விலவமுஞ் சாததித்
தொலைவி லிண்டையு மாலைபுந் தொடைகருஞ் சாத்தி. கள

அன்பி னுற்றனை யர்ச்சிக்கு மையனை யாற
னன்ப ருபபுடன் பாயசம் பாறயிர் நறுநெய்
யின்ப மார்சுவை யமுதமுங் கன்னலு மேந்தி
முன்பு ரைப்படி மகேசுர பூசைமுன முடித்து.

கஅ

தமது மந்திர் தந்திர வழிகளை வழாம
லமுது மைவகை யுண்டியு மறுவகைக் கறியுங்
குமுத வாயிடை யீந்தடைக காயமுதல கொடுத்த
நமமி குத்திடு சோடச பூசையு நலகி

கக

ஐவ கைத்திரு முகங்களு மலரவாச சிதது
மெயவ கைப்பொது மடத்தினில் வீற்றிருந் தருளத்
தெயவி கத்திருக் கங்கைநீ ராடமுன சென்ற
சைவ ராசனும் வந்தனன காவடி தாங்கி

உ௦

தற்ப ரச்சிவ சைவருங் கங்கையி னினறு
பிறப டத்திகழ சைவரும் பெருஞ்சைபை நிற்ப
வற்பு தத்தினைக் கண்டவ ரறிவெலா மபங்க
விற்பு நத்தினின மண்கியு மைந்தரு மேங்க.

உக

அந்த னுள்ளுஞ் சிவபிரா னாநொன் னெனன
வெந்தை பூசைசெய யிருபத்து நாலவரி லொருவன
முநது பூசையு மெனதென முகங்களுன சிறி
வந்த சைவனைப் பலபல வாரததைபால வைதான

உஉ

அமுது உபாபவ ரத்தினின றுவணங் கொணரத்
தழுவு மீசனுந் தனதுசா தனங்களைக் காட்ட
முழுதும் பூசக மேனை யொ ரனைவரு முனீனா
பழுதி லாவெழுத திட்டமை பாரத்தந் சயித்தார.

உ௩

உரிய பூசக னேனையை யொப்பபுரீ பாத்தார
திரியும் பொய்யெழுத தாயின திசுவெனச செப்பி
விரியுஞ் சைவரை நோக்கநீர் வென்றனிர விமல
னாரிய பூசையு முமமதே யென்றுமெய புரைத்தார.

உ௪

அழைந்த காலையி லையனை யாறனும் விண்மேன்
மறைந்து நின் றநஞ் சைவனை வளம்பெறக கொணர்மின்
குறைந்து கொள்ளன்மின் காணியு மிருமடி கொடுமி
னிறைந்து செல்வராய் நீடுழி வாழுவீ ரென்றான். ௨௫

செம்பொற் சோதியார் திருவையா றுடையவெம பெருமா
னம்ப ரத்தினின றருளிய மொழியினைக கேட்டங்
கும்பர் வேதியர் மாதவர் யாவரும் பணிந்தார்
கமபி தஞ்செய்தா ராடினா பாடினா களித்தார். ௨௬

வேறு

திருநி ரம்ப வழகன்றன் சேவடி
மருவு சிர்ஞானக கூததன்வ முததிய
கருனை யையனை யாறன்றன காலியப
பெருமை கூறுவர் பெற்றனர் முததியே. ௨௭

அறங்கண் மன்னுக வாதி பரசிவன்
சிறந்த பூசை திருப்பணி யோங்குக
மறங்க ணிங்குக மாதேவ னென்பரே
னிறந்த ருமபுகழ் நீடுழி வாழ்கவே. ௨௮

சைவச் சருக்கம்

முற்றிற்று

ஆகச் சருக்கம் ௧௨.

திருவிருத்தம் (௪௩௭.)

பஞ்சநதிப் புராண மென்னும்

திருவையாற்றுப் புராணம்.

முற்றிற்று.

சருக்கத்தின் பெயர்.

—(0)—

எண்		செய்யுள்
க பதிகச் சருக்கம் உஅ
உ குறுமுனிச சருக்கம் கூஉ
கூ கயிலாயச சருக்கம் உஉ
ச காவிரிச் சருக்கம் சஉ
ரு பஞ்சநதிச சருக்கம் சஉ
கூ சிலாசமுனிச சருக்கம் எக
எ நந்திகேசவாச் சருக்கம் உஅ
அ நியமேசச் சருக்கம் சக
கூ வாகீசச சருக்கம் கூரு
ய சம்பந்தச சருக்கம் கூய
யக வன்றொண்டச் சருக்கம் கஅ
யஉ சைவச் சருக்கம் (அதாவது)
	தனனைத்தான பூசித்த சருக்கம் உஅ
	ஆகச் சருக்கம் யஉ-ககு திருவிருதம்	. . சாயஎ
	பாயிரம் செய்யுள் உய

ஆக சாகூஎ.

உ

சிவமயம்

கணபதி துணை

திருவையாற்றுப் புராணம்

வசனச் சுருக்கம்.

கடவுள் வாழ்த்து

திருவையாறு என்று எவவுலகத்தவரும் ஏத்துதற் குரிய சிவஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஓலவிராயகர், சபாநாயகர், செம்பொற் சோதியாரா, பஞ்சநதேசா, அறமவளாதத நாயகியாரா, ஆதி விராயகா, முருகக் கடவுள், திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், பதஞ்சலி முனிவா, வியாக்கிரபாத முனிவர், தொகையடியாராகள், சனகாதி முனிவர்கள், மற்றையடியாராகள் இவர்களுது ஸ்ரீபாதங்களைப் போற்றி, தேவரும், வேதியரும், மேகமும், மாமுனிவரும், மன்னரும், சைவசமயமும், திருவெண்ணீறும், திருவைநதெழுத்தும் என்றும் தழைத்து ஒருகூக என வழுத்தி, திருக்காவிரி நதியில் ஸநானஞ்செய்து செபடியேசரை வணங்குவார நலம்பெற இருந்தவராவார் என அன்னா புகழைத் துதித்து, திருவையாற்றுமான்மியத்தைப் படிப்பாரும் வரைவாரும் கேட்பாரும் சிவசாரூபத்தை யுணமையாகவே பெறுவ ராதலின யாவரும் எளிதின் உணர்ந்து மெய்யின்பம் அடைதற் பொருட்டு, ஸ்ரீ ஞானக்கூததர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சபேசப்புராணத்தை எளிய வசன நடையில் யான் எழுதத் துணிந்தது மாணிக்கம் விற்கும் கடையருகே அலைசல் மணியை விற்பது போலாம் ஞானக்கூததர் தமிழில் இயற்றியருளிய புராணம் வடமொழிப் புராணத்தை ஆதியாகக் கொண்டது, அகஸ்திய மகாமுனிவா சமுத்திர ராஜனுக்குக் கூறியது, சிவ

பெருமான் திருநந்தி தேவருக்கும் அவர் வியாச முனிவருக்கும் அவர் குத முனிவருக்கும் கூற அசகுத புராணிகர் அருளிய புராணங்கள் பதினெட்டனுட் சிறந்த சைவ புராணம் பத்தினுள் மஹா சிவபுராணத்துட் கண்டது, பதிகச்சருக்கம் முதல் சைவச் சருக்கம் ஈறாகத் துவாதச சருக்கங்களைக் கொண்டது, இந்தப் புராணத்தை இறைவனை இறைஞ்சிக் கேட்டி மகிழ்வோமாக.

க. 'பதிகச்' சருக்கம்.

—(*)—

• தீர்வளமும் ஐந்தினை நிலவளமும் திகழும் சோழ வளநாட டில செவ்விய நுட்பமும் செந்நெற்பயிரும செழித்தது மிக்கு ஓங்கி வளரும் மருதநீர் வரைபயின் கண், ஸ்ரீ தாமசமவாததனி சமேத ராகப் பஞ்சநதேசுவர ஆனமகோடிநுக்கு அதுக்கிரகத்திற் பொருட்டுத் திருக்கொயில் கொண்டு வீற்றிருக்கும் திருநகரம் ஆகிய திருவையாறு மாமணிகளாலும் ஒங்கும் நிதியாலும் மாதர் கள் நிறைவாடும் அனகாபுரியையும், தண்டலை தரும் பசுமை யாலும் மாலை முகலிவழறின ஒலியாலும் சூழும் நதி சங்கு திரை தோணி படகாலும் சமுத்திரத்தையும் ஒதது, தேவரும் முனிவரும் மனிதரும் தக்ஷிணைகலாசம் என்று போற்றித் துதித் தற் றிரியதாய், சண்பகவனங்களால் ஹேமகிரியோ எனவும், செக்கரோளியால் மேருகிரியோ எனவும், சித்தா வித்தியாதாரும் மயங்குதத்திரிப காட்சியை புடையதாய், அத் திருநகரம் ஒன்றே கடலைப்போன்ற காவிரிநதி இருகரையிலும் வீசும் மணியாலும், நந்தனவனத்துள்ள சந்தனக் காட்டாலும், சாலிதரு நென்மலையாலும், தண்டலையாலும், பிறவற்றாலும் ஐந்து நிலமும் தன்னிடத்து அமையப் பெற்றது என்று கற்றோ கூறும் கவின் உடையதாய், தேவதூததங்கள் பலவற்றிலும் மேலாகி மூழ்துவாரது பிறப்பிற் ப்புத் துன்பங்களையும் சகல பாபகனங்களையும் களைந்து சிவபுண்ணியங்களைப் பிர சாதிக்கும் பஞ்ச நதிகளால் அலங்காரமாக விளங்குவதாய், மூவர் முதலிகள் இசைத்தருளிய திருத் தேவாரங்களின் இன்னிசை

கேட்டுத் தேவரும் மானிடருந் துன்றிச் சிவகானத்தால் ஒன்று படலாலே இவர் தேவா இவர் மானிடர் எனத் தெளித்தறிதற் கேலாத வைபவத்தோடு இலங்குவதாய், அகிற்புகை, கன்னலடும் புகை, வேள்விய்புகை, சிவசந்நிதியி லடியாரிடும்புகை, இவற் றால் திசை மயங்கித் தெரிவரிதாய், மடமாதர் விளக்கத்தால் மிளிர் வதாய்ச் சீருற்றுப் பொலியும் இதனமைத்தான ஸ்தலத்தின் விசிட்டமும், இதன்கண எழுந்தருளி விளங்கும் மூர்த்தியின் மான்மியமும், ஆங்குள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களின் பெருமையும் எனனறிந்து எடுத்தனரைக்க வல்லேன ! அவன் அருளாலே யான் எடுத்தது உரைக்கக் கூடுமேயன்றி வேறற்றால் அமையாது.

அஃது எவ்வனம் எனின், முன்னொரு கற்பத்தில் பிரமா, விஷ்ணு, ஆதிய சமஸ்த தேவாசுளும் திருக்கயிலாய மலையிற் சென்று தேவதேவப் பிராணைப் பணிந்து தமக்குத் தானவரால் உண்டாகும் வருத்த மிகுதிபைத் தெரிவித்துத் திருவருளால் தெய்வவலியும் தெய்வப்படையும் பெற்றுத் தானவரை வென்று மந்தரமலையிற் சென்று களிப்பினால் சிவபரஞ்சடரின பெருங் கருணையையும் பிரபுத்துவ சாமாத்தியத்தையும் மறந்து தமமையே மதித்து யாவும் தம் செயலெனக் கருதி இறுமாந்தனா அக் காலே கருணாகரக்கடவுளும் காருணிப் சொருபத்தை யுடைய கருந தடங்கண் உமாதேவியும் இயக்கா இயக்கியாகத் திருவுருக்கொண்டு மந்தர சைலத்தில் எழுந்தருள், அவரைக்கண்ட தேவா அக்கி னியை யழைத்து அவா இன்னொன்று அறிந்துவா வென, அவ வனற் கடவுள் அவா முன்னின்று வினவ, இறைவன் சிறுதுரும பொன்றை வைத்து இதனை எரிப்பாயாக என, தீக்கடவுள் இரு முறை முயன்றும் எரிக்க முடியாமல் மறைந்தனன். அதன்பின் தேவா அனலோன வாராமையை யெண்ணி வாயுவை அனுப்பி னா, அவனும் அவ்வண்ணமே சென்று இறைவனை வினவுகை யில் பெருமான் அததுருமபை அசைக்குமபடி அவனைக் கேட்க, மாருதம் இருமுறை முபன்னம அசைக்க முடியாமல் மறைந்து கொள்ள, காற்றின் கடவுள் திருமபாமை கருதி இரத்திரன தானே வந்து பாக்கையில் இறைவியா மாத்திரம் எழுந்தருளி யிருப்ப தைக்கண்டு பணிந்து இறைவரைப்பற்றி விசாரிக்க, அம்பிகை'தும் போல்வார் கண்ணிற்கு அவர் தோன்றார், நீர் தேடிவந்த காலும் கனலும் மறைந்து போயினா' என்ற மாததிரத்தில், இரத்திராதி

தேவா அனைவரும் இறைவனுடைய அனாத சக்தியை கிபந்து பாராட்டி, அவனன்றி யோரணுவும் அசையாது என்னும் ஆப்த வாக்கியத்தின் உண்மை தோந்து, சகதி சகதர்களைப் பணிந்து பேறு பெற்றனா. இங்ஙனமாதலின் சிவனரு ளன்றி வேறோர் திரணமு மசையா தென்றே யுபநிடதங்களிற் கேட்டு உளததும் தெளிந்தேன; அவன் திருவருளைத் தியானித்துச் சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணத்தன்னை முந்தை கிணமுடிப்ப முறைப்படி மொழி கின்றேன்.

உ. குறுமுனிச் சருக்கம்.

— (*) —

திரிபுரங்களை யெரித தருளிய சிவபிரானை வணங்கி ஸ்ரீ யஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை செபித்தவா சித்தி முததியைப் பெறுதலி னாலே செபியேசுரமென்று திருவையாற்றைச் சொல்லுவார் கள் அந்த ிக்ஷத்திரத்தால் அத்ததிய முனிவா குறுமுனியாகிய கதையைச் சொல்லுவன். சூரியவருண னெனபவனுடைய வீரி யம் விமுகத குடபத்திலே பிறந்தவரும், இயல இசை நாடகம் என்னும் முததமிழையும் பன்னிரண்டு நாட்டிலுள்ளவருந் தெரி யச் சொல்லினவரும், ஒளித்துக் கொண்டிருந்த வலா சூரனை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டுக் கடற் சலத்தை உள்ளங்கையி லடக்கி உண்டவரும், ஸ்ரீ சுபிரமணிய சுவாமி திருவடிகளைச் சிர மேல தாங்கி மெலான யோந் ஞானம் பெற்றவரும், சிவபெருமா னிடத்திலே தரும் மெல்லா வறறையுந் தெரிந்து கொண்டவரும், அவ்வெம் பெருமான் திருவடிகளை ஆலோசனையினு லே யறியும் கிசேடமுடையவரும், கிரதமலையைப் பாதலத்தில் அழுத்தின வரும், கில்லலன் வாதாசி யென்னும் அசுரரைக் கெடுத்தவரும், தென்பூமி சமமாகுமபடிப் பொதிய மலையிலிருந்தவரும், தாயிர யருணி நதியை வாவழைத்தவரும், காவிரி நதியைக் கமண்டலத் திற கொண்டு வந்தவரும், அநந்தியின் அமிசமாகிய உலோபா முத திரை யென்பவளை கிவாகஞ் செய்து கொண்டவரும், நான்கு வேதங்களைக் கரை கண்டவரும், அட்டமாசித்திகளை கிருத்தகிரி

நாதரிடத்திலே தெரிநதுகொண்டவரும், சிவபிரான் திருநடனத்தின் பெருமையை யறிந்தவரும், ஆயிரம் பேய்களைத் தேவாகளுடைய தலைவராகும்படி வைத்தவரும், இந்திரனாகிய நகுடன் மலைப்பாம்பாகச் சபித்தவரும், சிவதருமோதகா நூலைச் சிவபிரானிடத்துக் கேட்டுத் தெளிநது கொண்டவரும், பன்னிரண்டு மாணுக்கர்களுக்குப் பஞ்ச லக்ஷணங்களைப் போதித்தவருமாகிய அகத்திய முனிவா அநேக மாதவர் கூட்டத்துடன் திருவையாறென்னும் சேஷத்திரத்தாருக்கு வந்த, சூரிய புட்கரிணிபைச் சூழப் பெற்ற திருக்கண்டியூர் முதலிய சபத ஸதானத்தில் வசிக்குங் காசிபா முதலிய சப்த ருக்ஷணையுங் கண்டு, மீண்டு சூரிய புட்கரிணியிலே ஸநானஞ் செய்து, நீத்தியகன்மானுட்டானங்க ளெல்லா முடித்துச் செம்பொற் சோதியாரை வணங்கி நின்று பலவகையாகத் தோத்திரஞ் செய்து, திரிகாலமுந் தவறாமற் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து பன்னீராயிரம் பஞ்சாக்ஷர செபஞ் செய்து, அட்டாங்க யோகத்திலே பயின்று காய கனி சாகு முதலியவைகளே யுணவாகப் பலநாள அரிய தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தனா

இவ்விதம் தவஞ் செய்திருந்தாஞ் செம்பொற் சோதியார்திருக் காட்சி கிடைக்கப் பெறாமல் வருந்திக் கிழங்கு முதலிய உணவுகளையும் உண்ணாமல் நித்திரையை விட்டுப் பேசக் மில்லாமல் பிராண வாயுவை இடைபிங்கலை நாடிகளிற செல்ல வொட்டாமல் தடுத்துச் சுழுமுன நாடி வழியே செலுத்திக் தமது சடைக் ளெல்லாம் நிலத்திலே வேருன்றும்படி பஞ்சாக்ஷினி மத்தியிலே நின்று சூரிய புட்கரிணி தோத்தக கரையில் யோக நிடடைகூடிச் சிவபிராணப்போல அக்கினிமய மடைந்திருந்தனா

இந்தப்படி யிருக்கும்போது காலம் வெயில் காற்று பனி முதலியவை யொன்றையும் அறியாது சர்சமெல்லாம் வெந்துருகிய தன்மையைச் செம்பொற் சோதியார்திருவுளத்திலே தெரிந்து விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்தின் மேல் தமது அவயவங்க ளெல்லாம் விளங்கித் தோன்ற உமா தேவியோடு சகல வாததிய ஓசைகளு முழங்க எழுந்தருளி வந்து தரிசனங் கொடுத்தருளினா. அகத்திய முனிவா ஆனந்த மேலீட்டாற் சொல்லி யருளிய தோத்திர மெல்லாவற்றையுங் கேட்டுத் திருவுள மகிழ்ந்து 'உனக்கு வேண்டியவரங்களைக் கேள்' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி

னா அகத்தியா 'சுவாமி அடியேன் உமது திருவடிகளுக்கு கீழடங்கி நின்று தோத்திரஞ் செய்ய ஒரு சிறிய வடிவந் தந்தருள வேண்டு' மென்று பிரார்த்திக்க, அவ்வாறே குறள வடிவத்தைக் கொடுத்து 'உன் பெயர் குறுமுனியாகுக' என்று செம்பொற் சோதியார் கட்டளைட்ட டருளினா இவ்வாறு அகத்திய முனிவர் குறுமுனியானாலும் எல்லா இடங்களிலுஞ் செல்லுவார், எல்லாச் செய்கையுஞ் செய்வார், இவரைச் சிறியவரென்று சொல்ல முடியாது இது நிற்க, இனிமேல் குறுமுனிபாகிய அகத்திய முனிவர் திருக்காரியாயத் தகுது சென்ற கதையைச் சொல்லுகின்றோம்

௩. கயிலாயச் சருக்கம்.

அகத்திய முனிவர் பெளன நிலமினின்று நீங்கிப் பரமசிவனது இரண்டு பாத பங்கயங்களிலா வீழ்ந்து பணிந்து பாடிடனஞ் செய்து, 'வஞ்சக மில்லாத பெய்யடியாகு அனந்தன, அடியவாகடது எல்லாம் இன்பக்கடலை, உயிராளை எல்லாம் காப்பவனை, என மனம் திருக்கயிலையைக் காண விரும்புகிறது' என்று கூறப் பணிய, ஆலகால விஷத்தை யுண்டருளிய பரஞ்சடாப் பெருமான குமப முனிவருக்கு முயர் தோன்றி, 'சிறப்பு மிக்க முனிவனை, நமது ஐயபத மந்திரத்தை நீ சூதிக்கொண்டு சூரிய தோத்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் பிரகாசமுள்ள வெள்ளி வெற்பையும் அதன் மேல் நமமையும் காண்பாய், நித்திய சித்தனை ஆவாய்' எனக் கூறி மறைந்தனா மறைதலும் முதத்தமிழ் முனிவர் காளகண்டம் பொருந்திய வள்ளலை மனத்து இருத்திப் பொலிவுற்ற சூரிய தோத்தத்தில் மூழ்கினர் அமராததிரதது அமமுனிபுங்கவா கயிலைத் திருமலைபைச் சேர்ந்தனர்

அகத்தி கிரியின் பகவத்கள் எல்லாம் பலலாயிர யோசனை யுபரமும் அகலமு முள்ள பணிகு மாடகூடமும் மாணிகையும் மடமுங் காணப்பட்டன. ஒருபால் ஆதீழ்மும் ஒருபால் ஆரணமுடி முழங்கின ஓர் பகவத யோச மாகக்கத்தைப் போதிப்பாரும். ஓர்பால் ஞானகலைகளை யுபதேசிப்பாரும் இருந்தனா ஓர்புறம்

பூத கணமும் ஓர்புறம் சிததர் கணமும் பொலிந்து நிற்க, கை
கொட்டிப் பாடுவார் பலா, தலையசைத்து ஆடுவார் பலா ; ஆடும்
மாதர் பலா, பாடும் மாதா பலா. இந்நிலைமைக்கண் உலோபா
முத்தியை கௌவர் திருமலையில் நந்திதேவா வாயிலை விரும்பி
யனுதி உமாபதியினது கிருமுனறிலிச் சாரந்து, அவரது நீலகண்
டத்தையும் முடிப்பிறையையும் குலத்தையும் கபாலத்தையும்
அபய வரத கரங்கனையும் நுதற் கண்ணையும் சத்திபாகத்தையும்
பாதங்களையும் அழகிய பவளம் போன்ற திருமேனியையும் பக்கத்
தில் அப்பெருமானது திருக் குமாரங்களையும் தரிசித்துக் கண்
களில் நீர் பெருக உரோமபுளகம் எழ வாய்குழறப் பரவசத்தால்
துதித்து இறைஞ்சினா.

அசசமயத்துக் கபிலாயபதியானவா முனிவரை நோக்கி,
“அகத்தியா, நீ யாது கருதி இவ்வு வந்தனை ? இப்போது தென்
றீசை உயாதிருக்கின்றது, அங்கு நீ செல்லின அதிசை சம
மாகும்’ என்றுரைத்தார் குறு முனிவா உடனே பரமபதியைப்
பணிந்து திரும்ப வருசையில், இடைக்கண் உயாந்து தோன்றிய
விர்தியமலையைக் கையாற பாதலந்து அழுத்தி, அப்பால் வாதாவி
வில்வலன் இருவரையும் கொன்று, தென்றிசை வருங்கால புலி
யூர்ச் சிறமபலத்தில் பஞ்ச கிருத்திய நிருத்தஞ் செய்யும் சிற்
சபேசனைத் தும்புரு நாரதா வணங்கிக் கீதம்பாடுதலால் மேலுள்ள
மலையுட சீழுள்ள மரமும் உருகுவதைக் கண்டு தாழ்ம மனங் கசி
ந்து உருகி, உருகிய அம்மலைத் துண்டம் ஒன்றைக் கைக்கொண்டு
மதுரைத் திருவால்வாயை அணுகிச் சோமசுந்தரக் கடவுளை
வணங்கி அங்குள்ள மண்டபத்தை யடைந்து தாம் கொண்டுவந்த
மலைத்துண்டத்தை அம்மண்டபத்தின் படிக்கவடிவக் கலைக்குப் பீட
மாக வைத்தார்.

ஆங்கு நின்றும் குமபமுனிவா வழிகொண்டு குறுமபலா
வில் திருமலைப் பரமேசனாக எண்ணிய பாட, நாராயணரும் உரு
கினா, அவ்வாறு உருகிய வைகுந்த நாதனைத் திரட்டிக் குறுக்கிச்
சிவலிங்கம் ஆக்கினா. ஆதலால் அததலத்திற்குத் திருக்குறறாலம்
என்னும் பெயர் ஆயிற்று. அதன்மேற் கலசோற்பவா திருக்குற்
றால் நாதரை வணங்கி வரம்பெற்றுப் பொதியமலையை யடைந்து
அங்கே குருந்த விருட்சத்து அடியில் வீற்றிருந்தருளும் பெரிய

பிராணத் துதித்துக்கொண்டு அமரநிருகமபோது, பூமி எப் பகமும் ஒத்த நிலையை யடைந்தது.

ச. காவிரிச் சருக்கம்

முனிசிவோஷ்ட ராகிய அம்ஸதியா கமுது கதலி புண்ணி வனனி மா தென்கை சம்பகம் முதலிய சிறந்த விருகூங்கள நிறைந்தது, எண்ணிலாத முனிவர்களும் தேவர்களும் இயக்கா விஞ்சையாகனும் சூழநகரம், தப்போதனருக்கு என் அம் உற்றவிடம் ஆவதும் ஆகிய பொதிய மலையிற சுவஞ்சை செய்து பலநாள தங்கினான, திருவெணாட்டை யடைந்தது வெத புஷ்க ரினியில் மூழ்கி, மேனமை பொருந்திய க வெதாரணியப் பெரு மாண வணங்கித் திரு வைபெழுக்கைச் செறித்துக் கொணடி ருக்கையில், சமுத்திர ராஜன் அங்கு வந்து வினோஷ பூஜைசெய்த அம்முனிவரிடத்து வர, அவர் அவனுக்கு ஆசனம் கொடுத்த அவன் விருப்பியதை வினவினா, அவன் வினாந்து எழுந்து அவரை நோக்கி, 'காவிரி என்னும் பாவை நானமுகன் மன்கிற பிறந்தவன், சாலைகையும ஞ்சியுணர்ந்தவன், பூமியிற் பாதகம் அனைத்தும் போர்தும் தகுதி வாய்ந்தவன், உலோபா முதலினை என்னும் திருமம் பெற்றவன், காவலன் என்னும் அரசன் பெருந் தலத்தால் அவனுக்குப் புத்தியோக அமைந்தவன், பேரழகிலும் கலவி கோளிகளிடும் நயகுண நற்செயலாளியும் உலகத்துப் பெண்கள் எவரும் அவளுக்கு நிகராதா, அத்தகையவனை நீ விதிப்படி விவாசன செய்து கொணமா, அவளுக்குப் பெண் வடிவ மும் நதி வடிவமும் உண்டு, அவற்றில் தீரத்தவுருவினை இவவுல கிற் கொடுப்பிராண இவரு நிறைந்த உயிரகன் யாவும் மணந்து வாழும்' என்று வேண்டினன் அதற்குக் குறுமுனிவர அவ வாறே யளிப்பதாகக் கூறிச் சைய மலையைச் சாரந்து கவேரனைப் பார்த்துச் சமுத்திர ராஜன் தாய்மை அடைதற் பொருட்டுப் பொன்னியின் புண்ணிய நதி வடிவத்தைத் தாம் கொண்டு செல்வ தாகச் சொல்லிக் காவிரி நீர் வடிவினைத் தமது கமண்டலத்துச்

செறித்து ஓரிடம் வைத்து மறைவில் தங்கினா. அச்சமயம் விராயகப் பெருமான காகமாகச் சென்று கமண்டல தீர்த்தத்தைக் களித்ததா. அப்புனித நீர் சூரிய புஷ்கரிணியில் அமிழ்ந்து சத கலையுடன் சாகரத்தை யடைந்தது குமபசம்பவா தம் கடன் முடித்து வந்து பார்த்துத் தமது கருத்தை ஐங்காப் பெருமான முடித்தருளினா என்று மகிழ்ந்து, திருவையாற்றை யடைந்து ஐயாற்றப்பணை கண்டு கண்புனல் ஒழுங்கு தொழுது வணங்கிப் பல முறை வலஞ்செய்து திருமுன்பு எய்தி உருத்திரசமகம் பூரீ பஞ்சாங்கம் ஒது விதிப்படி பூரீகாபகரணங்களைக்கொண்டு அபிடேக நீராட்டி நறுமலர் சாததி அறுசுவை யமுதாட்டிப் போற்றித் துதித்து, சீமாக்கத்தையும் போகத்தையும் விரும்புவா சிவனையும் சிவனடிபாலையும் போற்றுவதல் வேண்டும் ஆதலின் அதன்குதில் மகேசுர பூசையும் மார்குர பூசையும் செய்து, திருச்சாய்க்காதி என்னுப தலத்தை யடைந்தா.

சாயாவனப் பிரானைச் சிவாகம் விதிப்படி அருகிக்குக் கொண்டிருந்த வருணன் வட்டில் தென்கலை யுணர்ந்த மாமுனிவரிடம் வந்து பணிய, அவர் வட்டி கறைவனை மாம நீராகி, 'காவிரி தீர்த்தம் நின்னாதிகே யெய்தியதோ?' இனி உலகிறுனபம் இலை போ? புண்ணிப் காலங்கிறி சுததாயக காவிரி சங்கமத்திலு படிந்தாவொ பாதகம் பலவும் பஞ்சபோற் பறக்கும். அதனை யடைந்தாலும் தீண்டினாலும் குடைந்தாலும் சகல பீடையனும் தவிர்த்து மஹி போகங்களும் நீங்கி மாந்தா சாவதிதியும் முத்தியும் புத்தியும் பெறுவது திண்ணம்' என்ற உறுதி கூறினா வருணன் இரட்டினை இறைஞ்சி, 'பிரபுவே, இம் மூன்று நாளாவரை எவரு உறைந்து என செயதி' எனப் பிரார்த்திக்க, செந்தமிழ்ப் பரபாசாரிபா தாம் பஞ்சநதிக்கேத்திரத்திற் செப்பி யேசுவரரையும் அவவீசமடிபாரையும் வைந் சைவவழி நிறுதும் அருதணரையும் பூசித்து விட்டதநத்தை விளம்பினா. அதனைக் கேட்டமாதிரிதது வருணராசன அச்சிவத்தானததுப் பெருமையும் அவவீசன அருமையும் உணமை நாயனமார் சீரும் மெய்யடியார் சிறப்பும் விவரித்து உரைக்க வேண்ட, அவற்றைச் சைவ முனிவா முறைப்படிச் சொல்லத் தொடங்குவா.

௫. பஞ்சநதிச் சருக்கம்.

அநாதி நித்த முத்த சித்தகுருவானவாசிவபெருமான, அநாதி நித்த மங்களவடிவாக விளங்கும் பஞ்சநதித்தலத்துள்ள மகாவிஷ்ணு கம், அநாதி நித்த புனிதஸ்தலமாக உள்ளது செப்பியேசகரம்; அநாதி நித்த சுத்தமா புள்ளன திருவையாற்றுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள். சாவ வியாபகராய விபுவாய அமரநகுளியிருக்கும் இச்சமபுவின் பெருமையைச் செப்புவார ஒருவரும் இலா பரம் சிவனது திவ்விய கரங்களுடைய படைகாப்பபட்டது இததிருவையாறு. இததலத்தில் யாவனுயினும் ஒருவன் விருப்பமபற்றி வசித்தானெனும் அவன் பாவம் அனைத்தும் நீங்கும் மார்பாதகன் ஒருதரம் திருவையாறு என்று உரைத்ததில் அகக்கந்ததே அவன் புண்ணியாதமா ஆவான இப்பதி தவமில்லாதவாகும் தவமுத்தி பைக கொடுப்பது, உபாந்த சிவதலங்கனிலும் உபாந்த சிவதலம், திருக்கோதாரத்தினும் உயிர்பது, இன்னன்னுள்ள காவிரி நங்கையினும் புனிதமாவது இததலத்துப் பிறந்தார வதிந்தார இறந்தார யாவரும் புத்தியும் சித்தியும் பத்தி ம முத்தியும் அடைவார, இது சுத்திபம் சத்தியம் எவன் மரபிப் பல புண்ணிய நதி நன்றிப் பலநால் ஆடினும், காவிரிநதியிற் இதர கற்றைப் பல மாத முழுவதும் ஆடினும், ஐயாற, காவிரித்துறையில் ஒரு நாள் ஆடிய பலனை ஒருவா அடையார. இங் ஒரு மதிபாவோர பன் எடுத்துக்கூறலும் வேண்டிமோ? பிரமாததி, களவு, ஆசை பன்னியைத் தீண்டல், இப்பாவம் மெய்வாரோடு இணங்கல் ஆகிய பஞ்சமாபாதகங்களும் சூரிய புஷ்கரிணியில் ஸ்நானஞ் செய்து பஞ்சநதேசரைத் தரிசிக்க நீங்கும் இததலத்துப் பிறந்தாரை அமமைம அப்பரும் தமது அருமைய புக்லவரைப்போ, பேணுவர். இததலத்து வசிப்பாரைச் சிவபெருமான முந்கபிரானை யொப்பக கருதுவதால் அனனா சதமருபம் இல்லாமலே சதா நந்தராக வாழ்வார, அஷ்டமாசித்தி, அஷ்டாவக யோகபலன், எணவகைக் காட்சி, விஞ்ஞானப் பிராப்தி, முமலாததின பதம் யாவும் பெறுவார.

இவ்வாலயத்தில் தாமரை ஊலிட்டுப் பசுவின் நெய்யால் ஒரு விளக்கிட்டா ரிறைவன் உலகத்து ஒருழியும், பலவிளக்கிட்டா ராங்குப் பல்லுழியும், எருமை நெய்யால் விளக்கிட்டார் அமரருலகத்து நெடுநாளும், ஆமணக்கு நெய்யாலிட்டார் போகபூமியிற் பலகாலமும், என நெய்யாலிட்டார் திருக்கயிலாயத்துக் கற்பகாலமும் வந்திது ஆங்காங்குள்ள போகத்தையும் இன்பத்தையும் துய்ப்பர். இதலதத்தில் நந்தனவனம் வைத்தல், மலர் கொய்து மாலை தொடுத்தல், திருப்பள்ளித் தாமம் சாத்தல், முதலிய சரியைகளையும், சிவபூசை செய்தல் முதலிய கிரியைகளையும், மோக முயற்சியையும், ஞான ஊறகேள்விகளையும் செய்தா ஏனைத் தலங்களிற் பார்க்கப் பன்மடங்கு சிறந்த பலன அடைவா. எண்ணெய் திருடவந்த எலி சுடரைப் பிரகாசிப்பித்த புண்ணிய விசேஷத்தால் மூன்றுலகங்களை ஆண்டதும், மங்கையை அணைவான விளக்கைத் தூண்டப் பெறு பெற்றதும் உலகம் மூன்றும் அறியுமே இச சிவபிரானுக்குச் சுகந்தவகா முதலிய உபகரணங்களைக் கொணரது கொடுப்பவா சிவபுரத் தமருவா, நித்திய கைமித்திபங்களை நடத்துபவா சிவபோகம் எய்துவா, அடியார்க்குத் திருவமுதூட்டும் அரிய மாந்தரும், சிவபாஞ்சுடரைக்கருதி வேளவியாதி கடன்களைச் செய்யும் அந்தணரும், அறுசமயத்தவாக்கு உண்டியளிப்பவரும் இதலதத்து விரதம் உபவாசம் சாந்தி படனம் பிதிர்க்கடன் தேவாகடன் யஞ்ஞம் செய்பவரும் கிடைத்தற்கரிய பேரினபம் பெறுவா.

ஆதிக்காலத்தில் பஞ்சநதி யீசனைச் சைவாகம் விதிப்பது பூசித்துப் பிரமதேவா சிருஷ்டித் தொழிபுயம் திருமந்திரத்தையும், திருமால் ஸத்திகருதயத்தையும் சுகந்தத்தையும், சூரியன் வாம தேவன் சித்தா சபதரிஷ்கா வசிஷ்டா அக்ஷதிராகிய நான அடையவேண்டிய மெய்ப பேறுகளும் பெற்றாய்ந்தது புராணப் பிரசித்தமன்றோ? சிலாத முனிவா இச சிவபிரானை உள்ளன போடு பூசித்துத் திருநதி தேவரைத் திருக்குமாரமாகப் பெற்றா என அக்ஷதிர மகா முனிவா கூறியவளவில, வருணராஜன் அவ்வரலாற்றைக் கூறுமாறு விண்ணப்பிக்கக் குறுமுனிவா தொடங்குவற்றார்.

சுா. சிலாதமுனிச் சருக்கம்.

—(※)—

முன்னொரு காலத்தில் ஸ்ரீ கயிலாயபதியின் ஆக்ஷைப்படி சிலாதமுனிவா பாவிசன் இருக்கும் இடத்தைப் பார்த்தப் பொருட்டு இயமலோகம் செல்ல, காலன அவரை வணங்கி, அவர் இரப்போகரு இலலை யென்றபடியால் கல்லை யுணவாக அருந்தி வரவேண்டிற்று என்றும் அஃது அதுபவத்தால் நீங்கும் என்றும் கூறி, அப்பால் நாகவேதனைப் படுவோர யாவரையும் அந்தந்த நாகங்களிற் சென்று படுமபாட்டையும் காட்டினன். சிலாதா அவர்களைப் பார்த்து மனம் வருந்திச் 'சங்கரா சங்கரா' எனச் சிவ நாமீமாச்சாரணஞ் செய்து, அதனபின் ஓரதோகதியில் வருந்து வாரை நோக்கியவா கதியை யுசாவ, தண்டன மூவேழ் தலைமுறையினரையும் பிண்ட தர்ப்பணதிகளாற் நரையெற்றுதற்குரிய நன் மக்களைப் பெறுதார நதி இதுவாகும் என, முனிவா தமக்குப் பிள்ளை இல்லாத குறையை உன்னி அக்குறையை நீக்கிக் கொள்ளும் எண்ணத்தோடு பூவுலகில் விசேஷத்த தலமாகிய திருவையாறு அடைந்து விதிப்படி பஞ்சநதிப் பெருமானை அருச்சிதது நிட்டைகூடிக் கல்லை உணவாகக்கொண்டு கடுந்தவம் இயற்றியும் கண்ணுதற்பெருமான காட்சியைக் கண்டிலர் அப்பால் காதலா கிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கிச் சிவமூலமந்திரத்தைக் கணிதது அயனரி தீரத்தத்தின முழுநிக் காரண காரியங்கள் கடந்த கருணாநிதியைச் சிவாகம நெறிப்படிப் பூசித்தார் சிலாத முனிவர். அதற்குத் திருவுளம் பற்றினராய்ப் பஞ்சதேசா தருமசமவாததனியோடு மழுவெளவிலை யேறி முனிவாக்குத் திருக்காட்சி அளித்தது, அவர் மனக்கிடகையை அறிந்து, 'முனிவனே, சகலகலை வல்லவனாயும் சகலகுண சம்பன்னனாயும் விளங்கும் சதகுமாரனை யுனக்குத் தந்தோம், அவன் பதினாண்டளவு உனனை இரப்பான, நீ வேளாவி செய்புகால அவ்வுழுமில் அவனைக் கண்ணலாம்' என்று வரம் அருளி மறைந்தனா சிலாதா தம் பத்தினியோடும அகமகிழ்ந்து யாகஞ் செய்தற்பொருட்டுக் குற்றமில்லாத பூமியிற் பொன்னேர் பூட்டியுழ, அப்படைச்சாலில் பெட்டியில் அழகிய ஆணமகவு இருக்கக் கண்டு அன்புடன் எடுத்தது அதனைத் தன் பாரியை

கையிற் கொடுத்து அருமையோடு வளர்த்து வந்தனர். அக்குழவி யும் செப்பியேச்சரன் என்று நாமகரணஞ் சூட்டப்பெற்று வளர்ந்து, சகல கலைகளையும் ஒதி யுணர்ந்து, பதினான்கு வயதான வுடன் மாதா பிதாக்களின் மனவருத்தத்தை நோக்கி நித்தியத்து வம் பெறுங் கருத்தினை யுட்கொண்டு, ஜபேசா திருவாலயத்தை யடைந்து தான் ஒதியுணர்ந்த சைவாகமங்களின் பதத்திப்படியே அப்பெருமானைப் பூசிக்க, வளரல் பெருந்தகை பிரத்தியக்ஷமாகி 'வேண்டும் வரம் யாவை' எனப் பதினாறு திவ்விய வரங்களை அத் திருக்குமாரர் பெற்றனா அவ்வரங்கள் ஆவன —

“மறைகள்வேண்டுமால்”

எனபன [இவ்வரங்கள் பதினாறும் கூறும் செய்யுள்கள் இப்புராணம் கூ-வது சருக்கத்து ௪௯-௭௦ கவிகள் ஆதலின் அவற்றையாவரும் மனனஞ் செய்தல் நலம்] செப்பியேச்சரா தமது புதல்வராகிய செப்பியேச்சருக்குப் பதினாறு வரங்களையும் நன்கு கரந்தமை யுணர்ந்த சிலாதரும் அவா தேவியாரும் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தனர். இதன்பின்னா செப்பியேச்சரா எனனும் திருப புதலவர் திருவையாற்றில் ஐவகை நீரும் ஆடித் திருநந்திதேவரான சைவமாக கதையைக் கூறுதும் வருணனை கேட்பாயாக என்று குறுமுனிவர உரைக்கின்றா

எ. நந்திகேசுவரச சருக்கம்.

—(இஃ)—

சிலாத முனிவருடைய திருப்புதலவ ராகிய செப்பியேச்சரா னவர் திருவையாற்றின்கண வீற்றிருக்கும் செப்பியேச்சரப் பெருமானாது திருவுருவத்தை நம்பேறு முற்றுதற் பொருட்டுக் கங்கைநீர், கமலத்தோன் கமண்டலநீர், உமையம்மை கொங்கையின்நீர், கொண்டலநீர், குணநந்தி வாயின்நீர் (இவ் வைநது தீர்த்தங்களின் திருநாமத்தைக் கடவுள் வாழ்த்து கசு-வது செய் யுட் குறிப்பிற் கண்டு கொள்க.) எனபவற்றால் அபிஷேகம் பண்ணிச் சிவாநந்தம் அடைந்தார இக்காரணத்தால் இத்தலத்திற் குப் பஞ்சநதி யென்று நாமம் உண்டாயிற்று, இவ்வாறு அபிடே

கிககப்பட்ட சிவபெருமான திருவுளங் களித்துத் திருக்குமாரருக்
குத் திருநோக்காலும் பரிசுத்தாலும் திருவாகாலும் பாவனை
யாலும் அருணைக்காலும் யோகத்தாலும் அருநூலாலும் அருள
பெருக்கித் திருவடிதீகைச் செய்து மலங் களைந்து திருநந்தி
தேவன என்று திருநாமஞ் சாற்றி யிவானது, சனற்குமார முனி
வாகது அநந்தி பிரானைக்கொண்டு தீகைச் செய்வததுத் திவ்விய
சிவஞானைப் தேசமுஞ் செயலித்தாரா அதன்மேல் நந்திபெரு
மான் ஸ்ரீகைலாச பாவநஞ் செல்ல, பாவதிரையகன அவருக்குத்
தமது சாநுபதையும, தாப வீரறிநுகும அடிகிரிக்கும ஏனைச்
சிவத்தானங்களுக்கும் காவலரிமையையும், சிவகணங்களுக்கு
நாயக ராகிய அதிகாரத்தையும், அதற்கேற்ற சுரிகை பிரமபு முத
லிய சினனவகையுங் கடவுளாயிடருளினா சிவசாருபம
பெற்றந் நந்தி பெயரினானாகும் சிவபிரானுக்கும் வேறுபாடு தெரி
யாமையை உணர்ப்பமை ஸ்ரீகயிலைய நாதருக்கு விண்ணப்பித்
ததையுணர்ந்த நந்தி தேவா சிவகணங்களுடன் ஐயாறு அடைந்து,
விதிப்படி ஐயாறப்பாலைப் பூசித்துக் கவி முத்ததைப் பெற்று மீண
டுந திருமலையை யனுக் ஸ்ரீகண்டாபால் இருபத்தெட்டுத் திவ
வியா கமங்கலாயும் கேடங்க குரு சந்தானத்தை நாட்டி வருகின்
றா என்று அகத்தியமுனிவா உரைப்பச செவியேற்ற வருணை
அமமுனிபுங்கலவிராடு பஞ்சநதி கேத்திரத்தைச் சோந்து செப
பிரேசுரரை உள்ளனபோடு வணங்கி ஆனந்த பூரிதனாய்ப் பிற
மாடகதைகளையும் அதுக்கிரகிகக வேண்டுமெனக் குறுமுனிவா
கூறலுற்றா

அ. நியமேசச் சருக்கம்.

—:(*):—

திருவுறையூரில் சோழா குல திலகராக விளங்கிய கரிகாற் சோழர் என்பவா தமது சோழதேசத்தை மனுநீதி கடவாது மெய்யறமும் சிவநேயமும் மலியச் செவ்வீதின் அரசு புரிந்து வருங் காலத்தில், வடதிசையினும் தமது கொற்ற வெண்குடை நிழற்றத் திகழு விஜயஞ் செய்யக் கருதிப் பெருஞ் சேனையும் பரிவாரமுஞ் சூழப் புறப்பட்டுத் திங்களஞ் சடையான் திருப்பதி கள் அனந்தமுங் கண்டு தரிசித்துக் காஞ்சிபுரத்தைத் திருநகரமாகக் கண்டு, ஏகாம்பரநாதா திருவருள பெற்று வல்லமாதகரில் மருது தீயெழு நோக்கிக் சுவைக்கக் கரையடைந்து அகிலேசரைப் பணிந்து மேருவரைப்பாற் சென்று தமது புலிப் பொறிபை பதன்மே லீட்டுக் கனகம் பறித்துத் தம சேனைகதுப் பரிசிலாக நுது பெரும பொருளோடு மேற்றிசை வழியே திருமயிப் பல சிவதனிகளைப் பணிந்து ஸஹயாதிரியை யணமிச சிவ பெருமா னருளுந்துக காவிப் புனல் என்கும் உள்ளடங்கிட நற்கரை கட்டிக் கீழ்த்திசை நோக்கிப் பஞ்சநதிக்கண் மஹாதேவரைத் தொழவரலும் தோ புதைந்து திசைததார் உடனே பல கமயியா பெருமுயற்சி செய்து அவ்விரதத்தை மேலெழுப்பப் பாததும் முடியாதாக, புரோகிதரும் மந்திரிமாரும் இஃதோ சிவ யோகியின் செயலாகும் என்றனா அதனமேல் ஆழ் அகழ்ந்து பார்க்கையில் அங்ஞ்ச சிவலிங்கமும் சத்தியும் சிவகுமாராகளும் சப்தமாதரும் சண்டேசரும் சூரியனும் ஓர் முனிவரும் காணப்பட்டனா அப்பொழுது கரிகாற் பெருவளவா அம் முனிவரது பாதத்தில் விழுந்து பணிய, அவா அச செம்பியருக்கு யாவரையும் வெல்லக் கூடிய தண்டொன்றை யளித்துத் திருநந்தி தேவராலும் தேவா முனிவர்களாலும் பூசிக்கப்பட்ட அமமகாலிங்கத்தின் பிரபாவத்தைக் கூறி அந் நகரத்தைப் புனருத்தாரணஞ் செய்யக் கூறினா. பிறகு நியமேச ராகிய அமமகா யோகியின கட்டளைப்படி நந்தியின குளப்படியில் பொன் வெல்லம் கருங்கல் மூன்றையும் எடுத்து அந்நகரத்தையும் திருவாலயத்தையும்

புதுக்கி கிர்மாணித்துச் சைவாகமத்தின்படியே சோழர்குலவளத் தார் பிரதிஷ்டை செய்து நித்திய நைமித்திக விசேஷ பூஜை களும் உற்சவங்களும் வேண்டிய நிபந்தம் அமைத்து நடத்திச் சிவபெருமான் திருக்காட்சி உமா சக்திராய் வெளவிய விடை மேல தந்தருளத் தரிசித்து ஆனந்தமுற்றா. அந்நிலையில் பரமே சுரன் நியமேசருடன் மறைந்தருளினார் என்று அகத்தியர் கூறி அதன்மேல நாயன்மார்களது திவ்விய சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றார்.

கூ. வாகீசச் சருக்கம்.

—(×)—

திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவா மூரில் வேளாளா குலத்தில் குறுக்கையா குடியில் புகழ்நாடுகரும மாதினியாருக்கும் திலதவதியாருக்குப் பின்புத்திரராய்த் திருவவ தரிதது மருணீக்கியாரென நாமகரணஞ் செயலிககப் பெற்றுக் கலைகளில் வல்லவராய்ச் சமணசமயஞ் சாரந்து தருமசேனாகிப் பின்னர் அசசமயத் துயரம் நீங்கச் சிவபெருமானருளால் சூலை நோயால் இடரெய்திப் பாடலிபுத்திரத்திற பாழி யொழிததுத் திருவதிகைப்பதி வந்து தமக்கையா கருணையால் திருவெண்ணீறு சாததித் திருப்பதிகம் பாடி நோய் தீர்ந்து திருநாவுக்கரசராய்ச் சமணரால் நீறு விஷம் யாளை வேலை இவற்றை நீந்திச் சூலம் கொடியிடபம் விளங்கச் சாத்தி அபபூகியடிகளது குமாரா விஷத் தால் மாய்ந்ததை மாற்றி வீழியிழலையில் அருட்காசு பெற்று வேதாரணயத்தில் கதவு திறக்கப் பாடி வடதிசைசென்று காசியை வணங்கிக் கொண்டு ஸ்ரீ கைலாச தரிசனஞ் செய்தற் பொருட்டுக் கற்குர வழியே சாச மூலங்களைப் புசித்துச்செல்லுகையில் கைகால் தேய்ந்து மார்பால் நகர்ந்து தசை நைந்து சிந்த எலும்பு முறிந்து பின் புரண்டு புரண்டு தேகம் முழுதும் அரையவும் திருமலையி டத்தே பதிந்த அனபின உறுதியால் மெல்ல நகருதற்கு முயன்றும் கூடாது வழியிலே கிடந்தாரா. அப்பொழுது பரமேசுவரன் அப் பரை மீளவுந் தமிழ்நாட்டிற் செலுத்தித் திருத் தேவாரத்தால்

ஆன்மகோடிகளை யுய்விப்பதற்கும் வாசீச முனிவரது கருத்தை முடிப்பதற்கும் திருவுளங்கொண்டு ஆங்கோர் தடாகத்தை புண டாககித் தாம் ஓர் முனிவா வடிவங்கொண்டு நாயனா முன்னாத தோன்றி அவர் கருத்தின் உறுதியைக்கண்டு மறைந்தருளி ஆகா யத்தில் அசரீரியாக நின்று, 'நாவுக்கரசரே எழுந்திரும்' என்றார். நாயனார் உடனே அழிந்த உறுப்புக்கள் யாவும் நிரம்பப் பெற்றுச் சிறந்த தேகத்தோடு விளங்கி, 'சுவாமி, தேவரீர் நொடித்தான் மலையில் இருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அடியேன தரிசித்து வணங் கும்படி அருள் செய்யும்' என்று பிரார்த்தித்து இறைவன் திரு வாணையினபடியே ஸ்ரீ பஞ்சாங்காததை யோதிக்கொண்டு அத் தடாகத்தில் மூழ்கித் திருவையாற்றில் அயனரி தீர்த்தத்தின் மேலே தோன்றி, அத்திருப்பதியிலுள்ள பாசகங்களைத்தும் தங்கள் துணையுடன் பொலிந்து விளங்குதலைக் கண்டு சிவனும் சக்தியுமாகப் பார்த்து ஆலயத்தின் முன் சென்றார். அவ்வாலயம் திருக்கயிலாயமாகவும், அங்குள்ள பெருமான திருக்கயிலாச வைபவத்துடன் சிவகணுதிபா ஆதியோர் மேலிப்பப் பரிவதி தெனியார் சமேதராய் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீ கயிலாச நாதராசவும் கண்டு உள்ளங் கனிந்து தேவாரம் பாடி மகிழ்ந்த அளவிலே அக் கோரில் பழம்படியாகவே விளங்கிற்று அதன் பின்னாத தாண்டக வேந்தர் சிவஸ்தலங்களைக் கண்டு வணங்கிப் பூம்புகலூர் அரண் பாதம் பொருந்தி யின்புறறார். சுவாமிகள் ஐயாற்றின் மேற் பாடிய திருப்பதிகங்கள் கூட.

கய. சம்பந்தர் சருக்கம்.

—:(1):—

சீர்காழியில் வாழ்ந்த சிவபாத விருதய ரெனபவா சமணம்
 பௌததம் முதலிய அவைதிசை சமயங்கள் வளர்ந்து விவதாச
 மங்களிற கூறப்படுழ் சறசமயமாகிய ஸாவசமயம் அருமையா
 வதைக் கண்டு புறச்சமயங்களைக் களையவல்ல சற்புத்திரரைப்
 பெறச் செய்த புண்ணிய மேலீட்டால் திருஞான சம்பந்தப்
 பெருமான திருவவதாரஞ் செயதருளினார் அந்தக் கவுணிய குல
 தது அந்தணா பெருமான உடையமமை அளித்த ஞானப் பாலை
 யுண்டு சிவஞான சம்பந்தராகித் தமிழ் வேதம் திருவாய் மலர்ந்து
 கோலக்காவில் தாளம் வாங்கிப் பின்னா முதலுச்சிவிகை முதலி
 யனபெற்று முயல்கன அபற்றி முததுப் பந்தா ஏயந்து பொற்குழி
 பெற்று அரவின் விஷத்தைத் திருமருகலில் திராத்து வீழ்நகரில்
 காசு பெற்று மறைக்கதவம் பிணித்துப் பாண்டியன் சுரம் வெண்
 னீற்றால் விடுவித்து கனலவாதம் புனலவாதங்களாற் சமணரை
 வென்று நழுவின ஏற்றித் திருப்பதித்தாற் கொள்ளம் பூதூரில்
 ஓடம் ஏறிச் சுவாமியைத் தரிசித்துத் தெளிச்செரியிற் புத்தரை
 அழித்துத் திருநாவுக்கரசு நுறைவிடந் தேடிவந்து அவரோடு
 பூந்துருத்தி நாதா திருவடியை வணங்கித் திருமடத்தில் வீற்றி
 ருந்த காலையில் அப்பருடைய முகவாட்டத்தின் கருத்த வினவ,
 திருநாவின மனனா காழிப் பிள்ளையாரைப் பார்த்து, 'பூந்துருத்தி
 நாதருக்குப் பூசை செய்வதற்கு மாறு பெயது அநநகா மேற்பா
 லுள்ள திருமால் பூசை கொளவது அமையுமோ' என்றா அதன்
 மேல் ஞானசம்பந்தா காவிரிப் பெருக்கால் அங்குள்ள வைண
 வரைப் பலவகையாலும் கலக்கஞ் செயது மேக வருஷத்தாலும்
 வாட்டி வருத்தி அன்னாரைக் கடலிற் புரத்திமடிவித்து, பூந்து
 ருத்தி மேற்பால மாயனா கோயிலுக்குட் சென்று மாயனைச் சிவ
 னாகப்பாட, மாயவனும உருகி ஸ்யன்றாய்ச் சேயிழை பங்கன்
 அங்கச் சிவலிங்க வடிவம் ஆனான், மாயவன் பரிவாரங்களும் பரன்
 பரிவாரங்கள் ஆயின; அக்கோயிலும் சிவாலயம் ஆயிற்று. அரி
 யுருச் சிவவுருவாதலை இருவரும் கண்டு தரிசித்து ஆனந்தம் அடை

ந்தனர். பின்னா ஒருநாள் பொன்னியாற்றில் ஐந்து குண்டத்தில் ஐந்து வைணவர் இருக்கக் கண்டு பெருமானவாக்கு வெண்ணீர் றளித்துப் பஞ்சநதிச் சைவராக்கிச் சிவபெருமானை யருச்சிக்கும் உரிமை நல்கி, அவர் வேண்டிக் கொண்டதன்மேல் சிவபிரானருளால் காவிரி பெருகி வரச்செய்து அந்நீர் கடலின் முழுகி இறந்தவரை மீட்டும் உயிரோடு கொண்டுவர அவர்களையும் சைவர் ஆக்கினா. அக்காலை சோழ பூபதி வந்தது இருவர் பாதத்திலும் வீழ்ந்து பணிந்து அவர்கள் கட்டளைப்படி பூந்துருத்தி நாயகருக்கு இருமடவகு நிபந்தம வைத்தான். அதன்மேல் அப்பர் கன்னி நாடு அடைந்தார். சம்பந்தர் திருவையாறடைந்து திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து, ஓத்தூர்ப் காயாப பணையக காய்க்கச் செய்து, மயிலா லாப்பூரில் அங்கம் பூம்பாவை ஆக்கி, காழியம பதிசோந்த, பெருமணத்தானை யெய்தினார். சுவாமிகள் பாடியருளிய திருப்பதிகங்கள் - கங், ஐயடிகள் காடவர்கோன் கேடத்திர வெண்பா - க.

கக. வன்ஞெண்டச் சருக்கம்

—(௦)—

ஸ்ரீ கயிலாயகிரியிலே சச்சிதானந்த ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டிபுரியும் ஆலாலநாதர் பாவதிதேவியாருக்குத் திருப்பணி செய்யும் அனிந்திதை கமலினி என்னும் திருநாமங்களையுடைய மாதா இருவரையும் பார்த்து அவர்கள் மேற காதல் வைத்தார். அவர்களும் அச்சுந்தாரை நோக்கி அன்புகொண்டார்கள். ஆனமாகள் திரிகாணங்களாலும் செய்கின்ற கன்மங்களை யறிந்து அவற்றிற்கு ஏற்ற பலன்களை பூட்டித் தொலைப்பிக்கின்ற பரமகருணாநிதியானவர் அமலாவரையும் நிலவுலகத்திற் பிறந்து இன்பம் துய்க்குமாறு நியமிக்க, ஆலாலநாதர் திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவலூரிலே ஆதிசைவபிராமணகுலத்திலே சடையனா என்னும் சிவாசாரியாருக்கு அவர் காதலியாராகிய இசைஞானியாரிடத்தில் ஆன்மகோடிகள் சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என்றுணர்ந்து அதனை அதுசரித்து

உய்யும் பொருட்டுத் திருவவதாரஞ் செய்தருளினான் அதனபின்
 னா அவ்வண்ணமே அளிக் கிதைபாடும் கமலினியாரும் சங்கியா
 ராகவும் பரவையாரசவும் உதயஞ்செய்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி
 யானவா திருவருட்டுறைத் தீவாபெருமானால் ஆவணங்காட்டி
 மணம் விலக்கித் தந்ததாட்கொள்ளப்பெற்று வனொருண்டா
 ஆகிப் பல சிவகங்கைத் திருப்பதிகங்களாற் பாடித் துதித்துத்
 திருவாரூர்த் பரவையாறை மணந்து வைகி விற்றறினாட் நாய
 னரால் திருத்தொண்டத்தொகை பருந்த குண்டையூரில் நெல்
 பெறும்த திருப்புதூரில் செங்கல்லைச் செழுமபொனஞ்ச
 செய்கு திருமுதுகுன்றா கந்த பொன்னைத் திருமணிமுத்தாற் றிட
 ந்த திருவாரூர் குளத்தெடுத்ததுத் திருவொற்றியூரில் நங்கை சங்
 கியாரை வேட்டுத் திருவாரூர் கோந்து வனமீநாதா தூதிகச்
 சென்று நங்கை பரவையா புலவீரங்கை கூடி வசிகஞ் சூலத்
 தில், சீசரமண்டலத்துக் கொடுங்கோளரி விருந்து அரங்குரிடும்
 கழறிற்றறிவாராகப் பேசுமான பெருமானையுஞ் சுந்தரமூர்த்தி
 னைய யறிந்து ஆந்நவந்து நனபுகொண்டு அவரோடு பதுரை
 முதலிப் சிவதலங்களைக் காட்டு ஆந்நகருத் திட்டி வசிகஞ் சூல
 நாட்சொறபின் சுந்தரைத் தமமுந்கு வந்தும் பபிராததிகச்,
 இருவரும் எழுந்து போய்ப் படம் பந்தாதை வணங்குகொண்டு,
 திருவாரூர் நீங்கி, மேற்றிசைபை மேகநீப் பொன்னித்தியின்
 தென்கரை மாக்கமே சென்று, திருக்கண்டியூரைச் சாரங்க
 சுவாமி தரிசனஞ் செய்கொண்டு புறப்பட்டபொருதக் காவிரி
 யின் வடக்கரையில் திருவையாறு தோன்ற, உதியா ஸ்ரீருமான
 வணங்கித் தமது சீகாமரைப்பார்த்து, 'சுவாமி, என னுள்ளம் ஐபா
 றரைக் கண்டு தரிசுகக் அவாவுகின்றது, நாம் இவ்வாற்றைக்
 கடந்துபோய்த் துதிப்போம்' என்றனா சுந்தரா அருத்தி இரு
 கரையும் சீமதி சீயாடம் செல்லாதவாறு பெருநவந்தக் கண்டு
 திருப்பதிகத் தொடங்கித் திருப்பாட்டிற் தியில் ஐயாறுடைய அடி
 களை என்று அழைத்தாரா கடவுள் காழ் அழைக்கக் கேட்டுக்
 கதறிச் கண்களும் ஆவையோல யாவையும் யாவரும் கேட்ப
 லுலம் என்று அருளினா காவிரி பிரிந்து வழிநாட்டி மேற்றிசை
 யில் நீர் பளிங்குமலைப்பால நீருக், கீழ்த்திசையில் நீர் கீழ்நோக்கி
 வடிந்து நடுவழி மறைபரப்பா யிருந்தது இவ்வனம் அந்நா
 செய்பக் கணங்கனோடு எழுந்துவந்த கண்ணுதற் கடவுள் கந்த

னா. இருவரும் கனிதகை காவிரி மணலிற சாரநது சுத்தாடிச்
செம்பொற் சோதியைச் செறிமணலாற்றிடைச் சேந்திக் கம்
பித்து உள்ளங் கரைநது கணனீர் வார அம்பொழி கோயிலை
அடைநது ஐயாற்றினத கொழுது அனபால பிரதக் கணஞ்செய்கி
தரிசித்தது திருமயிக் காவிரிகுயின முன்சென்றபடிபே நடு
வழியே வந்து தென்கரை யேறினா. அகநணமே மலைபோல
நின்றனீர் தொடர்பு பாயநது இருவரும் இதனைக்கண்டு ஹிம
மித முறைய மீமற்பிசை வழியே கொங்குநாடு கடந்து மலைகட
டிற கொடுங்கோற்றையடைந்தனா அந்நகிற் கடவுள் தரிசனஞ்
செய்து சேரா பெருமானை பெருவழி படுசெய்ப்பாபட்ட தமர்
ரானிருழா அவரிடம் விடைபெற்று மீண்டு வருகையில் பெரும்
பொருளைக் களவா பறித்திடப் பாடி வாங்கி முதல்வாய்ப்பின
ளைபய யழைத்துக் கிருமபவும் சேரா பெருமானை கூடி அவா
பரியுகைதகை செல்ல வெண்கரி யேறித் திருகயிலைநில கமது
உரிமை பெற்றுப் பேரிளபமெய்தனா சுவாமியி பாடி பருவிய
திருப்பதிசூட பாடும் பரிசு எனப் பெரிதாடவதுவது க.

கஉ. சைவச ச நுகம்ப.

தேமம் பொழில் ஆழா திருவையாறு மீசன் பாடமணிதப்
படி பூசை செய் ம ஆதிசைவர்களில் ஒருவா களை நோடக்
காசிபமாதிக்குச் சென்ற தாலத்து பற்றை மறைபவா இருந்து
ஆவரும் அயமறையவது காணி " நிமைக்களைக் கவாங்கி அவா
மனைவிக் கும மைந்தனாகும் வருத்தம் வநுங்கக, அடமாது பஞ்ச
நதி பிசாது செஞ்சாணத்து வழங்க குறைபிரதான அப்போச
சிவபெருமான விநுத்தராயச சுவவேதியா உருக்கொண்டு குறிமி
நரை தோன்றக் காதிற் குண்டலம் இலங்கத் திரிபுண்டாழம்
உருத்திராகக் மணிவடமும் முநநாலும் திகழக் கைத்தண்டுடன்
கங்கைநீரக் காவடிபேர்தி பெழுந்தருளி வந்து அவவேதியா மனை
புருது அவா பகதினியை உசாவி யறிந்து குரிப தீர்த்தத்து ஸரா
ளஞ் செய்து திருக்கோயிலிசைனை நியம்பபடி பூசித்து ஓர் மடக்
துததங்கி யிருந்தனா இத்தருவாயிற் கங்கையாடச் சென்ற

சிவதத் தீஜர் அவசிடம் வரப்பாததவா யாவரும் ஐயங்கொண்டனா அந்தண வடிவந தாங்கிய சிவபிரான இவரைப் பாதது, 'நீ யா' என்கை வந்தாயி' என்று வினவ அவ்வேதியா, 'இச சிவனை பஞ்சகிருகம் அந்தணனா இருபதடி நாலவருள் ஒருவன் நால்' என்றா அதற்குச் சிவனா 'யானே' என்றா இருவரும் தந்தமக்குரிய ஆவணங்களைக் காட்டி, அநவரினதண் இருந்த பலரும் சையெழுதவந ஓதற்பாராததி அந்தணருடைய ஸ்லேயே மெய்ச் சாசனம் என்று கணாணி. ஆரிசைவா வென்றவரங்க குதுகலித்தா நற்றி, சிவபாததவா விசயினம்த உண்மை, திருக்கோலத்தோடும் விவங்கத் தீதாவறி 'நமது ஆதிசைவா ஆகிய இவரை வளமுடையவராய்ச் செய்து, வகன இவா காளி உரிமைகளை இருமடங்கு அநிகமாநக கொடுங்கள்' என்று பலரும் கேட்டாக் கூறி பரிவதித்தா இமெவழியை யோட்ட ஆசனமும் மகா ஜனகரோ ஆனந்தக கட்டின மூழ்கிரா, இறைவன தன் உருத்தரத்தீவ யாவநா ஆயிரம் மகிந்தனா அசுத சிப பினிவா இமமனியத்தை உரைக்கக் கேட்ட வநண்ணி பிறதேவரும் அனவாதம் ஐயாற்பபயா வணங்கப் பேரினா புதுகினைனா

ஞான செல்வரங்கிய நிரமா வறகிய தீசிரா, மாணவராகிப் ஞானாபுத்தா இப்பற்றிப் பறிப திருவையாற்றுப் புராணத்தைக் கற்பார யாவரும் சிந்திப்பா முநியும் பெறுவா நிலவுலக நில அறவகன நிலபெறுக, பற்றிவனது திருப்பாண வளாக, பாவங்கள் நீக்கு, பாடுதெய்வ என்ன வருத்தவாரா சிறந்த புத்தரீழி வாழுக, சபம்.

திருவையாற்றுப் புராணம்

வசனச சுருக்கம்

முற்றிறந

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுரம் ஆதீனத்தினின்றும்
அச்சிட்ட சாத்திரங்கள் முதலியன.

அச்சான நூல்கள்.

1. நிதகியகனம் நெறி
2. ஞபாதி தசகாரிய வகவல்
3. சம்பிரதாய தீபம்
4. சித்தநாத நிச்சயம்
5. சந்திரகலாமாலை தசமணிமாலை முதலிய குரு
தோததிரத திரட்டு
6. திருமுலலை வாயிற்புராணம்
7. திருவரசிலியநாதி
8. திருவையாற்றுப் புராணம் I

அச்சிலிருப்பவை

- 1 வருணாசசிரம சந்திரிகை (வடமொழி)
- 2 சிவபோக சாரம்

ஆராய்ச்சிலிருப்பவை.

1. முத்திரிச்சயப் தீபஞ்சை
2. உமாபதி சிவம் திருமுறைத் திரட்டு
3. ஞான தீக்ஷை
4. ஞான பூசை
5. ஞான பூசாகாசனம்
6. ஞானாதியேட்டி
7. போசனவிதி
8. ஞானாவரண விளக்கம்
9. சோமசம்பு பதத்தி (வடமொழி) தென்மொழி
வியாக்யானம்
10. வருணாசசிரம சந்திரிகை (தென்மொழி)
வியாக்யானம்
11. திருவையாற்றுப் புராணம் II

திருவையாற்றுப் புராணம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

—:(*):—

எண்	பாட்டு	பக்கம்	எண்	பாட்டு	பக்கம்
1	அகத்தியன்	௨௦	30	அநதவேளை	௬௬
2	அக்காலங்	௪௨	31	அப்பநு	௫௭
3	அக்கினி	௩௪	32	அப்பொழுதே	௪௪
4	அங்கண்ணே	௩௨	33	அமல	௧௨
5	அங்கண்ணன்	௬௨	34	அமராகண்	௩௫
6	அங்கணுள	௫௦	35	அயனரி தீர்த்தப	௪௪
7	அங்கியு	௬	36	அயனரி தீர்த்தமு	௩௮
8	அங்குள	௬௪	37	அயனு	௫௧
9	அஞ்சியுமை	௪௩	38	அரவிந	௧௧
10	அஞ்சினான்	௩௮	39	அரிய	௧௨
11	அஞ்சுவகைத்	௪௧	40	அரியருப்	௬௧
12	அஞ்சுவகை நீ	௫	41	அருமை	௧௫
13	அஞ்செழுத்தை	௪௪	42	அருக்கனுருப்	௪௧
14	அஞ்செழுத்தே	௨௧	43	அருந்தவ	௩௬
15	அடியனை	௧௫	44	அருமரிய	௬
16	அடைவினாலவ	௬௬	45	அருவருப	௨௬
17	அடைவினால	௩௮	46	அருரிய	௩௭
18	அணங்கொரு	௫௮	47	அலகை	௧௨
19	அணியினான்	௩௮	48	அவவிட	௧௫
20	அண்டமு	௩௭	49	அமுதனன்	௨௩
21	அண்ணலை	௩௬	50	அமுது	௬௭
22	அதிசையம்	௬௨	51	அறங்கண்	௩௮
23	அத்தகைத்	௪௭	52	அறங்கள்	௫௧
24	அத்தல	௧௧	53	அறப்பயன்	௫௬
25	அத்தியுரி	௪	54	அறம்	௫௧
26	அத்தியை	௫௬	55	அறுசுவைக்	௨௩
27	அநதனா	௬௭	56	அறைகடல	௨௪
28	அந்தயோகி	௪௭	57	அறைநத	௬௮
29	அந்தரத்	௧௬	58	அனைநத	௨௬

நண்	பாட்டு	பக்கம்	எண்	பாட்டு	பக்கம்
59	அன்பினுல	நுச	95	உத்தமபுத	ந.ச
60	அன்பினுற	கூஎ	96	உத்தமநா	கூ
61	அன்ன	அ	97	உமைநங்கை	சுந
	ஆ		98	உம்பரார	சு
62	ஆகமங்	யெ	99	உரிய	சு.எ
63	ஆகமத்தின	ச.ச	100	உருட்டி	உ.அ
64	ஆசெடா	நுச	101	உருவழ	ந.ச
65	ஆங்கு	யெ	102	உளா	ந.ந
66	ஆண்டருள	ச.அ	103	உள்ளத்தி	ந.நு
67	ஆதனத்	கூகூ	104	உலமுதமு	சுந
68	ஆதிம	நுச	105	உன்னரும	சாச
69	ஆதியா	கூஉ	106	உன்னுடா	யெ
70	ஆதியிலுந	ச.க		உள	
71	ஆடிணாகு	உ.ந	107	ஊர்த்த	உ.உ
72	ஆடிமாதவ	யெ	108	ஊனக	ந.ச
73	ஆயிரங்	யெ		எ	
74	ஆயுமை	உ.ச	109	எங்கணு	நுய
75	ஆலமார	ந.கூ	110	எங்களுரு	சுக
76	ஆலமுண்ட	யெ	111	எங்களை	கூய
77	ஆலயந	ச.ச	112	எங்கண்ண	ந.ச
78	ஆலியந	ந.அ	113	எந்நை	நுச
79	ஆற்றிலே	ந.எ	114	எல்லையற	அ
	இ		115	எழுமபின	உ.எ
80	இடித்தா	ந.ந	116	எனசருந	உ.ந
81	இடிமுழ	ந.ந	117	எனமுக	ந.க
82	இட்ட	உ.ச	118	என்றவ	உ.க
83	இத்தலத்	ச.எ	119	எனமு	உ.நு
84	இந்த	ச.ந	120	என்னபிறப	ந.ந
85	இப்படிபன	ந.ச	121	என்னறிந	அ
86	இப்படிப்பெரி	ந.க		ஏ	
87	இயக்க	கூ	122	ஏழுமதின	ச.ந
88	இரவியை	ந.நு	123	ஏனற	ச.ந
89	இருக்கின்ற	நு.ந		ஐ	
90	இருக்கு	உ.நு	124	ஐயனை	நுச
91	இவ்வர	ச.ய	125	ஐயன்	உ.எ
	உ		126	ஐவகை	கூ.எ
92	உசுககளா	யெ		ஒ	
93	உடைய	ந.ந	127	ஒட்டகங்	ச.கூ
94	உண்டி	ச.நு	128	ஒரு நோக்கந்	சுக

எண்	பாட்டு	பக்கம்	எண்	பாட்டு	பக்கம்
129	ஒருபத	௧௩	163	குடகிசைத	௩௮
130	ஒருவணக்க	௪௧	164	குணக்கி	௪௩
131	ஒழுத	௩௩	165	குண்டத்திற்	௪௪
	ஒ		166	குமண்டை	௨௨
132	ஒலமோ	௪௩	167	கும்பமுனி	௧௮
	க		168	குருவதா	௪௮
133	கங்கையஞ்	௩௮	169	குருவாய்	௪
134	கங்கையம்	௪௪		கூ	
135	கங்கையே	௨௩	170	கூறுந்	௨௭
136	கடன	௩௪		கே	
137	கடிமலா	௨௩	171	கேசவ	௩
138	கணநெகழுதி	௪௩	172	கேட்டலு	௩௩
139	கண்டக	௩௨		கோ	
140	கண்	௧௮	173	கோடபிலா	௨௩
141	கண்டபாருந்	௨௩		கோ	
142	கமலநான	௪௨	174	கோடாத	௩௧
143	கருப்பஞ்சா	௪௨	175	கோடி	௪௭
144	கருடா	௩௩	176	கோத்திரஞ்	௩௪
145	கருணையே	௩௮	177	கோர	௪௨
146	கற்புண	௩௪		ச	
147	கனி	௩	178	சகத்தனி	௨௧
148	கன்னிய	௭	179	சகந்த	௨௪
	கா		180	சகந்தமா	௨௩
149	காடு	௩௨	181	சகந்திக	௨௭
150	காமரங்	௧௧	182	சகந்தக	௩௧
151	காமரூ	௨௧	183	சகந்த	௩௮
152	காயமுறைத	௩௪		சி	
153	காலடி	௩௨	184	கிட்ட	௧௧
154	காலிலான்	௪௩	185	கிட்டா	௩௩
155	காலெடு	௩௨	186	கிந்திய	௨௨
156	காவலான	௧௪	187	கிலாச	௩௩
157	காவிரிப்புண	௪௪	188	கிவனடி	௩௧
158	காவிரியெ	௨௧	189	கிவனரு	௧௦
159	காளி	௩	190	கிவனளித்த	௧௩
	கி			சீ	
160	கிளர்த்த	௨௮	191	கிரியனற	௧௩
	கு			சு	
161	குடககிணு	௨௨	192	சுத்த	௨௪
162	குடகிசைத்	௪௨	193	சுற்றுந	௩௧

எண்	பாட்டு	பக்கம்	எண்	பாட்டு	பக்கம்
194	சூரியபுட் சே	சக	221	தரைகரு	உரு
195	செஞ்சடை	ச	222	தலைவனரு	சக
196	செம்பொற்சோதி யாந	சாஅ	223	தவமிலா	உரு
197	செம்பொற் சோதியை	சக	224	தற்பா	சாஎ
198	செலவ	உச	225	தா	தா
199	செல்லுந	ருஉ	226	தாநரு	சாஎ
200	சே சேட்டநீ	உச	227	தாயை	சாந
201	சை சையமாலவரை	உஉ	228	தாழி	எ
202	சையமால் வரையை	ருஉ	229	தி	திந்ளரு
203	சைவ	கக	230	திருட	உஎ
204	சோ சொல்லா	க	231	திருத்த	சா
205	சோ சோதிகண	கஉ	232	திருநீரம்ப	சாஅ
206	சோதிவிட் ரு	கஉ	233	திருவையாற	உச
207	ஞாயிறுந	யச	234	திவனிய	சா
208	ஞாலமுத	உ	235	தி	திமை
209	ஞாலமெலா	க	236	தியினில	கஉ
210	ஞானசம	ருஎ	237	தியிலுந	ரு
211	ஞானததி	சக	238	து	துட்டா
212	ஞானமால்	கச	239	துணங்கை	கக
213	ஞானந்	சாஅ	240	துயிலாதா	சஉ
214	தக்கன்	உக	241	துருத்தியே	சக
215	தககணப	யக	242	துறக்க	சய
216	தமது	சாஎ	243	து	துதுரை
217	தமமை	அ	244	தெ	தெள்ளுமா
218	தருக்கி	ய	245	தே	தேசந
219	தருமத்தி	சச	246	தேவமுனி	கக
220	தருவுந்	யஅ	247	தோ	தொண்ட
			248	தோ	தோயம்
			249	ந	நனை

எண்	பாட்டு	பக்கம்	எண்	பாட்டு	பக்கம்
250	நடப்பன	ருந்		ப	
251	நடுவு	யுந்	282	பச்சை	ருசு
252	நந்திதிரு	சு	288	பஞ்சநதி	கூகூ
253	நந்தியெதிரா	ருந்	284	பஞ்சமாநதிந	உள
254	நந்தியெம	கூவு	285	பஞ்சமாநதிப்	உள
255	நம்பிபா	சுஉ	286	பஞ்சநதிவாண	எ
256	நப்பபுடைப	சுந்	287	பட்டு	கூசு
257	நலமலி	உக	288	பதிசு	சு
258	நல்ல	நக	289	பத்தா	ருந்
259	நழுவின	கூள	290	பத்தி	கூய்
260	நற்றலங்	கூய்	291	பயமுற	கூசு
261	நற்றவ	கூசு	292	பயனருள	சுவு
262	நன்றுநன்று	யுவு	293	பாந்த	யுஉ
263	நன்று நன்று	ந்ந்	294	பாமன	உவு
264	நன்னல	சுள	295	பாவுரு	சூகூ
	நா		296	பானருள	யுஉ
265	நாணன்	ருந்	297	பவள	யுசு
266	நானிரி	சூய்	298	பழுவெலும	ருஉ
	நி		299	பற்றிலரா	சூரு
267	நிட்டை	யுசு	300	பன்னசாலை	கூய்
268	நித்தம	ருக	301	பன்னிரா	யுந்
269	நினைபு	சுரு		பா	
270	நின்னது	உக	302	பாதலத	சூள
271	நினமலன	சுவு	303	பாநதுருத	ருசு
	நி		304	பாலலோச	யுள
272	நீகருங்	உவு	305	பாவநாச	உசு
273	நீதி	சுசு	306	பானமையா	கூள
274	நீரிடை	கூசு		பி	
275	நீரை	நக	307	பிரமகத்தி	ருந்
276	நீறுசாத	யுசு	308	பிறவி	உசு
	நே		309	பின்றை	கூய்
277	நெஞ்சில	யுசு	310	பினனரு	ய்
278	நெய்யினுழ்	உக	311	பினனு	ருசு
	நே			பி	
279	நேமியோ	சுசு	312	பிடு	சுரு
	நோ			பு	
280	நொநது	சுசு	313	புகழநத	யுஉ
	நோ		314	புகககாலபு	யுசு
281	நோகருங்	சுசு	315	புட்பதவ	ருந்

எண்	பாட்டு	பக்கம்	எண்	பாட்டு	பக்கம்
316	புணரியே	உச	350	மரவழும	யசு
317	புத்திர	கூசு	351	மருவைபார்	சஉ
318	புலிப	ய	352	மலயமா	உய
319	புரவலன	நுஅ	353	மறிபுனல்	கூசு
	பூ		354	மறுவிலா	சுநு
320	பூமுங்	யசு	355	மறைய	உஎ
321	பூக்கமழுந	சச	356	மறைசுணி	சய
322	பூசைகள	உய	357	மற்றினை	சஉ
323	பூதங்கா	யஎ	358	மன்மும	சய
324	பூருவ	உக	359	மணியு	கூஎ
	பே		360	மனதை	எ
325	பெண்காணி	சுநு	361	மன்றினடங்	ச
326	பெரிய	சசு		மா	
327	பெருங்கடன்	சய	362	மாடமா	நுஎ
328	பெருந்தவா	நுஎ	363	மாதவக	உய
	பே		364	மாமரந	நுஉ
329	பேயரா	யகூ	365	மாமலா	எ
	பொ		366	மாயனை	நுசு
330	பொடியணி	சக	367	மாயனமாற	நுஉ
331	பொய்யா	சுநு	368	மாயனமுன்	உஅ
332	பொய்யிலி	நுசா	369	மாறிலாத	உஅ
333	பொற்குண	சசு		மீ	
334	பொன்னிமா	சய	370	மீண்டுபோ	நுகூ
335	பொன்னைத	கூக	371	மீண்டுமத	யசு
	ம			மு	
336	மகிழ்ந்த	நுநு	372	முத்தி	உகூ
337	மங்கை	யஅ	373	முந்தபிறப	கூக
338	மஞ்சணி	அ	374	முந்துமித	சநு
339	மஞ்சன	கூஎ	375	முப்புரங்	யக
340	மணத்தபூ	உசா	376	முமமைபுல	சச
341	மணத்தமஞ	உஅ	377	முயற்சி	உசு
342	மண்ணட	யநு	378	முழுது	ய
343	மண்ணினிற்	கூஅ	379	முறைமை	சஉ
344	மண்ணுல	சஅ	380	முனிவர்	உசு
345	மதியம்	யசு	381	முன்னகந்தி	சசு
346	மதுரை	யஅ	382	முன்னசை	உக
347	மந்தா	சு		மு	
348	மயிரெலும்	கூசு	383	முலமா	உஅ
349	மயிலைய	நுநு	384	முவர்	எ

எண்	பாட்டு	பக்கம்	எண்	பாட்டு	பக்கம்
385	மூன்றுகா	௧௩	411	வாழ்தேவ	௨௩
386	மூன்றுகா	௨௩	412	வாய்நத	௫௧
	மே		413	வாயு	ய
387	மெய்யாறு	௨	414	வாழிய	௩௮
388	மெய்வளரும்	௫௮	415	வாழ்த்தி	௫௧
389	மெய்ப்பர்பால	௫௮	416	வானவர்	௫௫
	மே			வி	
390	மேலுங்	௧௬	417	விடல	௬௩
391	மேலிய	௪௮	418	விண்ணவமுது	௩௫
	மை		419	விண்ணவாசனா	௫
392	மையணி	௮	420	விண்ணி	௪௩
393	மைந்தா	௩௪	421	விரிசடை	௩௩
	யா		422	விரிஞ்சன	௨௭
394	யாது	௪௩	423	விலைத்திப	௬௯
	யோ		424	விலைநியா	௬
395	யோசனை	௪௩	425	விழுந்த	௬௯
	வ			வி	
396	வசையற	௩௬	426	வீதி	௩
397	வடகலை	௨௪	427	வீழ்நது	௩௩
398	வடுக	௪௬	428	வீழ்ச்சில	௩௩
399	வந்தத்தேவா	ய௭		வே	
400	வந்தமாமுனி	௫௩	429	வெங்குரு	௩௩
401	வயிணவ	௫௬	430	வெட்டித்த	௩௭
402	வருந்தி	௪௧	431	வெள்ளிமலை	௩௩
403	வருணனுக்கு	௬௫	432	வெண்தக	௩
404	வசையற	௪௩		வே	
405	வளங்	௨	433	வீழ்நத	௩௩
406	வளந்தி	௬	434	வீவலைநன	௩
407	வளைமு	௪௫	435	வெட்டியோ	௩௧
408	வனமொலா	௨௮	436	வீழ்மே	௩௪
409	வனபுறு	௩௫		வை	
	வா			வைத்தன	௨௪
410	வாங்கிய	௩௫	437		